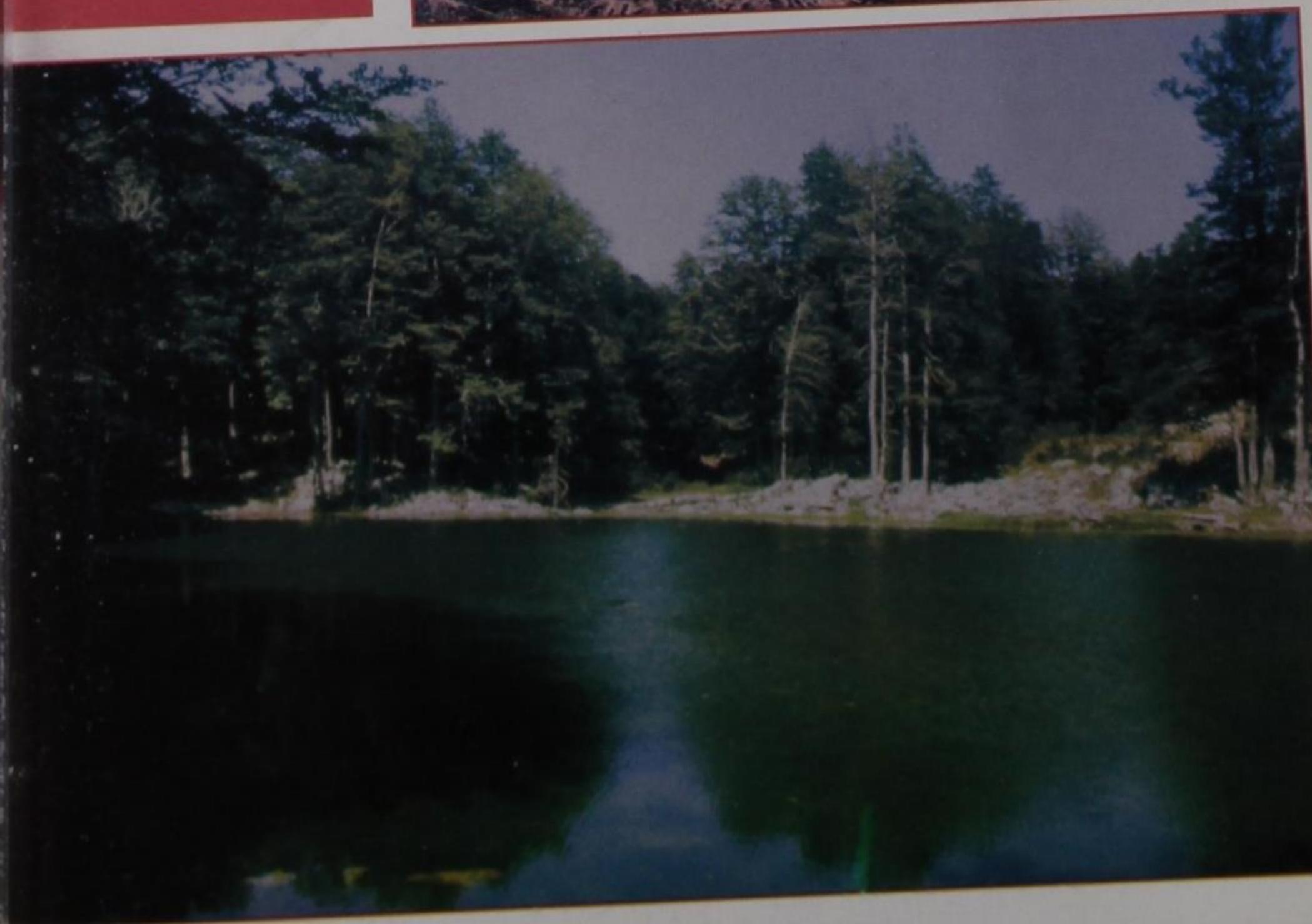
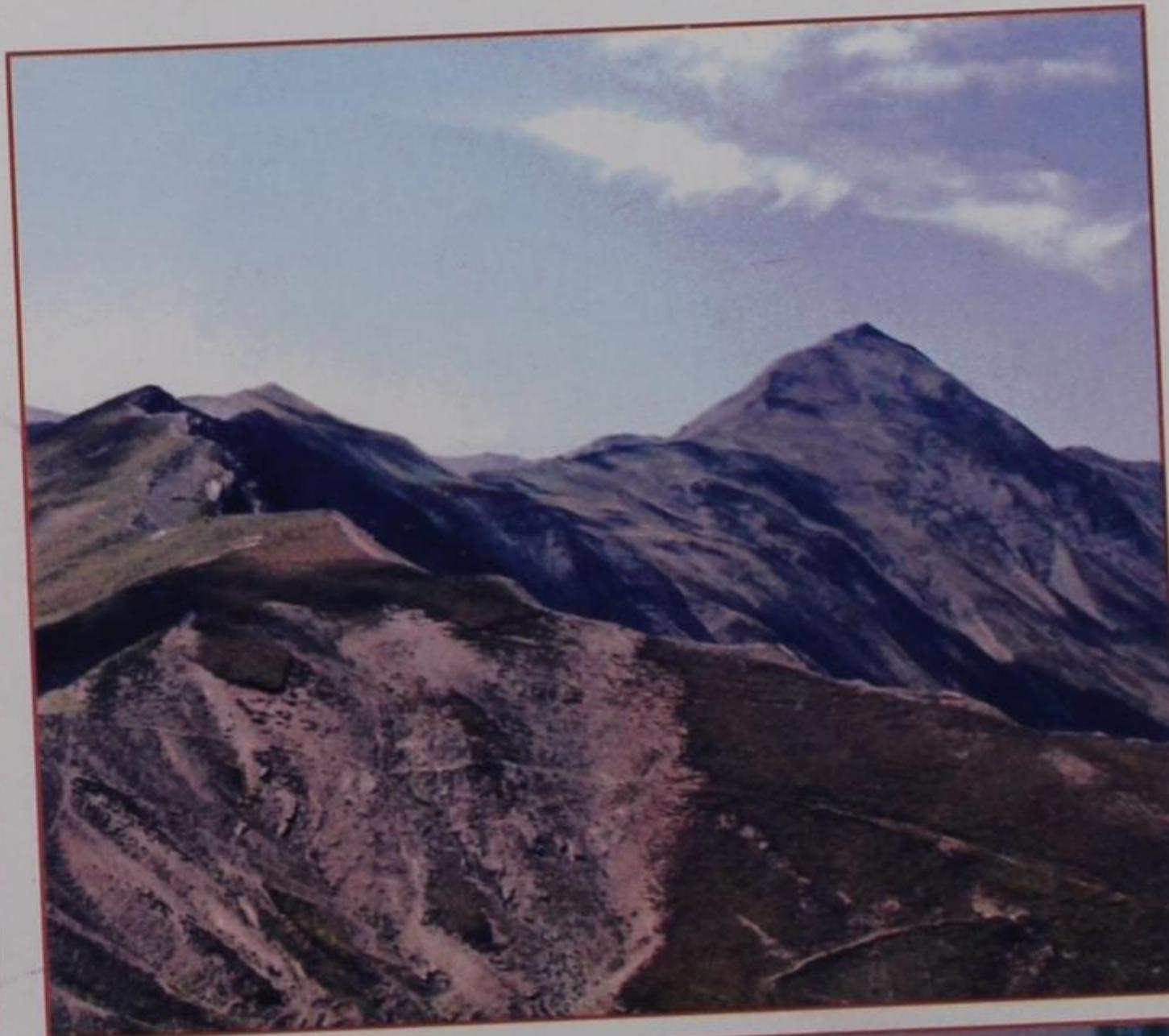

ΣÓΝΙΤΣΑ

88

πτέμβρις
κτώβρις
9 9 9

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΥΧΟΣ 88 ΔΡΧ. 300
ΚΟΝΙΤΣΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Πως βρέθηκαν τα βούνειμα Ι. Λυμπερόπουλου.	213
Τροχαίο ατύχημα - Τι πρέπει να κάνουμε .	218
Το Γλυκονέρ' Πασχ. Δ. Μανώλη	223
Οδοιπορικό στην Καππαδοκία	
Α. Χατζηεφραϊμίδη	228
Τα εξωκκλήσια του Αμαράντου	
Αχ. Ζακόπουλου	231
Πάλι ξεριζωμός... Ν. Γκουντουβά	236
Δεκαπενταύγουστο στο Δίστρατο Ι. Γλυκού .	237
Εντευκτήριο Συλλόγου Κονιτσιωτών	
Ο. Χούψα	240
Φυτοκατάλογος περιοχής Κόνιτσας	
Θ. Χήτου	241
Η Οξυά δέχεται 2ο πλήγμα Θ. Πορφύρη .	245
10η Ορειβ. συνάντηση Σ.Τ.	247
Αποσυμφόρηση στην αγορά Λ. Εζνεπίδη .	249
Προς το περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" Π. Γκούντα	251
Αποτελέσματα επιλογής	252
Σχόλια-Ειδήσεις-Κοινωνικά Σ.Τ.	254
Αυτός που έφυγε. Δ. Σαμαρά - Θ. Νάνη .	259
Νέα από το Δίστρατο Κ. Παγανιά	257
Ευλαβικό μνημόσυνο Γ. Μπούρη	260
Στο Γ. Βιλλή Ε.Ε.	261

KONITSA

Σεπτέμβριος
Οκτώβριος
1999

(Φωτ. εξωφ. Γράμμος Σ.Τ.)

Εκδίδεται από Συντακτική
Επιτροπή

Ανδρέου Ηλίας
Ζώτος Θεόφιλος
Τουφίδης Σωτήρης
Τσιάγκης Ικαρος

Υπεύθυνος σύμφωνα,
με το νόμο:

Σωτ. Τουφίδης
Κόνιτσα 44.100
Τηλ. (0655) 22.464, 22.212
Fax: (0655) 22.464

Γραφικές Τέχνες
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Γαριβάλδη 10, 45221 Ιωάννινα
Τηλ.-Fax: 0651 - 77358

Ετήσια συνδρομή: Εσωτερικού Δρχ. 2.000
Εξωτερικού, Δολ. USA 20 Αυστραλ. 30
Αλληλογραφία - Συνδρομές - Εμβάσματα
στον υπεύθυνο του περιοδικού Σ. Τουφίδη
ή στο Βιβλιοπωλείο «ΕΛΕΓΕΙΟ» Θ. Ζώτου, Κόνιτσα

ΠΩΣ ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΤΑ ΒΟΥΝΕΙΜΑ-ΤΡΑΜΠΥΑ ΑΡΧΑΙΟΙ - ΠΡΟΕΛΛΑΔΙΚΟΙ ΟΙΚΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

Είναι μια αληθινή ιστορία.

Κι αναφέρεται στην προελλαδική πόλη Τράμπυα και το δίπλα σ' αυτή ιερό του Οδυσσέα που έφερνε το όνομα Βούνειμα, κατά πάσα πιθανότητα από τη λέξη βους, ζώα που θυσιάζονταν σ' αυτά για να τιμούνται οι προελλαδικοί Θεοί. Η ρίζα βους υπάρχει σε πάρα πολλά τοπωνύμια στην Ελλάδα κι όλα έχουν κάποια σχέση με την γύρω από το Σμόλικα περιοχή, Βοϊον, Έριθοια, Βοιωτία κλπ).

Είναι Ιούλιος του 1944. Οι Γερμανοί αρχίζουν τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στην Πίνδο. Και ξεκινάνε χαράματα, ώρα τρείς ξημερώματα. Από τις σπασμοδικές κινήσεις τους λίγες μέρες πριν, τα "τσακάλια" μέσα στην Κόνιτσα, πούχαν κάνει τρόπο ζωής το "βλέπε, άκου, σώπα", μυρίστηκαν τις προθέσεις τους και μας ειδοποίησαν.

Η τοπική ηγεσία της Αντίστασης, μαζί και γω, βρισκόμαστε στο Γαναδιό. Και για να μην αιφνιδιαστούμε βάζαμε σκοπιά τη νύχτα, χαμηλά στη Μεσαριά, σχεδόν λίγα μέτρα παραπάνω από το "Χάνι του Βέργου". Δυό άντρες συνήθωσ του εφεδρικού ΕΛΑΣ. Αυτοί θάβρισκαν τρόπο να μας ειδοποιήσουν. Να ειδοποιήσουν και τα τρία χωριά. Το Γαναδιό, τη Μεσαριά και το Μποτσιφάρι.

Την κρίσιμη βραδιά, σκοποί ήταν εκεί κάτω ο Βασίλης Γιούσιος, κι ο Ανδρέας Τζιμινάδης.

Το "άσχημο" ήταν που η βραδιά ήταν γλυκειά, ζεστή και οι μυρουδιές από τα θερισμένα χόρτα μεθυστικές. Τραβιόταν το "άτιμο" το τσίπουρο. Κι όπως μ' όλα τούτα τα καλά της πλάστης, οι ώρες περνούσαν μία-μία και δεν ακούγονταν τίποτα έξω από τα τζιτζίκια και τους γρύλους, οι "σκοποί μας" έπιασαν ένα ρόγι, κάπως απόμακρα από το δρόμο, και τόριξαν στον ύπνο του καλού καιρού.

Έτσι, την είδηση ότι οι Γερμανοί βρίσκονται στη Μεσαριά μας την έφερε στο Γαναδιό ένα κάτωχρος Λάμπρος Βλάχος, που τους συνάντησε - συνάντησε, μια ανιχνευτική ομάδα Γερμανών, στο δρόμο που οδηγεί από το Μποτσιφάρι στο Γαναδιό, πίσω απ' το Μεσοχώρι της Μεσαριάς στην άκρη του δάσους. Ο Λάμπρος ήταν λοχαγός του ΕΛΑΣ κι έκανε επιθεώρηση "εν πλήρῃ εξαρτίσει", αλλά οι Γερμανοί δεν κατάλαβαν τίποτα και τον άφοσαν να περάσει.

Το ραντεβού πούχαμε μεταξύ μας ήταν το Σχολείο. Κι από κεί γρήγορα γρήγορα χωθήκαμε στο παρακείμενο δάσος τραβώντας κατά το Γλυκό, όπου οι περισσότεροι κάτοικοι των δυο συ-

νοικισμών (Γαναδιωτών και Μεσαριάς) είχαν από μέρες στρατοπεδεύσει.

Εκεί κοντά στους αγουροξυπνημένους και ανήσυχους χωριανούς, ρίξαμε έναν καυγά. Σε στύλ διαφωνίας περί του προς τα πού θα κατευθυνθούμε. Ο Βασιλης Γκάνιος γραμματέας της περιφερειακής επιτροπής του ΚΚΕ, επέμενε να τραβήξουμε προς το Ζαγόρι, για να βρεθούμε κοντά στην “καθοδήγηση”. Τόλεγε τρέμοντας, και απαιτούσε από όλους εμάς απόλυτη πειθαρχία.

Εγώ, που τύχαινε να μην ήμουν κομματικό μέλος έφερνα αντιρρήσεις και προβάλλοντας την πείρα πούχα από τρεις-τέσσερις προηγούμενες εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, προσπαθούσα να πείσω τους άλλους πως οι Γερμανοί ακολουθούν δρόμους που έχουν στο χάρτη τους.

Αποφεύγουν τα δασωμένα βουνά. Περνούν και φεύγουν. Έτσι που αν εμείς κρυφτούμε κάπου εκεί γύρω, και δίπλα στο λαό θάμαστε, αλλά και θα γλιτώσουμε την ταλαιπωρία. Άλλοι ωτικα, από κει που θα πάμε μεις, θάρχονται κι οι Γερμανοί ξωπίσω μας.

Κανένας δεν ήθελε να μ' ακούσει. Κι απορρούσαν μάλιστα, εγώ ένας “καθαιρεμένος”, να τολμώ να προβάλλω αντιρρήσεις.. σ' ένα “γραμματέα Π.Ε.

Ήταν τουλάχιστο βεβήλωση, κι αν η ώρα δεν ήταν τέτοια, ποιός ξέρει τι επιφύλασσε η μοίρα μου. Ο Γκάνιος μάλιστα, ούτε καταδέχτηκε να μου δώσει μιαν απάντηση. Έκανε περιφρονητική γκριμάτσα στα λεγόμενά μου, μου γύρι-

σε την πλάτη υποτονθορίζοντας. “Οποιος θέλει ας έλθει, εγώ πάω Ζαγόρι. Δεν είναι ώρα τώρα να λογιαριαστούμε”. Και τράβηξε τον ανίφορο. Το ίδιο και οι άλλοι. Κάποιοι μάλιστα απ' αυτούς έκαναν την ίδια γκριμάτσα. Κάτι μουρμούρισαν. Έβαλαν το Βαγγέλη Μακάριο μπροστά, μια και ισχυρίζονταν ότι ξέρει τα μέρη σαν κυνηγός, και προχώρησαν.

Αναγκάστηκα να τους ακολουθήσω. Ο δρόμος γλιστερός απ' τις πευκοβελόνες. Ανίφορος μαχαίρι. Κι έλεγε ο Βαγγέλης ότι τραβάμε για την Νταλιόπολη. Πότε-πότε σε κάπι ξάγναντα, προσπαθούσαμε να δούμε τι γίνεται κατά τον κάμπο. Αεροπλάνα πέταγαν. Μακριά, πολύ μακριά ακούγονταν οπλοπλυθόλα κι άλλα όπλα. Είχε φέξει για τα καλά. Κάποιοι που βρέθηκαν πίσω από μένα, αν και είχαν φύγει πρώτοι, ζήταγαν να σταματήσουμε για λίγο.

Ο Βαγγέλης έτσι κι αλλιώς δεν άκουγε γιατί ήταν βαρύκοος. Ο Γκάνιος όμως σε κατάσταση νευρωτική, σφιγμένος, δεν ήθελε ν' ακούσει. Και απευθύνονταν σε μένα να μεσολαβήσω. Εγώ για να τους καλμάρω, τους έλεγα πως έτσι κι αλλιώς όταν φτάσουμε στο διάσελο και πριν αρχίσουμε την κατηφόρα, θα σταματήσουμε... “και θα πούμε κι ένα τραγούδι”.

Μας είχε βγεί η γλώσσα απ' έξω, τα πόδια μας αρνιούνταν να μας ακολουθήσουν.

Τα πεύκα της κορφής, στο σημείο απ' το οποίο έδειχνε ότι θα περάσουμε άρ-

χισαν να διακρίνονται πλημμυρισμένα πήλιο. Η μέρα στα σύγουρα θάταν φωτιά και λάθρα από κει. Κάποτε ένας-ένας, καθώς φτάναμε στο λαιμό της “λεγόμενης Νταλιόπολης” που μας έλεγε ο Βαγγέλης, ξεκαθαρίζαμε πως από κει τα πράματα ήταν τρισχειρότερα. Ολόκληρη η θλαχολάκκα, βούηζε από όπλα, κανόνια, οπλοπολυθόλα, όλμους. Που και που ανάμεσα Σουσνίσα-Πάδες, έβγαιναν καπνοί, σπιμάδι ότι οι Γερμανοί καίγανε και σπίτια.

Ο Γραμματέας κατακόκκινος έδειχνε άβουλος, σχεδόν απονευρωμένος. Ρώταγε και ξαναρώταγε τα ίδια πράγματα, αλλά ήταν φανερό πως δεν “επικοινωνούσε”. Εγώ είχα βρεί καταφύγιο σένα προχωρημένο ανάχωμα καραούλι-παρατηρητήριο και προσπαθούσα να εντοπίσω σε ποιό μέρος γίνονταν οι μάχες. Όλοι είχαμε καλυφτεί, γιατί δεν ξέραμε τι θα μπορούσε να μας συμβεί. Έτσι για μια στιγμή βλέπω το Γραμματέα να ξεκόβει κι αυτός απ’ την άλλη ομάδα και σχεδόν σερνάμενος νάρχεται προς το καραούλι μου να ιδεί “κι αυτός” αυτό πούθλεπα εγώ, αλλά προπαντός να κουβεντιάσουμε.

Πρόχειρα τούκανα γεωγραφία, γιατί δεν ήξερε την περιοχή. Και κουβεντιάζοντας καταλήξαμε να κάνουμε “μεταβολή επί τόπου”. “Βλέποντας και κάνοντας”. Να τραβήξουμε μέσα από το δάδος στο Σταριτσιώτικο, με κατεύθυνση Κεράσοβο-Φούρκα κι ίσως Μακεδονία.

Από τους άλλους, η αλλαγή σχεδίου έγινε αποδεκτή με ευχαρίστηση. Ο Βαγγέλης ξανάπιασε το ρόλο του οδηγού,

κι αρχίσαμε πρώτα πλάγια κι έπειτα κατηφόρα, πάντα καλυμμένοι από το δάσος. Δεν μπορώ να υπολογίσω πόσο απομακρυνθήκαμε απ’ το λαιμό, το σέλωμα. Οι συνθήκες ήταν τέτοιες κι η ψυχολογία μας μπερδεμένη. Πάντως κατεβήκαμε κάμποσο. Μέσ’ το ρουμάνι ακούγονταν φωνές από Σταριτσιώτες πούχαν και κείνοι καταφύγει κάπου εκεί. Δεν υπήρχε μονοπάτι ή δρόμος.

Κατηφορίζαμε στα τυφλά. Οπότε ξάφνου, όπως είμαστε κάπως ψηλότερα, βλέπουμε λίγα μέτρα πιο κάτω μια χωραφιά, ένα ξάνοιγμα δηλαδή ίσαμε πενήντα μέτρα μήκος κι άλλο τόσο πλάτος. Και το περίεργο, πάνω στη χωραφιά να διαγράφεται καθαρότατα η βάση από ένα τεράστιο παραλλογραμμό κτήριο, που έπιανε σχεδόν όλο το μήκος της χωραφιάς. Το ένστικτό μου σκίρτησε. Κατάλαβα ότι βρισκόμαστε μπροστά στα θεμέλια ενός αρχαίου κτηρίου, που με τη βιασύνη μας και τις συνθήκες της στιγμής ήταν αδύνατο να ερευνήσω περισσότερο. Είν’ αλήθεια, πως κατεβαίνοντας πιο κάτω, στο επίπεδο της χωραφιάς, η εντύπωση που είχα από ψηλότερα- το παραλλογραμμό που διαγράφονταν σαφέστατα, είχε σχεδόν χαθεί. Τα χόρτα έπνιγαν τις πέτρες, που για να τις βρείς έπρεπε να τις ψάχνεις μία-μία. Όλες σχεδόν ήταν φαγωμένες απ’ τη βροχή.

Πολλές μόλις διακρίνονταν. Καμιά δακαριά πετάγονταν προς τα πάνω σαν χαλασμένα δόντια. Τι να προλάβει όμως να κάνεις μέσα σε κείνες τις συν-

θήκες.

Ο Βασιλης αδιαφόρησε τελείως για το “εύρημα” και διαρκώς μας φώναζε να φύγουμε.

Ο Βαγγέλης ισχυρίζονταν ότι είχε ξαναπεράσει απ’ την περιοχή, αλλά δεν είχε δώσει σημασία σ’ αυτά τα “μάρμαρα” καθώς έλεγε με περιφρόνηση.

Δυο τρείς άλλοι, τρέχοντας πάνω στο επίπεδο χωράφι φώναζαν κάθε τόσο. “Να εδώ, είναι ακόμα μία πέτρα” και προχωρούσαν περαπέρα.

Εγώ δεν ήξερα τι να σκεφτώ. Ένιωθα μια τρομερή συγκίνηση, γιατί πάντα μέσα μου η ιδέα των αρχαιολογικών ερειπίων του τόπου μου, κυριολεκτικά με συγκλόνισε. Δεν είχα διαβάσει τίποτα για την περιοχή. Κι όπως αποδείχτηκε αργότερα, δεν είχε τίποτα γραφτεί ή εξερευνηθεί.

Φύγαμε τότε από κει, μα εγώ ακόμα και τώρα μόνιμα ονειρεύομαι κείνες τις πέτρες.

Με τις περιπέτειες που ακολούθησαν, τον αποκλεισμό μου από τον τόπο, τα χρόνια που ήρθαν και στέρησαν σε μένα τη δυνατότητα να ξαναπερπατήσω σ’ αυτά τα μέρη, ο “δαιμονισμός μου” που μ’ έκανε άλλοτε έντονα και άλλοτε χλιαρά ν’ αντιμετωπίσω αυτόν τον “ερεθισμό μου” με περιόρισε στην αναζήτηση μόνο στοιχείων μέσα στα βιβλία που νάχουν σχέση -πιθανή σχέση- μ’ αυτά τα ερείπια και την αρχαιολογική σημασία τους.

Έτσι στο βιβλίο του Γεωργίου Παπαβασιλεάδη απ’ την Σταρίτσαν, πούτανε δάσκαλος στη “Δημοτική Σχολή Άνω

Κονίτσης” απ’ το 1870 και μετά (βλ. Αναστ., Ευθυμίου Σελίδες απ’ την Ιστορία της Κόνιτσας, σελ. 67 και επ) “ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΚ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΣΤΑΡΙΤΣΑΝΗ ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΝ ΕΠΟΧΗ” βρήκα ότι “Η Σταρίτσαν εκαλείτο το πάλαι “Τράπια”. Η Τράπια ήταν κωμόπολις με τριάκοσίας περίπου οικογενείας, έκειπο εν τη θέσει ήτις και σήμερον φέρει το όνομα αυτής Τράπια” Το ίδιο βρήκα και στο δημοσίευμα του Κ. Στεριόπουλου: ΤΟΠΩΝΥΜΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ. (Ηπ. Χρονικά 1938, σελ. 182).

Έπειτα, στα διάφορα βιβλία που μιλούνε για την Ήπειρο, βρήκα πως υπήρχε κι αναφέρονταν σαν προελλαδική πόλη στην αρχαία Θεσπρωτία η πόλη Τράμπυα. (Π. Αραβαντινός, Χρονογραφία της Ήπειρου, σελ. 5 σε σημ. N.G.L. Hammond, Epirus 1967, YIII κεφάλαιο, κλπ). Εξακρίβωσα ότι η πρώιμη Θεσπρωτία έφτανε μέχρι την Πίνδο (βλ. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ Εκδοτικής Αθηνών τ. Ιος σελ. 379) Στον Στέφανο Βυζάντιο (6ος μ.Χ. αιώνα βρήκα πως. “Η Τράμπυα πόλις της Ήπειρου ήταν πλησίον BOYNIMΩΝ”. Και τα BOYNIMA” ήταν κτίσμα του Οδυσσέως, “νύν έκτισε πλησίον Τραμπύας. Λαβών χρησμόν, ελθών προς άνδρας οι ούκ οίσασι θάλασσαν, βουν ουν θύσας, έκτισεν”...

Από τις προσπάθειες να τοποθετήσουν, οι διάφοροι συγγραφείς το χώρο όπου πιθανολογούσαν ότι θα βρίσκο-

νταν η Τράμπυα και τα Βούνειμα, δεν έβρισκες άκρη. Βασικό λάθος τους πάντα ότι δε λάμβαναν υπ' όψη ότι η Αρχαία Θεοπρωτία εκτείνονταν σ' όλη την Ήπειρο κι έφτανε μέχρι τα όρια της Μακεδονίας. Ακόμα τα “δεδομένα” όσα πήταν γνωστά δηλαδή για την Τράμπυα, από παλιά κείμενα, έδειχναν ότι θάπρεπε να βρίσκεται πάνω σε βουνά, πολύ μακριά από τη θάλασσα (οι κάτοικοι της δε θάπρεπε να ξέρουν τι σημαίνει αλάτι και τι είναι ένα κουπί), πως θα’ πρεπε να βρίσκεται κοντά στη Μακεδονία (στα όρια Ηπείρου Μακεδονίας αφού κατά την (ή Θεοπρωτίδα” ποίημα του λεγόμενου Επικού κύκλου, που χάθηκε αλλά υπάρχουν περιλήψεις του) ο Οδυσσέας σα βασιλιάς πλέον της Τράμπυας, οδηγησε τους κατοίκους της σε πόλεμο κατά των Βρύγων, λαό που κατοικούσε στη Μακεδονία στα σύνορα της Ιλλυρίας (“προσεχές Ιλλυριοίς” κατά τον Ηρόδοτο).

Αυτά βέβαια όλα, σε γενικές γραμμές γιατί κι ένα σύνολο από αλλά κείμενα συνηγορούν στην τοποθέτηση της πρελλαδικής πόλης Τράμπυας στο χώρο της Σταρίσανς (Πουρνιάς), που σημαίνει ότι τα κατάλοιπα του κτίσματος πουδάμε εμείς τότε, κυνηγημένοι τον Ιούλιο του 1944, πάνω στις πλαγιές της Νιαλιόπολης, κοντά στη Σταρίσανη ήταν τα κατάλοιπα (τα θεμέλια) του κτιρίου που έχτισε ο Οδυσσέας στα Βούνειμα, θυσιάζοντας βόδι, για τους Θεούς, ενός κτιρίου που κατά τη λογική σειρά των πραγμάτων θάπρεπε νάναι το

πρώτο Ιερό Μαντείο του Ελλαδικού χώρου και του ελληνόγλωσσου λαού, που κατέβαινε απ' το βορρά, και πλημμύρισε ύστερα από χρόνια την άλλη Ελλάδα. Γιατί ας μην ξεχνάμε “πως γύρω απ' το Σμόλικα συναντάμε για πρώτη φορά τα πρώτα ελληνόγλωσσα φύλα τη δεύτερη π.Χ χιλιετερίδα, τα οποία σκόρπισαν αργότερα μέσα στον ελλαδικό χώρο κι έφεραν εκεί την Ελληνική γλώσσα, και τους ελληνικούς θεούς” (ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ τ. Ιος σελ. 373).

Συμπληρωματικά θα πρέπει να τονίσουμε πως ακόμα και τ' όνομα του χωριού Σταρίσανη, που σημαίνει σλάβικα “Παλιό χωριό, παλιά πόλη”, δείχνει πως όταν έφτασαν στην περιοχή μας οι σλαυόφωνες γεωργοποιμενικές πατριές που άφησαν τα ονόματα στα χωριά μας και τάλλα τοπωνύμια, ανάμεσα στα οποία και το “Σταρίσανη” (μεταξύ 6ο και 10ο αιώνα μ.Χ. βρήκαν εκεί έναν παλιότερο οικισμό, ή μια πόλη, πράγμα που καθώς φαίνεται ήταν μοναδικό φαινόμενο για την επαρχία της Κόνιτσας, γι' αυτό και το ονόμασαν έτσι.

Σημείωση:

Δεν θάπρεπε οι ορειβατικές ομάδες της Κόνιτσας να αφιερώσουν τρεις τέσσερες εκδρομές αναβάσεις στην εν λόγω περιοχή για να βρουν και να περιγράψουν τα υποτιθέμενα κατάλοιπα της Τράμπυας και των Βουνείμων που αποτελούν σημαντικό εύρημα μνημείο για τον τόπο μας, την ιστορία του πολιτισμό του; Παράλληλα θα δημιουργηθεί και η έφεση για τη γνώση της αξιόλογης μνήμης του παρελθόντος μας.

ΤΡΟΧΑΙΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

(Αναδημοσίευση από ενημερωτικό φυλλάδιο
της Τροχαίας Ιωαννίνων)

A. Τι πρέπει να κάνετε σε περίπτωση σύγκρουσης

Το πρώτο πράγμα, που, φυσικά πρέπει να δείτε, είναι αν υπάρχουν τραυματίες, για μεταφορά τους στο νοσοκομείο. Ειδοποιείστε το 166 και την Τροχαία (το 100, τηλ. κέντρο της Αστυνομίας ή το 26.308 της Τροχαίας). Εδώ επισημαίνουμε ότι την Τροχαία την καλείτε πάντα, έστω και εάν χρειαστεί να περιμένετε, γιατί τα στοιχεία που θα συγκεντρώσει και θα καταγράψει είναι τα μόνα που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση. Άλλωστε υπάρχουν και εικονίκα ατυχήματα και είναι δυνατόν οι ασφαλιστικές εταιρίες να αμφιβάλλουν και για τη δήλωση ατυχήματος. Δεν εφησυχάζετε από την υπόσχεση του “άλλου” οδηγού ότι θα σας αποζημιώσει κ.λ.π., γιατί συνήθως την πρώτη στιγμή ο υπαίτιος οδηγός, κάτω από την ψυχολογική φόρτιση, δέχεται την ευθύνη του, αλλά αργότερα “δασκαλεύεται” και μπορεί να τα ανακαλέσει όλα. Διευκρινίζουμε, πάντως, ότι από το νόμο (Κώδ. Οδικής Κυκλοφορίας), όπως γράφουμε παρακάτω, την Τροχαία είστε υποχρεωμένοι να την καλέσετε μόνο όταν από το ατύχημα

υπάρχει τραυματισμός (σε υλικές ζημιές όχι, σ' αυτές είστε υποχρεωμένοι να δώσετε τα στοιχεία κλπ).

Επίσης ένα από τα πρώτα ενδιαφέροντά σας είναι η ειδοποίηση των άλλων οδηγών ότι συνέβη ατύχημα για να μην πέσουν πάνω σας. Στο σημείο αυτό δίνετε ιδιαίτερη προσοχή, αν μάλιστα το σημείο είναι επικίνδυνο, π.χ. στροφή, ομίχλη, κλπ. Έχει διαπιστωθεί ότι, τις περισσότερες φορές, οι οδηγοί κατεβαίνουν από τα αυ-τοκίνητά τους και συνδιαλέγονται ή διαπληκτίζονται στη μέση του δρόμου και ο κίνδυνος δεύτερου ατυχήματος είναι μεγάλος. Είναι ο πιο ακατάλληλος τόπος για να γίνει “λαϊκό δικαστήριο”,

• Τα άρδρα που θα ακολουθήσουν έχουν σκοπό να μας ενημερώσουν για τις σχετικές διαδικασίες, ώστε να ξέρουμε τι να κάνουμε σε τέτοια περίπτωση.

Εμείς, πάντως ευχόμαστε να μη συμβεί σε κανέναν ατύχημα και ας μείνουν τα παρακάτω αχρείαστα.

ούτε έχει κανένα νόημα κάτι τέτοιο. Σημασία έχει να διατηρήσετε την ψυχοαιμία σας και να κάνετε τις σωστές ενέργειες για να κατοχυρωθείτε και όχι να “δικάσετε” τον “άλλο” οδηγό. Αν χρειαστεί, θα λογοδοτήσει αργότερα, εκεί που πρέπει, όπως θα εξηγήσουμε παρακάτω.

Έτσι, το πρώτο που θα πρέπει να κάνετε είναι να ανάψετε τα “ΑΛΑΡΜ” του αυτοκινήτου σας. Επίσης, αν δεν έχετε εμπλακεί στο ατύχημα, αλλά φθάσατε στο σημείο αμέσως μετά, πριν κάνετε οτιδήποτε, ανάψτε το “ΑΛΑΡΜ” και βγάλτε το

ιυτοκίνητο έξω από το δρόμο, αν μπορείτε.

Μην παρασυρθείτε από το σκηνικό, τους τυχόν τραυματίες κλπ. Να θυμάστε πάντα ότι για να προσφέρει κανείς βοήθεια, πρέπει ο ίδιος να είναι αρτιμελής.

Το τρίγωνο ασφάλειας πρέπει να τοποθετείται σε αρκετή απόσταση, ώστε να ειδοποιούνται έγκαιρα οι άλλοι οδηγοί. Στην ανάγκη, αν δεν υπάρχει, τοποθετείτε μικρά ξύλα ή πέτρες στο ρεύμα κυκλοφορίας που είναι κλεισμένο. Η απόσταση είναι αναγκαία, γιατί είναι επιστημονικά διαπιστωμένο ότι το καλύτερο αυτοκίνητο, με τον καλύτερο οδηγό, χρειάζεται κάποια απόσταση για να σταματήσει, που καθορίζεται από τους φυσικούς νόμους. Η απόσταση αυτή μεγαλώνει, όσο μεγαλώνει η ταχύτητα, η απόσταση φρεναρίσματος τετραπλασιάζεται. Έτσι, όταν κάποιος τρέχει με 50 χλμ./ώρα, χρειάζεται 10-14 μ. φρενάρισμα (ανάλογα με την κατάσταση των ελαστικών κλπ.), ενώ αν τρέχει με 100 χλμ/ ώρα χρειάζονται 40-55 μ. Εκτός από την απόσταση αυτή, πρέπει να υπολογιστεί και η απόσταση που διανύει το αυτοκίνητο από τη στιγμή που θα αντιληφθεί ο οδηγός τον κίνδυνο, θα πατήσει το φρένο κλπ., μέχρι αυτό να αρχίσει να φρενάρει. Π.χ. ένας οδηγός που τρέχει με 100 χλμ./ώρα και αντιδρά σε 1'' (αντίδραση μέσου οδηγού), η απόσταση αυτή είναι 28 μ. (100.000 μ. : 3.600'') και συνολικά χρειάζεται 83 μ. για να σταματήσει (28 μ. αντίδραση + 55 μ. φρενάρισμα). Αυτός είναι λόγος που ο ΚΟΚ προβλέπει στους μεγάλους δρόμους να τοποθετείται το τρίγωνο στα 100 μ. Και επίσης αυτός είναι ο λόγος που διεθνώς δεν επιτρέπονται οι μεγάλες ταχύτητες (στις περισσότερες Ευρωπαϊκές χώρες το ανώτατο όριο ταχύτητας δεν υπερβαίνει τα 110-130 χ/ω και στις περισσότερες πολιτείες της Αμερικής τα 108 χ/ω, παρόλο που υπάρχουν άνετοι αυτοκινητόδρομοι).

Σε κάθε περίπτωση κάντε συστάσεις στους περαστικούς να απομακρυνθούν από το δρόμο και κρατήστε τους συνεπιβάτες σας έξω από αυτόν. Δυστυχώς στη χώρα μας υπάρχει έντονη έλλειψη κυριλοφοριακής αγωγής και ενημέρωσης, καθώς και έλλειψη συναίσθησης κινδύνου και έχει διαπιστωθεί ότι στα περισσότερα ατυχήματα περίεργοι μαζεύονται στη μέση του δρόμου, στέκονται "σαν αγάλματα" και κάνουν κριτικές "για το ποιός φταίει και πόσο έτρεχε". Ως θέαμα αντιμετωπίζουν το ατύχημά σας και πολλοί διερχόμενοι οδηγοί, που απορροφώνται σε αυτό και ο κίνδυνος να παρασύρουν κάποιον πεζό, περαστικό ή από την παρέα του αυτοκινήτου σας είναι μεγάλος.

Πολλά επίσης αυτοκίνητα σταματούν στο σημείο ανεξέλεγκτα, τα οποία ενώ στην ουσία δεν μπορούν να προσφέρουν βοήθεια, προκαλούν κυκλοφορική σύγχυση.

Από τις πρώτες ενέργειες που θα πρέπει επίσης να κάνετε είναι να γράψετε κάπου τον αριθμό κυκλοφορίας του αυτοκινήτου που σας χτύπησε, γιατί έχει διαπιστωθεί - σε λίγες, ευτυχώς, περιπτώσεις - ότι την ώρα που εσείς τηλεφωνείτε στην Τροχαία, ο υπαίτιος οδηγός να εξαφανίζεται. Για τον ίδιο λόγο αν δείτε κάποιον να χτυπάει σταθμευμένο αυτοκίνητο, πάρτε τον αριθμό και δώστε τον στην Τροχαία, γιατί στο σημείωμα που γράφει και αφήνει στο παμπρίζ μπορεί να γράφει οτιδήποτε άλλο εκτός από τα πραγματικά του στοιχεία.

Μέχρι να έρθει η Τροχαία συγκεντρώστε όσα περισσότερα στοιχεία μπορείτε: ονόματα και τηλέφωνα μαρτυρών, αριθμούς αυτοκινήτων που σταμάτησαν, οι οδηγοί των οποίων είναι μάρτυρες, κ.λ.π. Οι μάρτυρες ίσως σας χρειαστούν αργότερα, ιδαίτερα αν υπάρχουν τραυματισμοί ή μεγάλες ζημιές, για να πουν πώς ακριβώς

του ατυχήματος, χωρίς όμως να δημιουργήσει επί πλέον κινδύνους στην κυκλοφορία.

β: Να λάβει μέτρα κυκλοφοριακής ασφάλειας (π.χ. τρίγωνο).

γ: Να δώσει τα στοιχεία ταυτότητας, καθώς και κάθε χρήσιμη πληφορία στους άλλους. Αν το ατύχημα έχει μόνο υλικές ζημιές και ο άλλος οδηγός δεν είναι παρών (σταθμευμένο αυτ/νο), πρέπει να δώσει τα παραπάνω στοιχεία με τον κατάλληλο τρόπο ή μέσω της Τροχαίας.

2. Αν από το ατύχημα επήλθε σωματική βλάβη, ο οδηγός ή οποιοσδήποτε ενεπλάκη σ' αυτό (π.χ. ο κάτοχος ενός ζώου που βρέθηκε στο δρόμο και έγινε αιτία ατυχήματος), υποχρεούται επιπλέον:

α: Να δώσει την αναγκαία βοήθεια και συμπαράσταση στους παθόντες.

β: Να ειδοποιήσει την Τροχαία και να περιμένει μέχρι να έλθει, εκτός αν πρέπει να απομακρυνθεί για την μεταφορά τραυματιών. Και σ' αυτή την περίπτωση υποχρεούται να αναγγείλει το ατύχημα στην Τροχαία το συντομότερο δυνατό.

γ: Να αποτρέψει οποιαδήποτε μεταβολή στον τόπο του ατυχήματος (π.χ. μετακίνηση αυτ/των), που θα μπορούσε να δυσκολέψει το έργο της Αστυνομίας, με εξαίρεση τις ενέργειες εκείνες που αποβλέπουν στην αποκατάσταση της κυκλοφορίας που διακόπηκε.

Στο σημείο αυτό τονίζουμε ότι οι ποινές είναι βαριές γι' αυτούς που δεν θα βοηθήσουν τραυματίες, δεν ειδοποιήσουν την Τροχαία και εγκαταλείψουν τον τόπο του ατυχήματος (φυλάκιση 3 μήνες έως 5 χρόνια και αφαίρεση διπλώματος 3-6 μήνες υποχρεωτικά από το δικαστήριο).

Και κάτι για τους τραυματίες:

Από επίσημα στοιχεία η χώρα μας

έχει υψηλό αριθμό τραυματιών που χάνουν τη ζωή τους γιατί η μεταφορά τους δεν γίνεται σωστά. Σε γενικές γραμμές οι τραυματίες πρέπει να περιμένουν το ασθενοφόρο, τώρα μάλιστα που στην περιοχή μας δημιουργήθηκε το ΕΚΑΒ. Είναι εγκληματική η μεταφορά τραυματιών, που έχουν κατάγματα κ.λ.π., με κοινό ΙΧ., όπως είναι εγκληματικός και ο απεγκλωβισμός τους όταν είναι σφηνωμένοι σε αυτοκίνητο, με βίαιο τρόπο, γιατί τους προκαλούμε μεγαλύτερη ζημιά (εσωτερική αιμορραγία κ.λ.π.). Άλλωστε, οι ελαφρά τραυματίες μπορούν να περιμένουν, ενώ η μεταφορά βαριά τραυματισμένων περικλείει πολλούς κινδύνους.

Επομένως είναι καλύτερα να περιμένει κανείς το νοσοκομειακό, εκτός εάν υπάρχει εσωτερική αιμορραγία ή σοβαρή κρανιοεγκεφαλική κάκωση.

B. Δήλωση στην Ασφαλιστική Εταιρεία - Επισκευή και αποζημίωση

Mέσα σε τρεις (3) εργάσιμες ημέρες (ή 8 αν κάποιος νοσηλεύεται στο νοσοκομείο), αφότου έγινε το ατύχημα πρέπει να γίνει δήλωση στην ασφαλιστική σας εταιρεία, θετική εάν φταίτε και αρνητική στην αντίθετη περίπτωση.

Επειδή όμως δεν είστε σίγουρος αν ο “άλλος” θα κάνει δήλωση, πρέπει να ενημερώσετε και την ασφαλιστική του εταιρεία, γιατί αυτή θα σας αποζημιώσει και όχι η δική σας, εκτός αν έχετε τη λεγόμενη “μικτή” ασφάλιση για όλες τις ζημιές.

Στην ασφαλιστική εταιρεία θα πρέπει να πάτε και αντίγραφο του Δελτίου Ατυχημάτων, το οποίο θα πάρετε με αίτησή σας από τη Γραμματεία της

έγινε η σύγκρουση. Κι αυτό γιατί η Τροχαία καταγράφει όσα διαπιστώνει εκ των υστέρων και δεν μπορεί πάντα σε όλα τα ατυχήματα να αποφανθεί απόλυτα, αφού σε πολλά υπάρχει συνυπαιτιότητα και η ευθύνη καταλογίζεται από τις συνθήκες που επικράτησαν λίγο πριν τη σύγκρουση.

Πολύ χρήσιμη μπορεί να σας φανεί και μια φτηνή φωτογραφική μηχανή (με φιλμ και φλας), που πρέπει να έχετε πάντα στο αυτοκίνητό σας. Μ' αυτή βγάλτε αρκετές φωτογραφίες στα σημεία επαφής των αυτοκινήτων, τα ίχνη των ελαστικών στο δρόμο, στη σκηνή από μακριά, τα σήματα της Τροχαίας κ.λπ. Να ξέρετε ότι η Τροχαία βγάζει

φωτογραφίες μόνο σε θανατηφόρα ατυχήματα. Επίσης, πολλές φορές, λόγω αποκλεισμού του δρόμου και πυκνής κυκλοφορίας του, είστε υποχρεωμένοι από τον Κ.Ο.Κ. να βγάλετε τα αυτοκίνητά σας έξω από τον δρόμο, οπότε αν δεν αποτυπωθεί η σκηνή σε φωτογραφία, ίσως δυσκολευτείτε αργότερα να αποδείξετε το δίκιος σας, ιδιαίτερα αν ο “άλλος” οδηγός είναι κακοπροαιρετος.

Λίγα λόγια για τις πρώτες βοηθειες;

- Άσε τον ειδικό να βοηθήσει και κάνε ό,τι σου λέει.
- Αν δεν υπάρχει ειδικός, κάνε μονάχα ό,τι σύγουρα ξέρεις πως είναι σωστό.
- Μη μετακινείς τον τραυματία, εκτός, αν εκεί που είναι, βρίσκεται σε κίνδυνο (πχ., κίνδυνος φωτιάς). Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται όταν υπάρχει κάταγμα της σπονδυλικής στήλης.
- Έλεγξε αν ο τραυματίας αναπνέει. Αν όχι, σπρώξε το κεφάλι του προς τα πίσω και κάνε του τεχνητή αναπνοή.
- Αν υπάρχει αιμορραγία προσπάθησε να την σταματήσεις.
- Αν έχει πάθει σοκ, προσπάθησε να το καταπολεμήσεις.
- Διατήρησε τον τραυματία ζεστό και μην του δίνεις υγρά ή οινοπνευματώδη.
- Αν κάνει εμετό τοποθέτησέ τον πρηνή.
- Στείλε κάποιον να ειδοποιήσει το ασθενοφόρο (τηλεφώνησε στο 166 ή στο 100).

Τέλος καλό θα είναι να πάρετε μια υπεύθυνη δήλωση από τον “άλλο” οδηγό ότι φταίει για το ατύχημα. Γι' αυτό στο αυτοκίνητό σας πρέπει να έχετε πάντα δήλωση του ν. 1599/86 (η παλιά του Ν. 105). Η δήλωση αυτή μπορεί να σας βοηθήσει αργότερα στην αποζημίωσή σας και τη ξητάτε σε περίπτωση ατυχήματος με ΥΛΙΚΕΣ ΜΟΝΟΖΗΜΙΕΣ ή πολύ μικρού τραυματισμού, για τον οποίο δεν θέλετε να πάτε στο νοσοκομείο και δεν δηλώνετε τραυματισμό στην Τροχαία. Πάντως δεν είναι υποχρεωμένος κάποιος από τον Νόμο να υπογράψει τέτοια δήλωση, ούτε η Τροχαία μπορεί να πιέσει γι' αυτό.

Τι λέει ο Κ.Ο.Κ.

(Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας)

Στο άρθρο 43 ο Κ.Ο.Κ. για την συμπεριφορά μας στα ατυχήματα, προβλέπει:

1. Αν συμβεί ατύχημα, με τραυματισμό ή όχι, όποιος είχε εμπλοκή σ' αυτό, είναι υποχρεωμένος:

a: Να σταθμεύσει αμέσως στον τόπο

Τροχαίας, σε ατύχημα μόνο υλικών ζημιών. Όταν έχετε ατύχημα με τραυματισμό, μπορείτε να πάρετε πάλι αντίγραφο από το Βιβλίο Συμβάντων, όπου αναγράφεται περιληπτικά το ατύχημα, αλλά επειδή σχηματίζεται δικογραφία (καθέσεις, σχεδιάγραμμα, έκθεση αυτοψίας, κ.λ.π.), θα χρειαστεί να πάρετε αντίγραφα από όλα τα έγγραφα. Σ' αυτή την περίπτωση θα πρέπει να περιμένετε, ίσως και 2-3 μήνες, για την ολοκλήρωση της δικογραφίας, γιατί υπάρχουν πολλές χρονοβόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Διαλέγετε συνεργείο και ζητάτε να στείλει η ασφαλιστική εταιρεία του “άλλου” πραγματογνώμονα για να εκτιμήσει τις ζημιές, βγάζετε φωτογραφίες και μαζεύετε όλα τα τιμολόγια επισκευής, ανταλλακτικών, κ.λ.π.

Αν η ασφαλιστική εταιρεία αμελήσει και δεν στείλει πραγματογνώμονα μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα ή αργότερα υπάρχει σοβαρή διαφωνία για το ύψος των ζημιών, δεν έχετε υποχρέωση να περιμένετε. Αναθέστε την υπόθεση σ' ένα δικηγόρο, ο οποίος θα προχωρήσει σε αγωγή κατά της εταιρείας, του οδηγού και του ιδιοκτήτη.

Κι αν δεν φταίτε, γιατί να κάνετε αρνητική δήλωση;

- Γιατί με αυτό τον τρόπο αποφεύγεται την περίπτωση, όπου ο “άλλος” θα ισχυριστεί ότι είστε συνυπεύθυνος ή αλλάξει γνώμη και κατηγορήσει εσάς για το ατύχημα.

Όμως προσοχή: Ακόμα και αρνητική δήλωση να κάνετε, επιβαρύνεστε με 2

μονάδες στο σύστημα Bonus-malus, οι οποίες αυξάνουν τα ασφαλιστρα κατά 20% (επασφαλιστρο). Όταν, λοιπόν, αποζημιωθείτε πρέπει να ανακαλέσετε τη δήλωση αυτή, για να σας επιστραφούν όσα επί πλέον σας κράτησαν.

Κι αν η ευθύνη είναι δική σας;

- Είναι αλήθεια ότι υπάρχουν πολλοί οδηγοί που κάνουν αρνητική δήλωση, έστω και εάν ξέρουν ότι φταίνε. Ελπίζουμε όμως ότι εσείς ανήκετε στην άλλη κατηγορία -των ειλικρινών- και θα κάνετε θετική δήλωση, εφόσον έχετε πειστεί για την υπαιτιότητά σας.

Θα είναι μια πράξη ευθύνης και εντιμότητας απέναντι στον άλλο οδηγό, ο οποίος, σε αντίθετη περίπτωση, ενώ δεν θα φταίει, θα ταλαιπωρηθεί από τις γραφειοκρατικές διαδικασίες, τις χρονοβόρες επισκευές, τα δικαστήρια, κ.λ.π.

Άλλωστε, αν από τα στοιχεία της Τροχαίας, προκύπτει η ενοχή σας και η ασφαλιστική σας εταιρία υποχρεωθεί σε αποζημίωση είναι ανώφελη η αρνητική δήλωση γιατί δεν το “γλυτώνετε” το επασφαλιστρο.

Αν διαπιστώσετε ότι οι ζημιές που προκαλέσατε είναι μικρότερες από το επασφαλιστρο είναι προτιμότερο να πληρώσετε τον “άλλο” οδηγό από την τσέπη σας και να μην κάνετε δήλωση. Φυσικά τις δικές σας ζημιές θα τις επιβαρυνθείτε εσείς.

Εδώ σημειώνουμε ότι οι απαιτήσεις κατά των ασφαλιστικών εταιριών παραγάφονται μετά δύο (2) χρόνια, ενώ κατά των ιδιοκτητών και των οδηγών μετά από πέντε (5).

Το Γλυκονέρ' Της Γενέθλιας Γης μου

Υπό ΠΑΣΧΑΛΗ ΔΗΜ. ΜΑΝΩΛΗ

*"Είν' ενα νερό γλυφό που κατασταλάζ'
από 'να σκέμπ' κοντά στη Μπλίγιαννη
και πέφτ' κόμπ'ς - κόμπ'ς, έτσι σα δάκρυ".*

Το ποτάμι Σαραντάπορος (Βόρεια), του χωριού μου.

Ο ορεινός όγκος της Ιστοριοθρυλικής Γύφτισσας (Νότια).

Το Γλυκονέρι με τη φοβερή λακκιά (Δυτικά), είναι η τριλογία των Θρύλων και των παραδόσεων της Γενέθλιας Γης μου.

Στου Γλυκονέρ', τοποθεσία και πηγή Λαγκάδας (Δ), της οποίας το νερό εκλαμβάνεται υπό των κατοίκων ως ιαματικόν δια διάφορα νοσήματα¹.

Γλυκονέρ' το: μικρά πηγή πίπουνσα κατά σταγόνας εκ τυνος παρά την Μπλίγιαννη (Λαγκάδαν) βράχου. Προστρέχουσιν εις αυτήν ασθενείς ζητούντες ίασιν σώματος και ψυχής².

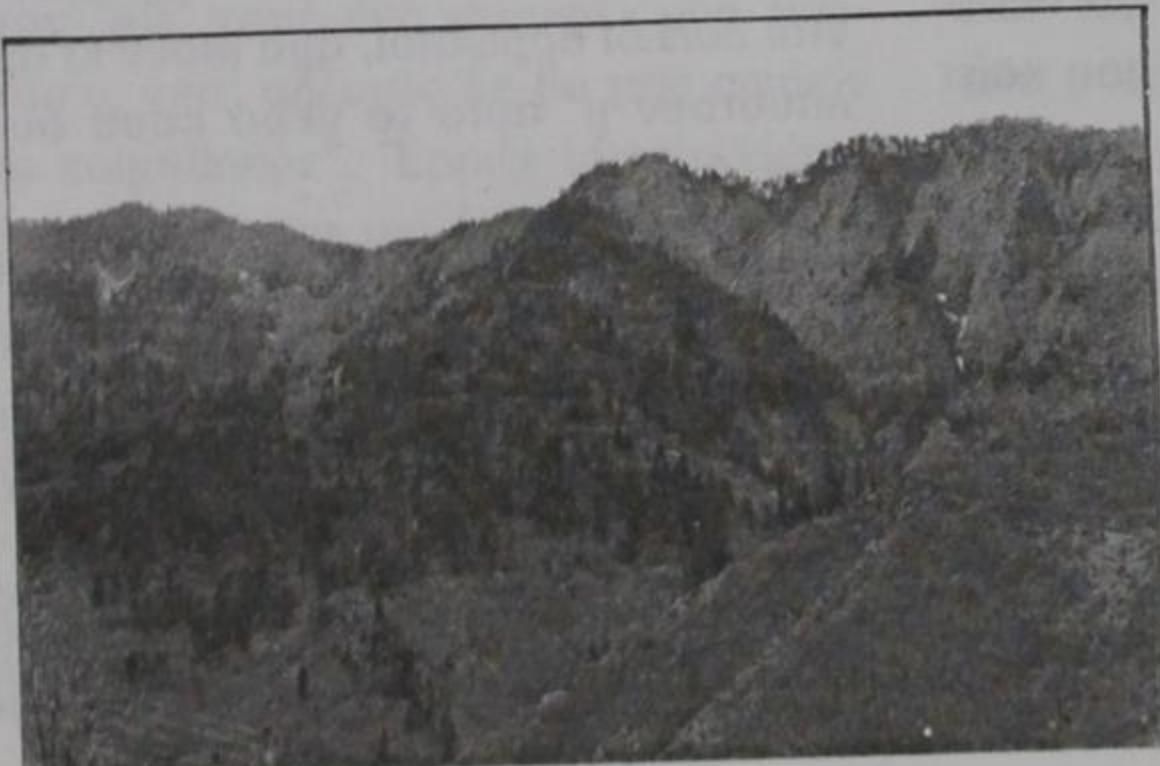
Αν ρίξουμε μια ματιά στο απέραντο κι

ανεκτίμητο δάσος του, μακριά όχι περισσότερο από 20 λεπτά της ώρας, κι αν περιεργαστούμε αυτό καλά, θα παρατηρήσουμε κάτι τι το ιδιότροπο και εξαιρετικό σ' αυτό το βουνό εν συγκρίσει με τα άλλα βουνά των άλλων χωριών της λάκκας μας.

Κάθετο, γυμνό και γκρίζο, σαν κάποιο αόρατο χέρι κρατώντας ρομφαία το έσκισε στα δυο και γκρέμισε την κορυφή στους προποδές του, που είναι γεμάτη από πεύκα, έλατα, οξυές, πλατανιά, γραβιά και άλλα δένδρα.

Σ' αυτό το σκέμπ', το ιδιόμορφο και παράξενο γεωφυσικό τοπίο και ανάμεσα σε μια φοβερή λακκιά, βρίσκεται η πηγή με το γλυφό νερό που αναβλυζεί από το λογχισμένο σπίθος του και πέφτει κόμπους-κόμπους σε μια γούρνα.

Οι άρρωστοι του χωριού μας αλλά και των γύρω περιοχών της λάκκας μας, Κεράσουβο-Αγία Παρασκευή, Καστάνιαν'-Καστανέα, Κάντ'κου-Δροσοπηγή, Ζέρμα-Πλαγιά, Λούψ'κου ή Λυκόραχ'-Κεφαλοχώρι, Φιτόκο-Θεοτόκος, Φούρκα, ακόμη

και πέρα απ' αυτή, Μπρουσόϊ αν Πυρσόγιαννη, Βούρμπιαν'-Βούρμπιανη, Λισκάτσ' ή Λεσκάτσ'-Ασημοχώρι, Χιουνιάδες-Χιονιάδες, Τούρνουβου-Γοργοπόταμος, Πλικάτ' ή Πλικάδ'-Πληκάτι, Σέλλιτσ'-Οξυά, έφθαναν ως εδώ να πιούνε και να λουστούνε κανα δυο-τρεις φορές για να γιατρευτούν, κι αν δεν ερχότανε οι ίδιοι στέλνανε και τους φέρνανε το νερό.

Νυφάδες όμορφες- λέει η παράδοση κι άσπρες με χρυσά μαλλιά βρέχονταν με το νερό και κατόπιν παίζανε, χορεύανε και βαρούσανε βιολιά και ντέφια που ακούγονταν μέχρι πέρα από το Σαραντάπορο τη "Φιτόκο", κι όταν λαλούσαν τα κοκόρια χανόντανε και σωπαίνανε.

Όσοι έφθαναν ως εδώ, αφήνανε ζαχαρωτά, συμωτές κουλούρες και μικρές πάνινες κούκλες ντυμένες σαν νυφούλες, φτιαγμένες από κομμάτια διαφόρων υφασμάτων.

Οι προπαπούδες μας είχαν φτιάξει εδώ, πέτρινο Κόνισμα-σώζεται και σύμερα- μάρτυρας των θρύλων και των παραδόσεων του χώρου του, του πόνου και των δακρύων απλών ανθρώπων. Λίγες πεντάρες ή δεκάρες, το κατά δύναμη, ρίχνανε όλοι για το λάδι που καίει το καντόλι της χάρης.

Μάρτυρας αυτών των γεγονότων είναι και ο γράφων, όταν επισκέπτης στα μαθητικά μου χρόνια έφτασα ως εδώ για να γνωρίσω και να θαυμάσω από κοντά αυτό το γοντευτικό και συγχρόνως φοβερό τοπίο.

Αντικρίζοντας την γκρίζα κάθετη τομή

του βουνού ρίγησα, ένιωσα μικρός τη σπιγμή που βρισκόμουν στους πρόποεδές του, στις ρίζες του, κι ακόμη μικρότερεος σπικώνοντας το βλέμμα μου να απενίσω την ακρωτειά του, έφτιανε ως τον ουρανό, ακουμπούσε τα σύννεφα, ακλόνητος και ασάλευτος Γίγας της ξηράς.

Ανατρίχιασα, ρίγησε το κορμί μου, μα η ψυχή μου, η καρδιά μου, τα μάτια μου απολάμβαναν τούτο το θεϊκό όραμα.

Μία παράδοση για το Γλυκονέρ', διέσωσε με την καταγραφή της ο συνεπαρχιώτης μας - από τη Βούρμπιανη - δάσκαλος, Χαράλαμπος Νικ. Ρεμπέλης. Η χαρακτηριστική αυτή μορφή - του δασκάλου και Ήρωα - της χορείας των λαμπρών Ηπειρωτών.

Ας αφήσουμε τον ίδιον τον Ρεμπέλη να μας μιλήσει αυτολεξεί.

Το Γλυκονέρ' τ' σ' Μπλίγιαννης³.

(Κατά Κήτο Βλάχον⁴ από Βούρμπιανη)

Το Γλυκονέρ' είν' ένα νερό γλυφό που κατασταλάζ' από να σκέμπ' κοντά στη Μπλίγιαννη και πέφτ' κόμπο'ς - κόμπ'ς, έτσι σα δάκρυ σε μια γούρνα ανάμεσα σε μια φοβερή λακκιά, κι ο κόσμος το παίρν' για ιλιάτς και γιατρεύονται πολλοί άρρωστοι, άμα πιούν κι άμα λουστούν μ' αυτό το νερό κάνα δυο-τρείς βολές.

Σ' μά σ' αυτό το σκέμπ' βγαίν' ν τη νύχτα τα μέσαν' κτα οι ξωτικιές, κάτ' νυφάδες όμορφες-όμορφες κι άσπρες με χρυσά μαλλιά, λουτσίζουντ' εκεί στη γούρνα και π' ύστερις παίζ' ν και χορεύ' ν και βαρνούν βιολιά και ντέφια π' ακούγοντ' ως πέρα στο Φετοκίτ' κο, κι' άμα

λαλήσ' ν τα 'ρνίθια καιπιώνουνται και τσωπαίν' ν.

Ο Γιώτ' Νάτσ' μου λεγε κάποτες, πως αφ' όντας και zώθ' καν τα χωριά με παρακκλήσια και με 'κονίσματα-και θα είναι καρμιά εξηνταριά χρόνι' από τότες δεν παραβγαίν' ν σαν πρώτα οι ξωτικιές. Μια νύχτα ο Γιώτ' σ με το Γιώρ' τον Κληματά τ' σ ύμπλαξαν τ' σ οξωτικιές οπκάτ' από το Γλυκονέρ' εδώ και κείγιαγια, μου' καταλαχού λάλ' σαν τα πετείνια τ' σ Μπλίζγιαννης εκείν' τ' ν ώρα και κρύφτ' καν.

Ο Κήτος Βλάχος από τη Βούρμπιανη, που ζάει ακόμα, μου μολογούσε πρόπερσι, πως όντας ήταν παιδί δεκάδ' στα δεκαεφτά είχε το γρέκ' στις Βριζαμιές κοντά στον Τρυπημένο τον Τόπο τ' σ Φετόκος, κι' όπως κοιμούνταν τη νύχτα, λάχτ' σε, γιατί τα σλιά έτρωγαν κακά, σα σε άνθρωπο, σκώθ' κε κι' αυτός δίπλα στη φωτιά, ξύπνησε και τον πατέρα του κι' εκεί π' αφηκράζουνταν ακούν απ' οχπέρ' από το Μπλίζγιαννίτ' κο βιολιά, ντέφια και φωνές γυναικίσες χαρούμενες, έτσ' σαν να χόρευαν ανθρώπ' ...

"Βήκαν πάλε οι νύφες", λέει ο πατέρας του, "για σ' αυτές βάρεσαν τα σλιά, μου' ρίξ' τους ένα ντουφέκ' να τσωπάσ' ν, γιατ' αλλοιώς δε θα μας αφήκ' να κοιμηθούμε". Έρριξε τότες ο Κήτος ένα ντουφέκ' με μια σφήκα πούχε κι' έτσ' τσώπασαν.

- "Και πιστεύ' σ, ωρέ Κήτο, τέτοια πράματα"; τον ρώτ' σα άμα μπή' σε τη γκουβέντια.

- "Είναι να μη το πιστέψ' σ;... τ' σ άκουσα με τ' αυτιά μ'. Θυμιούμαι καλά σαν το ψωμί πόφαγα εψές... αχούσε το σκέ-

μπ' απ' τ' σ φωνές κι' απ' τα χαρχαλίσματα.

...Γιατί ... Ένας και δυό έντεσε τη νύχτα πό ζωτικιές; Ο Κώτσος, ο Θώμος ο Κουφός, ο Κουρλός τ' σ ύμπλαξαν. Το Τσιελεγκούδ' πάλε μάτα το γκύλισαν οι οξωτικιές μέρα μεσημέρ' μέσ' την Κοκκινόπετρα... ρώτησε το, ζάει δεμ πέθανε κι' ο μακαρίτ' σ Χαρίσ' Τζομπάνος πούπταν ντυχτοπερβατ' μένος μου λεγε, όντας ήμουν παιδί ρογιασμένο στο κοπάδ' του, πως σε πολλούς τόπους σαν τη Μπαλαστάνα, στον Πετρί, τ' σ Πρυσόγιανν' σ, στ' Αργιοβάν το Πληκαδίτ' κο, στη Τζιούμα το μπερδεύ' έτσ' από ξωτικές.

- Για πές μ', ωρέ Κήτο τι άλλο ξέρ' σ για το Γλυκονέρ' τ' σ Μπλίζγιαννης; Θέλω να τα γράψω σ' ένα χαρτί... έτσ' να βρίσκουνται...

- Στο Γλυκονέρ' τ' σ Μπλίζγιαννης, δάσκαλε, μου λέει ο Κήτος, "και σήμερις μέρα λέν' πως θγαίν' οι νύφες αργιά και που κι' αυτές είναι που παίρν' ν τ' σ αρρώστιες και γιατρεύονται όσοι πάν' ν και πίνουν νερό και λούζονται. Κουβαλιούνται τόσ' και τόσ' αστενήδες στο Γλυκονέρ' τ' σ Μπλίζγιαννης, όσ' έχ' ν χάλι και τους πιάνει κάθε χάσ' του φεγγαριού, όσ' είν' αφαιρεμέν' από μυαλά, όσ' είναι μεγεμέν', όσ' είναι χτυπημένοι σαν από κατάρραγο κι' άλλ' κι' άλλ' ... Κι' αν δεν παν οι ίδιοι στέλν και φέρν' ν νερό... Για, η Μαρούσιω τ' Καραμήτσ', ο Ποτσιόλ' σ από το Κάντοκο, η Ρέσταινα 'πό το Λούψκο, η Κωλέτσαινα, ο Χαρίτος, ο Λίας και πολλοί άλλ' πήγαν... δε ρωτάς τον Κώστα Μπλεθουκιώτ⁵ τον ασθεστά να σου πει καλύτερα;".

Και στ' αλήθεια, όπως μου λεγ' ο Μπλεθουκιώτ'ς και το βεβαίωνε κι ο Τόλ' Ράπος, απ' τα δώθε τα χωριά δεν παραπάν' και τόσο, μόν' από τα πέρα... Καστάνιαν, Ζέρμα, Λούψ' κο, Μπορμποτσκό, Κάντσικο, κάθε τόσο ξεπέφτ' ν' άρρωστοι στο Γλυκονέρ'. Κι όσοι πάν' ν' óλ' αφίνουν **zachar'κά**, κουλούρες μικρές και κούκλες σαν νυφάδες από λαντζιάδια κι' όποτε να πάει κανένας θα ιδί η τέτοια πράματα σκορπισμένα τσέδω-τσέκει στη λακκιά, και να ιδίτε τι φόβιος που φαίνετ' ο τόπος απ' αυτά τα παλιοτσιόλια! Εκεί κοντά οι Μπλιζγιαννίτες έφειακαν κι' ένα κόνσμα κι όσοι πάν' ν' στο Γλυκονέρ' óλοι ρίχνουν το κατα δύναμι κι από λίγες δραχμές για το λάδ' που καίει στο καντίλ' τ' σ Χάρ'ς.

Ερευνώντας, έπεσε στα χέρια μου και η ως άνω Παράδοση, εκατόν πενήντα και πλέον χρόνων. Διαβάζοντάς την έφερε στο νου μου, τα λόγια του Παππού μου, Σπυρου Μλιθικιώτ' όπως τον λέγανε στο χωριό, που μου την είχε διηγηθεί σχολιαρόπαιδο ακόμη.

Η αγάπη για την Γενέθλια Γη μου, αλλά και η ευαισθησία μου προς τους νέους - του χωριού μου- στο να γνωρίσουν την Ιστορία της Γενέθλιας Γης τους, με έκανε να την παρουσιάσω μέ-

σα από τις σελίδες του αγαπητού μας περιοδικού "ΚΟΝΙΤΣΑ".

Μέσα σε τέτοιους θρύλους - σαν αυτόν που κατονομάσαμε ανωτέρω- πλαστουργήθηκε η ψυχή των Παππούδων και προπάπων του τόπου μου, που γεύθηκαν óλες τις χαρές και óλες τις πίκρες του και έμειναν ακλόνητοι στα ιδεώδη τους, σαν το σκέμπ' στο Γλυκονέρι, το οποίο αντικρίζουν καθημερινά τα μάτια μας.

Επεξήγηση.

Κυρίων ονομάτων, Ιδιωματικών λέξεων και τοπωνυμίων: **αργιά** και **που:** αραιά, αυτό που γίνεται σποραδικά σε μη τακτά διαστήματα. **αφαιρεμέν'** από μυαλά: αφαιρεμένοι, οι τρελοί, οι φρενοβλαβείς, οι ψυπαθείς. **αφήκ'ν:** αφήκουν, αφήσουν. **βάρεσαν** τα σλιά: γαύγισαν τα σκυλιά. **Βριζαμιές:** Τοποθεσία με χαράφια (ΒΔ) Λαγκάδας, (ΝΔ) Θεοτόκου, στις όχθες του ποταμού Σαραντάπορος. **Γιώτ'** ή **Γιώτ'ς Νάτσ'ς:** Παναγιώτης Νάτσης (1850). **Γιώρ'** των **Κληματά:** Γεώργιο Κληματά (;) **γρέκ'**: γρέκι, ο καταυλισμός κοπαδιού γιδοπροβάτων στην ύπαιθρο, **έμπλαξαν:** συνάντησαν, αντάμωσαν **έντεσε:** έμπλεξε, βρέθηκε χωρίς να το καταλάβει σε δυσάρεστες καταστάσεις. **zachar'κά:** zacharwata zóth'kan: zóstikas, κυκλώθηκαν απ' óλες τις πλευρές **ιλιάτσ'**: γιατρικό, φάρμακο ίδγοι: ίδιοι,

προσωπικά Κήτος Βλάχος: Χρήστος Βλάχος (1856). Κατασταλάζ': κατασταλάζει, πέφτει κατά σταγόνα. καιπιώνονται: εξαφανίζονται, γίνονται άφαντες, κρύβονται. κόνσμα: το προσκυνητάρι, εικόνισμα Αγίου ή Αγίας στο δρόμο κείγιαγια: εκεί, σ' αυτό το σημείο καταλαχού: κατά τύχη, τυχαία Λίας: Ηλίας λαντζιάδια: τα αποκόμματα διαφόρων υφασμάτων με τα οποία φτιάχνουν κούκλες και παίζουν τα παιδιά. λαλήσ'ν ή λάλ'σαν: λαλήσουν ή λάλησαν, κράζουν ή έκραξαν. λουτσίζουντ': λουτσίζονται, βρέχονται με νερό λαχτ'σε: λατισε, λαχτάρισε, τρόμαξε, φοβήθηκε, ξύπνησε απότομα από τον ύπνο μαγεμέν': μαγεμένοι, οι άνθρωποι που είναι υπό την επίδραση κάποιας υπερφυσικής ενέργειας μπήσε: τελείωσε, ολοκλήρωσε ξεπέφτ'ν: ξεπέφτουν, αυτοί που έρχονται από κάπου, οι εκτός του χωριού ξωτ'κές: ξωτικιές, οι νεράϊδες, δαιμόνια της λαϊκής μυθολογίας, φανταστικές νύφες της νύκτας. ρνίθια: ορνίθια, οι κότες οπκάτ': από κάτω όχηπέρ: από πέρα παρακκλήσια: παρεκλήσια, μικρά εκκλησάκια που βρίσκονται συνήθως μακριά από τον οικισμό παίρν'ν: παίρνουν παν'ν: πάνε, πηγαίνουν, μεταβαίνουν πετείνια: κοκκόρια Ποτσιόλ': Αποστόλης ρίξ'τους: ρίξε τους σκέμπη: σκέμπη, ο κρημνώδης βράχος, ο γκρεμός, η ψηλή και απότομη πλευρά του βράχου στέλν'ν: στέλνουν, δίνουν αναθέτουν σε κάποιον αποστολή σφήκα: μακρύ μονόκανο εμπροσθογεμές όπλο. Τρυπημένο τον τόπο: στουν Τρυπ'μένου έλεγαν οι γεροντότεροι στο χωριό, στη γέφυρα λένε

σήμερα. το μοναδικό πέρασμα του ποταμού Σαραντάπορου προς το χωριό. Λοφίσκος (ΒΔ) με μία μεγάλη πέτρα. Στη βάση της σχηματίζε μεγάλη τρύπα από την οποία περνούσαν τα νερά του ποταμού. Σ' αυτό το σημείο το ποτάμι έχει ρουφήτρα, ρουφιέται το νερό, σχηματίζει δίνη, περιστροφή. Τσωπαίν'ν-Τσωπάσ'ν: σωπινουν-σωπάσουν, δεν ακούγονται, δε μιλούν. φέρν'ν: φέρνουν ή φέρουν, μεταφέρουν, προσκομίσουν. Χαρχαλίσματα: χαχανητά, χαχανίσματα, γελάω δυνατά και παρατεταμένα χάσ' του φεγγαριού: χάση, η περίοδος της βαθμιαίας ελάπιωσης της σελήνης, χτυπημένοι σαν από κατάρραγο: λαβωμένοι, πληγωμένοι από καταρροή, αποπληξία. Χάρ'ς: Χάρις αγίου ή αγίας, η αξιαγάπη μορφή.

1. ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ: Τοπωνυμίκον της επαρχίας Κονίτσης Ηπειρωτικά Χρονικά Τόμος Θ', 1934-1937.

2.3. ΧΑΡΑΛ. ΡΕΜΠΕΛΗ: Κονιτσιώτικα. Έκδ. Ηπειρωτικής Εταιρείας Αθήνα 1953.

4. Κήτος Βλάχος: Χρήστος Βλάχος του Γεωργίου από τη Βούρμπιανη. Γεννήθηκε το 1856, θείος της προγιαγιάς μου Βδοκιάς (Ευδοκία) Βλάχου, γεννήθηκε το 1886, κόρη του Μήτρου (Δημητρίου) Βλάχου του Γεωργίου και της Σοφίας (Τσόκε) Ναούμ, από τη Ράχωβα της Αλβανίας. Σύζυγος του Δημητράκη (Δημητρίου) Μπλιθικιώτη (1871) του Κώστα Μπλεθουκιώτη στη Λαγκάδα.

(Το γενεαλογικό δένδρο των Βλάχων Κονίτσης, του Γεωρ. Βλάχου)

5. Κώστα Μπλεθουκιώτη: Κωνσταντίνος Μπλιθικιώτης, από την Λαγκάδα, γεννήθηκε το 1846, προπάππος μου, πατέρας του Δημητράκη Μπλιθικιώτη.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΙΕΡΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΑ ΧΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΛΗΞΕΜΟΝΗΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΜΑΚΡΙΝΗ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ

Του ΑΝΔΡΕΑ ΧΑΤΖΗΕΦΡΑΙΜΙΔΗ

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Mετά τη μεγάλη διασταύρωση και αριστερά περνάμε από το Χάνι του Χιούτς και κατευθυνόμαστε προς τον επόμενο σταθμό μας, το χωριό ΤΣΑΡΙΚΛΙ, αποικία του ΜΙΣΤΙ την εποχή εκείνη.

Η ονομασία του έμεινε η ίδια. Είχαν τα ίδια ήθη και έθιμα, τις ίδιες φορεσιές, τον ίδιο τρόπο ζωής, και την ίδια διάλεκτο που χρησιμοποιούσαν και στο ΜΙΣΤΙ.

Φτάνουμε στο χωριό. Τα σπίτια είναι σχεδόν ίδια με αυτά στο Μιστί. Ήταν βέβαια πιο μικρό χωριό. Πήγαμε κατ' αρχήν να δούμε την εκκλησία του Αγ. Γεωργίου. Μόλις είχαν τελειώσει το κτίσιμό της οι Τσαρικλιώτες, ήρθε η μεγάλη καταστροφή και ο ξεριζωμός. Δεν πρόλαβαν να λειτουργήσουν ούτε μια φορά στην εκκλησία.

Τώρα η εκκλησία έχει μετατραπεί σε τζαμί.

Μπαίνουμε στο εσωτερικό της εκκλησίας. Είναι περιποιημένη και καθαρή. Ο γυναικωνίτης υπάρχει ακόμη, το ιερό όμως έχει ριστεί. Όλος ο χώρος είναι καλυμμένος από παραδοσιακά τουρκικά χαλιά και κομπολόγια που σχηματίζουν στο πάτωμα το σχήμα Π (Πι). Είχε πλέον σουρουπώσει. Ο Θανάσης Παπανικολάου, Τσαρικλιώτης συγκινημένος αποχαιρετούσε όσους κατοίκους του χωριού είχε γνωρίσει και πριν από πέντε χρόνια που είχε έρθει στο

Τσαρικλί. Είχαν πάει μαζί του και αρκετοί πλικιωμένοι που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στο χωριό. Μεγάλη τους επιθυμία ήταν να κάνουν μια θεία λεπουργία στο ναό του Αγίου Γεωργίου. Συγκινημένοι έψαλαν για πολύ ώρα.

Λίγο πριν φύγουμε μια γυναίκα έψησε σε φούρνο με ξύλα και μας πρόσφερε κάπι μικρά ψωμάκια τα οποία ήταν νοστιμότατα.

Μία τελευταία αναμνηστική φωτογραφία και κατευθυνόμαστε στο πούλμαν που μας περίμενε.

Οι κάτοικοι του χωριού, φτωχικοί, απλοϊκοί, κάθε άλλο παρά εχθρικοί προς εμάς, μαζεύτηκαν όταν φεύγαμε και άρχιαν να μας χαιρετούν. Το λεωφορείο απομακρύνεται και οι άνθρωποι που μας χαιρετούσαν δεν φαίνονται πια.

Επομένως σταθμός μας η Νίγδη, το Κάστρο όπως το ονόμαζαν οι παππούδες μας. Ήταν η πόλη από την οποία προμποθεύονταν το Μιστί, όπι χρειάζονταν. Κάναμε απλώς μια βόλτα για να δούμε την πόλη.

Η κούραση μας ήταν εμφανής. Σιωπηλά κοιτάμε έξω από τα παράθυρα του λεωφορείου. Η συναισθηματική φόρτιση ήταν μεγάλη.

Επιστρέφουμε στο Προκόπι. Μια βόλτα στην πόλη και πάλι στο ξενοδοχείο για ξεκούραση.

Το πρωί της 4ης Σεπτεμβρίου 1997 ξεκινάμε για την Κοιλάδα των μοναχών, το λεγόμενο ΚΟΡΑΜΑ. Στην περιοχή

αυτή υπήρχαν λόφοι και βουνά τα οποία ήταν λαξευμένα και στο εσωτερικό τους χρησιμοποιούνταν ως μοναστήρια - εκκλησίες.

Μπαίνοντας στην περιοχή έπρεπε να πληρώσουμε το καθιερωμένο εισιτήριο για να μπορέσουμε να εισέλθουμε στο χώρο όπου υπήρχαν οι ορθόδοξες εκκλησίες. Ένα τοπίο, που ούτε σιγμή δεν σταματά να ενθουσιάζει, να ξαφνιάζει και να κεντρίζει την περιέργεια του επισκέπτη. Βλέποντας τις λαξευτές εκκλησίες και τα μοναστήρια διέκρινες την ιδιαιτερότητα του τοπίου, καθώς και ένα αίσθημα βαθειάς πίστης και Χριστιανοσύνης.

Στο χώρο γύρω από τις εκκλησίες είναι συγκεντρωμένοι πολλοί τουρίστες. Συγκεντρωνόμαστε για να μπούμε στην πρώτη εκκλησία. Ο ξεναγός μας πληροφορεί, ότι απαγορεύονται οι φωτογραφίες και οι βιντεοσκοπίσεις για να προστατευτούν οι αγιογραφίες. Μπαίνουμε στην πρώτη εκκλησία.

Ο Χώρος είναι μικρός. Ξεχωρίζει το ιερό, όμοιο με αυτό των Βυζαντινών ναών. Στην οροφή ξεχωρίζει ο τρούλος,

λαξευτός μέσα στο βράχο και με καμάρες. Δεσπόζει σ' αυτόν η αγιογραφία του Παντοκράτορα. Στους γύρω τοίχους υπάρχουν αγιογραφίες αγίων. Ο χρόνος ξεθώριασε τις μορφές των Αγίων και οι βανδαλισμοί χαράκωσαν τα πρόσωπά τους. Τα τελευταία χρόνια οι συντηρήσεις στους ναούς γίνονται εντονότερες με σκοπό την εκμετάλλευσή τους ως τουριστικά αξιοθέατα.

Προχωρήσαμε στον επόμενο λαξευτό χώρο που αποτελούσε την τραπεζαρία των μοναχών που κατοικούσαν κάποτε εκεί. Το μεγάλο τραπέζι ήταν λαξευμένο πάνω σε βράχο όπως και τα καθίσματα. Ο χώρος εκείνος ήταν αρκετά μεγάλος, πράγμα που μαρτυρεί τον μεγάλο αριθμό των μοναχών που ζούσαν πριν τον ξεριζωμό στο Κόραμα.

Επισκεφθήκαμε αρκετές εκκλησίες, αφιερωμένες στην κάθε μια τους σε κάποιον Άγιο. π.χ. στην εκκλησία του Αγ. Ιωάννη, στην Μεταμορφώσεως κ.α. Επόμενος σταθμός η λεγόμενη Σκοτεινή εκκλησία. Η είσοδός της ήταν στενή και σκοτεινή.

Είχε μικρά σκαλοπάτια και ανηφορικά. Μετά από μια μικρή στροφή φτάσαμε στο κυρίως χώρο του ναού.

Παντού υπήρχαν αγιογραφίες. Οι τοίχοι ήταν τελείως καλυμμένοι με τις αγιογραφίες, χωρίς να υπάρχει πουθενά κενό. Μας απαγόρευσαν να χρησιμοποιούσουμε φωτογραφικές μηχανές και κάμερες.

Η συντήρηση του ναού είχε τελειώσει μόλις πριν από λίγο καιρό. Ένα ξύλι-

Εκκλησία του Αγ. Γεωργίου - Τσαρικλή.

vo πλαισίο μας εμπόδιζε να αγγίξουμε τις αγιογραφίες.

Απεικόνιζαν τη ζωή του Χριστού και τα πρόσωπα των Αγίων. Τα χρώματα ήταν ζωηρά και έντονα.

Στη συνέχεια επισκεφθήκαμε κάποια εκκλησία, η οποία βρισκόταν αρκετά πιο ψηλά από τις άλλες και στην οποία ανεβήκαμε χρησιμοποιώντας μια σιδερένια σκάλα. Κι εδώ οι τοίχοι του ναού ήταν γεμάτοι αγιογραφίες. Στο θόλο του τρούλου απεικονίζοταν η Βάπτιση του Χριστού. Δυστυχώς εδώ έβλεπες πιο έντονα την Βαρβαρότητα και τη βεβήλωση. Εκτός από τη φθορά του χρόνου διέκρινες, ότι τα πρόσωπα των Αγίων είχαν ξυθεί και δύσκολα αναγνωρίζονται, με σκοπό να εξαφανιστούν αυτά τα σπάνια έργα Τέχνης.

Εκτός από εμάς υπήρχε στην εκκλησία και ένα γκρουπ από την Ιαπωνία. Ο ξεναγός τους εξηγούσε τα πάντα με λεπτομέρεια. Εμείς δε χρειαζόμασταν βέβαια βοήθεια, μιας και όλες οι επιγραφές ήταν γραμμένες στα Ελληνικά.

Φεύγοντας νιώθαμε τόσο ενθουσιασμένοι και τόσο υπερήφανοι γι' αυτά

που μας κληρονόμησαν οι πρόγονοί μας στην Καππαδοκία. Ας ελπίσουμε ότι η αύξηση της τουριστικής κίνησης στην περιοχή, να ωθήσει τις Αρχές να προβούν σε συνεχείς συντηρήσεις των πραγματικά αξιόλογων αυτών μνημείων.

Επόμενος σταθμός μας, μετά από πολύωρο ταξίδι, ήταν η πόλη Άβανο. Το Άβανο είναι μια γραφική Κωμόπολη με γραφικά γκαλντερίμια. Λίγο πριν το μεσημέρι φτάσαμε στο Ικόνιο. Το Ικόνιο βρίσκεται σε υψόμετρο 533 μέτρων, στο υψίπεδο της Λυκαονίας. Πριν την ανταλλαγή κατοικούσαν στο Ικόνιο 4.000 περίπου Έλληνες Ορθόδοξοι, οι οποίοι μιλούσαν την τούρκικη γλώσσα, την οποία έγραφαν όμως με ελληνικούς χαρακτήρες. Το Ικόνιο είναι γνωστό από την Αρχαιότητα. Αποτελεί αρχαία Πόλη της Φρυγίας. Αναφέρεται το όνομά της στην "Κύρου Ανάβασην" του Ξενοφώντα, σταύθμευσε εκεί ο Μ. Αλέξανδρος κατά την εκστρατεία του εναντίον των Περσών, εκεί κήρυξαν το Ευαγγέλιο οι απόστολοι Παύλος και Βαρνάβας.

Το μέσο της Πόλης καταλαμβάνει ο λόφος Ίτσ-Καλέ, όπου σώζονται ερείπια ανακτόρων των Σελτζούκων Σουλτάνων. Έχει 44 τεμένη εκ των οποίων σπουδαιότερα είναι το τζαμί των σουλτάνων Αλαεδδίν και Σελήνη, το οποίο κτίστηκε σύμφωνα με το σχέδιο της Αγίας-Σοφίας. Από τα ιστορικά μνημεία της πόλης διακρίνεται ο άλλοτε τεκές των Μεβλεδίδων.

Τσαρικλί - Καπαδοκίας

(συνεχίζεται)

ΤΑ ΕΞΩΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Από το Αχίλλεα Ζακόπουλο

Hταν μια μέρα του Μάη. Βρέθηκα καταμεστής στη "Μπάμπα" που καταλύζονταν από πρασινάδες και λουλούδια. Είχαν αρχίσει να βγαίνουν τα άνθη και ντύνονταν τις ολοκαίνουργιες φορεσιές τους τα προνομιούχα κλαδιά του λόγγου, που στον τόπο μας φύτρωσαν με απλοχεριά. Κρανιές, κουτσουπιές, γκορτιές, μουστράβες, ρυνομπλιές και μαζί με τα χίλια μύρια χρώματα των αγριολουλουδων ύφαιναν ένα πολύχρωμο χαλί στρωμένο γύρω-γύρω στο χωριό.

Από εκεί ψηλά όλα φάνταζαν σαν ένας όμορφος χωγραφικός πίνακας, με κέντρο τον γραφικό Αμάραντο και ολόγυρα άγρυπνοι φρουροί, προστάτες, φύλακες άγγελοί του, σπαρμένα εδώ κι εκεί στο λόγγο τα γραφικά ξωκλήσια του.

Αυτά που έκτισαν με πολύ μεράκι, βαθιά πίστη, ευλάβεια και λατρεία οι πρόγονοί μας. Τάματα σογιών (οικογενειών) ή όλων των χωριανών. Τόποι λατρείας για τους Χριστιανούς μια ή και περισσότερες φορές το χρόνο. Άλλα και σημεία συνάντησης των ξωμάχων, του διαβάτη, του τσοπάνη, του κυνηγού, των παιδιών. Άλληθεια πόσες φορές μικρά παιδιά δεν δίναμε το ραντεβού μας στον Αϊ-Θανάσον για σκλαβάκια και κρυφτό στη Ραμνίτσα ή στον Αϊ-Χαράλαμπο για ποδόσφαιρο και στον Αϊ-Νι-

Στο ρυμαγμένο εξωκλήσι της άνοιξης θείο καντόλι εικόνες έχει χωγραφίσει με τα αγριολουλουδα
Απρίλη.

(Δροσίνης)

κόλα για να μαζέψουμε μπιζούρια και ζουμπούλια.

Κάθε ξωκλήσι έχει το όνομα του Αγίου του. Έτσι στις πιο όμορφες τοποθεσίες εκεί που ο άνθρωπος γαληνεύει από το τοπίο, απαντάμε μέσα στο μυστήριο και τη σιγαλιά του δάσους τα ξωκλήσια μας που είναι τα εξής: ο Αϊ - Γιάννης, ο Άγιος Αθανάσιος, η Αγία - Παρασκευή, ο Άγιος Χαράλαμπος, η Παναγία (του Καίσαρη), ο Αϊ-Λιάς, ο Αϊ - Νικόλας, η Αγία Τριάδα, ο Άγιος Παντελεήμων, ο Άγιος Γεώργιος (Λουτρών), η Αγία - Βαρβάρα, η Αγία Σωτήρα, ο Άγιος Δημήτριος. Ας τα γνωρίσουμε όμως καλύτερα ένα-ένα περιδιαβάζοντάς τα από ψηλά και από τα απόμακρα προς τα κοντινά.

Ο Αϊ-Γιάννης. Βρίσκεται ανατολικά του χωριού, σ' ένα σταυροδρόμι που οδηγεί προς την Πυρσόγιαννη, τη Στράτσιανη (Πύργο) και τα Λουτρά. Κτίσμα του Παπαγιαννάτικου σογιού, στη φροντίδα του οποίου ανήκει και σήμερα. Πρόσφατα ανακαινίσθηκε και χρόνο με το χρόνο τελειοποιείται, χάρις και του αυτοκινητόδρομου που έφτασε εκεί. Γιορτάζει η μνήμη του στις 29 Αυγούστου και χτίστηκε το 1911 αφού το παλαιό κτίσμα δεν γνωρίζουμε πότε είχε χτιστεί για πρώτη φορά.

Ο Άγιος Αθανάσιος. Σε μια περίοπτη θέση καραούλι βρίσκεται ο ναΐσκος. Εκεί ο νους, θεωρεί ότι μόνο

αυτός ο χώρος υπάρχει, έτσι γαλήνιος, ήσυχος, υπερκόσμιος. Απ' όπου ο πιστός ή ο κουρασμένος διαβάτης ξαποσταίνοντας θα “βιγλίσει” το χωριό, το δάσος, το μακρινό κάμπο, εκεί που ενώνεται το μικρό ποτάμι ο “ζιάσακας” με το μεγάλο το Σαραντάπορο.

Κρίσμα του σογιού των Ζακοπουλαίων. Έχει χτιστεί το 1911 και κατά καιρούς επισκευάσθηκε. Πρόσφατα συνδέθηκε και αυτό με αυτοκινητόδρομο και έτσι η πρόσβαση είναι πιο εύκολη.

Τελευταία οι διελεύσεις των Αλβανών και οι διανυκτερεύσεις σ' αυτό δημιούργησαν πολλά προβλήματα και μεγάλες ζημιές στο εσωτερικό του. Γιορτάζει η μνήμη του στις 2 Μαΐου.

Η Αγία Παρασκευή. Χωμένη μέσα στα μεγάλα δέντρα, τσέρα και γραβιά. Σε μια πλαγιά προς το μέρος του χωριού πάνω από το Μύλο. Παλαιά υπήρχε εκεί το νεκροταφείο. Κάτω από την τοποθεσία αυτή που είναι το εκκλησάκι ο Ζιάσακας καλά τα γάργαρα, πεντακάθαρα κρυστάλλινα νερά του. Το βουνό του φτάνει στα αυτιά των προσκυνητών, όπου οι “τρίδιες” του ποταμού με τα λαρύγγια των πουλιών συνθέτουν μαζί με τους ύμνους των πιστών, την πρωινή λειπουργία.

Η κατάσταση του παρεκκλησιού μπορούμε να πούμε ότι είναι αρίστη. Χάρις και στις φροντίδες του σογιού των Σκορδαίων που ανήκει.

Γιορτάζει στις 26 Ιουλίου. Πότε πρωτοκίστηκε; Δεν ξέρουμε, Εκείνο που ξέρουμε και μας διαβεβαίωσε και ο Παναγιώτης Σκορδάς είναι ότι εκείνος με

το Θανάση Σκορδά και το Φάνη Τζώτζη την ξαναχτίσανε και την μεγαλώσανε στη δεκαετία του 1950.

Ο Άγιος Χαράλαμπος. Συνεχίζοντας τον παλαιό μουλαρόδρομο περνάμε από το “Μύλο” και την υπέροχη τοξωτή πέτρινη γέφυρα του “ζιάσακα”. Ανηφορίζοντας καγκελιστά, όχι πολύ μακριά, βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα ειδυλλιακό τοπίο, στους πρόποδες του βουνού Μαριά με θαυμάσια θέα προς το χωριό. Εδώ στον αγναντερό αυτό λόφο χτίστηκε από την οικογένεια Γεράση, που ανήκει και η φροντίδα, ο Άγιος Χαράλαμπος. Άγρυπνος φρουρός και προστάτης στην είσοδο του δυτικού μέρους του χωριού. Γιορτάζει σε δύσκολη εποχή, 10 Φεβρουαρίου και σπάνια λειπουργείται στη μνήμη του λόγω του κρύου, αλλά και των λιγοστών κατοίκων που βρίσκονται το χειμώνα στο χωριό.

Η Παναγία του Καίσαρη. Το εξωκλήσι αυτό απλό και απέριπτο, όπως όλα τα άλλα, σ' ένα μαγευτικό τοπίο, όχι πολύ μακριά από το χωριό στο Β.Δ., άκρο του. Για να φτάσεις εκεί παίρνεις το δρόμο του “Ντουύμνου”. Εδώ παίρνεις μια ανάσα, δροσίζεσαι με το γάργαρο νερό της κρυστάλλινης πηγής και κάθεσαι λίγο να θαυμάσεις τη λιθόκτιστη πηγή, δείγμα υπέροχης λαϊκής αρχιτεκτονικής των ντόπιων κτιστάδων.

Στη συνέχεια ακολουθώντας το δύσβατο μονοπάτι, φτάνεις στη συμβολή των δρόμων που χωρίζουν για το Ντρέμπεζιο και τη Λεύκα. Μπροστά σου το ξωκλήσι της Παναγιάς. Συντηρείται και ανήκει στο

σοί το Παπαμιχαλαΐκο. Η είδοσος του περιβόλου εντυπωσιακή, με μεγάλες πελεκητές γωνίες, για να σκιάζουν, τόπος διαλεγμένος από τους παλαιότερους για να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του πανηγυριού που γίνονταν εδώ στις 8 Σεπτέμβρη, στη μνήμη της Παναγίας.

Στο πανηγύρι συμμετείχε όλο το χωριό που έρχονταν εδώ με τα μουλάρια φορτωμένα. Στρώνανε τις φλοκάτες παρέες - παρέες και μετά τη λειτουργία στρώνονταν και το τραπέζι με τα ψωτά, τις πίτες και τα λογής - λογής φαγητά. Τα όργανα άρχιζαν τα νουμπέτια και μετά ξεκινούσε ο χορός που κρατούσε ως αργά το απόγευμα που έπαιρναν το δρόμο του γυρισμού στο χωριό.

Χτίστηκε παλαιά και κατά καιρούς επισκευάσθηκε τελευταία επισκευή όπως αναφέρει εντοιχισμένη πλάκα έγινε το 1931.

Ο Αϊ Λιάς. Απέναντι από την Παναγία, πάνω από το Ντούμνο κρυμμένος σ' ένα πυκνό λοφίσκο, λες κι αποτραβήκτηκε εκεί στη λησμονιά, βρίσκεται ο Αϊ-Λιάς. Ο ναΐσκος είχε γείρει από το βάρος των χρόνων και την ξερολιθιά. Τελευταία εξέπεμψε. Σ.Ο.Σ. για επισκευή. Οι πιστοί έσπευσαν και εδώ και έγινε η επισκευή του, έτσι ώστε να ακουστεί και πάλι η θεία λειτουργία και να τιμηθεί η μνήμη του.

Ο Άγιος Νικόλαος. Αφήνουμε τώρα τη ματιά μας να περιπλανηθεί στα βόρεια για να συναντήσει εκεί τον Αϊ-Νικόλα. Είναι ένα όμορφο γραφικό εξωκλήσι χωμένο στα πυκνά δέντρα. Σ' ένα μικρό λοφίσκο στην αρχή ενός οροπεδίου που φτάνει ως τους πρόποδες του

ορεινού όγκου Κάμενικ.

Η μνήμη του γιορτάζεται στις 20-Μαΐου. Εκείνη την ημέρα πολλοί προσκυντές ανηφορίζουν με την οικογένεια Παναγιωτίδη, στην οποία ανήκει το παρεκλησάκι. Για να zήσουν την γιορταστική ατμόσφαιρα και την αναγέννηση της φύσης, την άνοιξη. Να νιώσουν τη θερμή συντροφιά του μικρού ναΐσκου της χριστιανικής λατρείας και τη θερμή κατάνυξη που εμπνέει αυτός ο μικρός τόπος. Ο σημερινός ναΐσκος χτίστηκε στα ερείπια άλλου ναού και νεκροταφείου από τον Νικόλαο Παναγιωτίδη.

Η Αγία - Τριάδα. Σε μικρή απόσταση Ν.Δ. του Αϊ-Νικόλα βρίσκεται η Αγία Τριάδα. Δυστυχώς μόνο το κτίσμα σώζεται. Οι άθεοι γείτονές μας Αλβανοί φρόντισαν να το απογυμνώσουν τελείως και ν' αφανίσουν ότι υπήρχε μέσα.

Σε πιάνει απελπισία με τη θέα της ερήμωσης και της εγκατάλειψης. Όμως γίνεται προσπάθεια και η εκκλησία μας στη φροντίδα της οποίας ανήκει το παρεκκλησάκι το επισκευάζει έτσι ώστε να ξαναγίνει το ερημοκλήσι φωτεινό ξωκλήσι, όπως ήταν κάποτε. Χτίστηκε πολύ παλιά και κατά μαρτυρία γερόντων η Αγία Τριάδα ήταν το πρώτο παρεκκλήσι που χτίστηκε στο χωριό μας και επομένως το παλαιότερο. Παλαιά ανήκε στο Γκουντουβαίκο σοῦ.

Η ματιά μας πέφτει ανατολικά στο λαιμό της Μπάμπας και εκεί συναντά άλλα δυο μαργαριτάρια στο περιδέραιο των εξωκλησιών.

Ο Άγιος Παντελεήμων. Ακοίμητος

φύλακας στην είσοδο των Λουτρών, προσάπις των λουομένων. Χτίστηκε από τον αείμνυτο Σωτήριο Παπαδήμα το 1957 και αργότερα περιήλθε στην προστασία και επίβλεψη της κεντρικής εκκλησίας. Όπως επίσης και το παρεκκλήσι του Αγίου Γεωργίου που βρίσκεται στην πλατεία των Λουτρών και χτίστηκε αργότερα με τη φροντίδα των κατοίκων και την οικονομική ενίσχυση λουομένων.

Η ματιά μας τώρα ακολουθεί τον φιδίσιο κατηφορικό δρόμο για το χωριό και πριν μπούμε στα πρώτα σπίτια συναντάμε άλλο ένα ξωκλήσι την Αγία -Βαρβάρα.

Η Αγία Βαρβάρα. Τάμα και κτίσμα του κοσμο-καλόγερου Λάμπη Ζιάκου. Σήμερα και αυτό ανήκει στην κεντρική εκκλησία που έχει επιμέλεια και τη φροντίδα. Απέναντι ακριβώς σαν σε αετοφωλιά στέκει η Αγία - Σωτήρα.

Η Αγία Σωτήρα. Είναι στην πιο περίοπτη θέση του χωριού. Χτισμένη εξ ολοκλήρου πάνω στο βράχο. Κοντινό και γραφικό εξωκλήσι με πλούσια θέα. Στον περίβολό της στο αλώνι με το στύγερο στη μέση, μεγαλώσανε γενιές παιδιών παίζοντας το κρυφτό, τα σκλαβάκια το τόπι και πολλά παιχνίδια. Ο κόσμος όλος από εκεί ψηλά ήταν όλος δικός μας, φανταστικός.

Τελευταία με τη φροντίδα και την οικονομική ενίσχυση των πιστών, ανακαίνισθηκε ο εσωτερικός και ο εξωτερικός χώρος του μικρού και συμπαθητικού αυτού ναϊσκου. Πότε ακριβώς κτίστηκε δεν είναι εξακριβωμένο. Παλαιά ήταν φροντίδα του Βαγγελάτικου σογιού και

αργότερα του Νοκάτικου.

Ο Άγιος Δημήτριος. Βρίσκεται στο Κάτω Μαχαλά Περικαλής ναός. Στη μνήμη του 26 του Οκτωβρίου γίνονταν μεγάλο πανηγύρι σχεδόν από το μισό χωριό. Το νέο κτίσμα έχει κτιστεί στα ερείπια του παλιού μοναστηριού. Για το μοναστήρι οι γεροντότεροι λένε ότι κτίστηκε από δυο νέους από το Χουχέικο σόι. Οι νέοι αυτοί είχαν ταξιδέψει στην Κωνσταντινούπολη και εκεί μυήθηκαν στο μοναχισμό. Όταν αποφάσισαν να επιστρέψουν από το Πατριαρχείο τους παρείχαν μεγάλη βοήθεια κυρίως σε υλικό (εικόνες, εκκλησιαστικά βιβλία, άμφια, και ιερά σκεύη). Και όταν εκείνοι επέστρεψαν έκτισαν το μοναστήρι στη θέση που βρίσκεται σήμερα ο Άγιος Δημήτριος.

Το μοναστήρι προόδευσε και η περιουσία του, αλλά και η περιουσία των κατοίκων με κρυφή συμφωνία ήταν γραμμένη στο Βακούφι (μοναστήρι). Ακόμη και τα κοπάδια (γιδοπρόβατα) τα βάφτιζαν δήθεν του βακουφιού για να μη τα αποδεκατίζουν οι Τούρκοι.

Αργότερα όταν άλλαξαν οι καταστάσεις, διαλύθηκαν οι φόβοι και μεγάλωσαν οι οικογένειες, έγινε η μοιρασία και η κάθε οικογένεια πήρε τον κλήρο της. Σήμερα ο Άγιος Δημήτριος συνεχώς καλλωπίζεται και συντηρείται σε καλή κατάσταση.

Εικονίσματα. Πρέπει όμως ν' αναφερθούμε και στα εικονίσματα (Κόνιτσα) που λέμε στο χωριό. Εκτός από τους μικρούς ναούς (ξωκλήσια), υπάρ-

χουν και μερικά εικονίσματα, άλλα πέτρινα και άλλα σιδερένια. Συνήθως μια μικρή κολώνα με μια καμάρα στην κορυφή που κλείνει με μια μικρή πορτούλα. Εκεί μέσα φυλάγεται η εικόνα του Αγίου και το καντλάκι που συχνά πυκνά το ανάβουν οι χριστιανοί, γιατί έχει εύκολη πρόσβαση στο διάβα τους.

Τα πέτρινα εικονίσματα είναι: Στη στροφή του Ζιάσακα στο Μύλο, έξω από το νεκροταφείο, στην Τσιούκα, στου Πούλιου, στο Κακό, κάτω από τον Τσέρο στη Ράχη, στη στροφή πριν από την Αγιάννη στα Παλιάμπελα και πιο πάνω από το Μπόκοβο στον Αυχένα της Αϊ Σωτήρας.

Τα σιδερένια είναι: Δύο στο δρόμο πάνω από την κεντρική εκκλησία, ένα στην Τσίμου και δύο στην Αγία Βαρβάρα.

Τι να πει κανείς όμως για τη λαχτάρα και την προσμονή που έχει κάθε πιστός του χωριού, για τον ερχομό της μνήμης του Αγίου κάθε παρεκκλησίου, ιδιαίτερα την άνοιξη και το καλοκαίρι.

Η χαρά αυτή αρχίζει με τα προεόρτια την παραμονή. Οι γυναίκες θα zυμώσουν τα πρόσφορα (παλαιά που γινόταν εσπερινός και το πιπάρι). Μια ομάδα από το σοϊ που έχει το παρεκκλήσι θα πάει να καθαρίσει να σπολίσει τις εικόνες και ν' ανάψει τα καντίλια την ώρα του εσπερινού. Και η καμπάνα, ελλείψει ιερέως για την ώρα του Εσπερινού, θα θυμίσει τη μνήμη του για τη γλυκόλαδη λαλιά της.

Έτσι όλα τα ξωκλήσια με τη σειρά τους θα μοσχοβολήσουν από λιθάνι θα ανάψουν τα αγιοκέρια και θα φωτισουν οι

λαμπάδες. Ο παπάς, οι ψάλτες, οι επίπροποι, με την απαραίτητη συντροφιά και του του πιστού Μήτσιου Ζιώγα, ο οποίος ήταν και εξακολουθεί να είναι ο πολυτιμότερος συνεργάτης και βοηθός του Ιερέα. Ακούραστος, αγαπητός, καλοσυνάτος. Φρόντιζε από τα βαθιά χαράματα, ιδιαίτερα όταν ήταν να πάνε σε μακρινά ξωκλήσια, να είναι όλα στην εντέλεια. Ακολουθούσε τον Ιερέα και αν τύχαινε ν' αργήσουν οι ψάλτες διάβαζε και έψαλλε τα του όρθου (Είναι γνώστης όλου του τυπικού). Ξεκινούσε έτσι η λειτουργία.

Το κομβόϊ των πιστών θα ανηφορίσει στα πλάγια για να τιμήσει τον ερημίτη Άγιο. Η λειτουργία είναι κατανυκτική, νιώθουν από τα ενδόψυχά τους, αγαλλίαση και ευφροσύνη, αντλούν δύναμη και νιώθουν πιο κοντά ο ένας με τον άλλον.

Τελειώνει η θεία λειτουργία. Παίρνουν το αντίδωρο από τον Παπά το χέρι. Ο Παπάς τους κατευοδώνει με την ευχή “Βοήθειά σας και ν' ανταμώνουμε πάλι εδώ όλοι μαζί του χρόνου”.

Εκείνοι του ασπάζονται το χέρι και βγαίνουν στο Χαγιάτι του εξωκλησίου.

Απευθύνουν ο ένας στον άλλο ευχές “χρόνια πολλά” (πρόσφορο) που δείνι να μοιραστεί ο Ιερέας και το τσίπουρο με την πορτοκαλάδα. Όλα είναι γιορτινά και χαρούμενα. Σε λίγο ο ερημίτης Άγιος βυθίζεται πάλι στην ηρεμία και τη γαλήνη του. Το αναμμένο καντίλι είναι το άγρυπνο μάτι του Αγίου που τους συντροφεύει στην ώρα του γυρισμού. Οι προσκυνητές ο ένας πίσω από τον άλλον.

Είναι η ευλογημένη ώρα του γυρισμού.

ΠΑΛΙ... Ξεριζωμός;

Kάθονταν κει μονάχη, μπουλωμένη στο μαύρο μαντίλι στην άκρη του λόφου στο Καματερό Αττικής. Κάθονταν σε μια πέτρα πλαϊ στο οημαγμένο σπιτικό της. Σαστισμένη μας κοίταζε καθώς πλησιάσαμε κείνο το ζεστό απόγιομα του τρυγητή έτους 1999. Ο χαιρετισμός μας ήταν όπως κείνα τα παλιά χρόνια. Καλησπέρα κυρά - καλώστους. Σαν ποιοί είστε σεις μας αποκρίθηκε. Είμαστε συμπατριώτες από τα χωριά της Κόνιτσας αποκριθήκαμε. Ούτι καμάρια μου, κλώνες μου να σκωθώ. Σε τούτη την πέτρα νιώθω άβολα δεν είναι σαν τα πεζούλια στα χωριά μας. Σηκώθηκε περήφανη, μ' όλα τα γηρατειά της δίπλωσε το μαντίλι άνοιξε την αγκαλιά της και μεις την δική μας και αλληλοσφιχτήκαμε.

Μας μολοδισε ότι γένηκε κείνη τη μαύρη μέρα του σεισμού. Άκου καμάρι μου και κοίταζε τον πρόεδρο της Ομοσπονδίας μας κ. Μιχάλη Μαρτσέκη και όλους μας. Έφυγα απ' το χωριό μου κι ήρθα να κουρνιάσω δω με τα παιδιά μου γιατί έχασα το σύντροφό μου. Δε με κρατούν καλά τα πόδια μου, κοιτάτε που να σταθούμε, το σπίτι είναι για γκρέμισμα, τα παιδιά κι αγγόνια αλλαλιάστηκαν με όσα είδαν.

Ήταν της μοίρας μου και των δικών μου να βρεθώ όξω από το σπίτι. Πριν 30 χρόνια ήρθαν εδώ τα παιδιά για καλύτερα να καζαντίσουν. Διάλεξαν εδώ τούτον τον τόπο στην άκρη τουτου του βουνού για να θυμιούνται το χωριό μας. Φκιάξανε πέτρα πέτρα το κατοικιό τους. Καλά ήταν, τράνεψαν και τα μικρά τους. Τώρα ποιός ξέρει τι μας περιμένει. Να εδώ σε τούτη τη σκηνή κουρνιάζουμε τα βράδια. Ανάθεμα την

ώρα που αρατηθήκαμε απ' τα χωριά μας. Είπαμε για καλύτερα και να τώρα ήρθαν τα χειρότερα. Μας κοίταζε με δάκρυα στα μάτια. Ευτυχώς που είμαστε ζωντανοί, θα μάθαταν πόσοι έχασαν τη ζωή τους στα χαλάσματα και κάποιος από τα μέρη μας είπαν τα παιδιά. Μέσα σ' όλα αυτά ρώτησε τι γένεται στα χωριά μας ευτυχώς δεν πήγε κει ο σεισμός συμπλήρωσε. Νάστε καλά πούρθαταν μου δώκατε μια χαρά. Όλοι δω πέρα είμαστε κοντοχωριανοί.

Η επιτροπή της Ομοσπονδίας των αδελφοτήτων της επαρχίας Κόνιτσας στάθηκε με δέος μπροστά σε τούτη τη γερόντισσα που μέσα στη δύνη του σεισμού και ξεσπιτωμού δεν παρέλειψε να μας πει “κάτι πρέπει να σας φιλέψω”. Η ανθρωπιά η αξιοπρέπεια και η καλοσύνη των απλών ανθρώπων σε όλο τους το μεγαλείο. Τούτα ζήλεψε ο εγκέλαδος και τα έβαλε σε μεγάλη δοκιμασία. Άραγε η πολιτεία θα αναγνωρίσει αυτό το μεγαλείο έτσι ώστε να επουλώσει γρήγορα αυτές τις πληγές; Εσύ συμπατριώτη έχεις χρέος όπως μπορείς να δώσεις το χέρι σου σε τούτη τη δύσκολη στιγμή έστω και με έναν γλυκό σου λόγο για να σταθούν οι συντοπίτες μας όρθιοι γιατί τόχουν ανάγκη. Έτσι με τούτες τις αράδες καλούμε όλους να συστρατευθούμε όπως μπορεί ο καθένας αλλά και γύρω από την ομοσπονδία μας για καλύτερες μέρες όσων υποφέρουν σε τούτη τη δύσκολη στιγμή, άλλοι από το περίσσευμα μας και άλλοι από το υστέρημά μας.

Nίκη Γκουντουβά
Γενική Γραμματέας Ομοσπονδίας
αδελφοτήτων επαρχίας Κόνιτσας

Δεκαπενταύγουστο στο Δίστρατο

Τις παλιές δόξες των Διστρατιωτών θύμισαν σε μας τους παλαιότερους οι νέοι του χωριού μας, το Δεκαπενταύγουστο.

Η χαρά μας και η συγκίνησή μας ήταν μεγάλη, όταν μετά την εκκλησία το χορευτικό με τις παραδοσιακές στολές, με επικεφαλής και εμψυχωτή τον Κώστα Παγανιά, με την αμέριστη βοήθεια της δασκάλας χορού Παναγιώτας Τσιολέκη και τις προσπάθειες και το zήλο όλων των παιδιών, άνοιξαν το χορό.

Το απόγευμα στην πλατεία παρουσιάστηκε κάπι το ξεχωριστό.

Κάτω από τα καραγάτσια ο ήχος των παραδοσιακών οργάνων, το κέφι και ο χορός όλων των παιδιών, πρόσφεραν ένα υπέροχο θέαμα.

Όλοι οι χωριανοί, οι φιλοξενούμενοι, οι επισκέπτες και οι περαστικοί, απόλαυσαν και χειροκρότησαν το χορευτικό μας.

Σε όλα τα παιδιά αξίζουν συγχαρητήρια και συμπαράσταση.

Όλοι μαζί, Κοινωνική αρχή, ΚΕΤΠΑ, κάτοικοι να βοηθήσουμε και να εμψυχώ-

σουμε τα παιδιά.

Ευχόμαστε και ελπίζουμε την επόμενη χρονιά να συνεχιστεί η προσπάθεια για να αποκτήσει το πανηγύρι μας ξεχωριστή φήμη και ομοφιά.

Εμείς οι παλαιότεροι θα βοηθήσουμε.
Δίστρατο 8-9-99 ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΓΛΥΚΟΣ

Δεκαπενταύγουστο στο Δ

Φωτ. Α

28η Οκτωβρίου

στην Κόνιτσα

ΤΟ ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟ ΣΥΔΛΟΓΟΥ ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΩΝ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Tων περισσοτέρων ανθρώπων η καταγωγή τους και η ρίζα τους είναι από κάποιο χωριό της Ελλάδας.

Στο χωριό τους οι άνθρωποι όταν τελειώσουν το σχολείο τους κάνουν όνειρα για το μέλλον τους και σχεδιάζουν να ζήσουν μια καλύτερη ζωή.

Πολλοί από αυτούς βρίσκουν αυτό που ονειρεύονται μέσα στο ίδιο τους το χωριό, άλλοι όμως αναζητούν την τύχη τους σε άλλους τόπους, σε άλλες πόλεις.

Οι κάτοικοι από τα όμορφα χωριά της Κόνιτσας αναζήτησαν την τύχη τους παντού, από μεγάλες πόλεις της Ελλάδος και στην ξενιτιά.

Τα Γιάννινα ήταν η πόλη που έδωσε σε πολλούς Κονιτσιώτες την ευκαιρία να κάνουν την τύχη τους.

Άλλοι έγιναν μεγάλοι και τρανοί στον ιδιωτικό τομέα και άλλοι διέπρεψαν στο δημόσιο κλάδο.

Δημιουργήθηκαν, έκαναν περιουσίες, σωστές οικογένειες και αξιόλογο όνομα στην κοινωνία των Ιωαννίνων.

Όλα αυτά είναι καλά και άξια για όλους, όμως δεν παύεις να νιώθεις μέσα στην πόλη που ζεις, μόνος και ξένος. Είναι στιγμές, που αναζητάς και νοσταλγείς το σπίτι σου στο χωριό, τον φίλο, τον γείτονα, το γραφικό μαγαζί του χωριού με το τσίπουρο και το ντόπιο κρασί.

Ο Σύλλογος Κονιτσιωτών που εδρεύει στα Γιάννενα, φρόνιτσε γιαυτό το

νοστάλγημα του χωριού· στην οδό Ασωπίου 12 έφτιασε μια όμορφη γωνιά, μια ζεστή φωλιά για τους ξενιτεμένους. Κάθε Τετάρτη από την 6η ώρα η αίθουσα του Συλλόγου είναι ανοιχτή, και εκεί θα βρείς τον χωριανό, τον φίλο, τον γείτονα, τον συμμαθητή, και πίνεις τσίπουρο, κρασί, ντόπιους μεζέδες και ακούς και λίγο τραγούδι και νομίζεις έστω και νοερά ότι βρίσκεσαι για λίγο στον τόπο που γεννήθηκες.

Η αίθουσα είναι στολισμένη όμορφα που νομίζεις ότι βρίσκεσαι στον οντά του σπιτιού σου.

Παντού παλιές φωτογραφίες, αντικείμενα παλιά που χρησιμοποιούσαν οι γονείς μας, λαϊκές φορεσιές, στολίζουν τους τοίχους και θα βρεθείς νοερά στο χωριό. Πήρα το θάρρος να γράψω αυτά τα λόγια για να γνωρίσουν οι Κονιτσιώτες που είναι στα Γιάννενα τι προσφέρει ο Σύλλογος σε όλους εμάς τους ξενιτεμένους.

Με το αντάμωμα ξαναζωνταντεύουν οι αναμνήσεις μας και δίνεται η ευκαιρία σε όλους μας σαν χωριανοί και πατριώτες να σμίγουμε που και που και να λέμε τα νέα μας, και τα προβλήματά μας και να ξαλαφρώνουμε.

Άρα η παρουσία μας είναι απαραίτητη και πολύτιμη σε κάθε εκδήλωση του Συλλόγου.

Με εκτίμηση
Όλγα Π. Χούψια

ΦΥΤΟΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΤΟΥ ΘΕΟΔ. ΧΗΤΟΥ

(συνέχεια από το προηγούμενο)

Rosaceae

- Agrimonia eupatoria* L. (Εξοχή, Μπουραζάνι)
Alchemilla xanthochlora Rothm. (Κάμενικ)
Aremonia agrimonoides (L.) DC. (Μπουραζάνι, Στόμιο, Ελεύθερο)
Crataegus monogyna Jacq. (Μπουραζάνι, Βίγλα, Στόμιο)
Filipendula vulgaris Moench (Αμάραντος, Κόνιτσα)
Fragaria vesca L. (Μπουραζάνι, Στόμιο, Σουσνίτσα, Βασιλίτσα)
Geum urbanum L. (Μπουραζάνι, Στόμιο)
Malus sylvestris Miller (Εξοχή)
Potentilla argentea L. (Πάδες)
Potentilla detommasii Ten. (Στόμιο, Σουσνίτσα)
Potentilla recta L. (Φούρκα, Μπουραζάνι, Βίγλα)
Potentilla reptans L. (Πάδες)
Prunus mahaleb L. (Μπουραζάνι)
Rrunus webbii (Spach) Vierh (Μπουραζάνι)
Rosa canina L. (Σουσνίτσα)
Rosa montana Chaix (Σουσνίτσα)
Rosa pendulina L. (Σουσνίτσα)
Rosa villosa L. (Κάμενικ, Σουσνίτσα)
Rubus caesius L. (Στόμιο)
Rubus candicans Weihe (Αμάραντος)
Rubus hirtus Waldst. & Kit. (Σουσνίτσα)
Rubus idaeus L. (Σουσνίτσα)
Rubus ulmifolius Schott (Στόμιο, Σουσνίτσα)
Sanguisorba minor Scop.
 Subsp. *muricata* (Spach) Briq. (Κόνιτσα)

- Sorbus aria* (L.) Crantz (Αμάραντος, Σουσνίτσα)
Sorbus aucuparia L. (Αμάραντος)
Sorbus graeca (Spach) Kotschy (Αμάραντος, Σουσνίτσα)
Sorbus torminalis (L.) Crantz (Κάμενικ, Αμάραντος, Μπουραζάνι, Σουσνίτσα)

Rubiaceae

- Asperula aristata* L. fil.
 Subsp. *condensata* (Heldr.) Ehrend & Krendl (Κάμενικ)
Asperula arvensis L. (Μπουραζάνι)
Asperula chlorantha Boiss & Heldr. (Βίγλα, Στόμιο)
Crucianella angustifolia L. (Αμάραντος, Εξοχή)

Galium album Miller

Subsp. *pycnotrichum* Krendl (Εξοχή)

Galium aparine L. (Μπουραζάνι)

Galium intricatum Margot & Reuter (Βίγλα)

Galium pseudoaristatum Schur (Σουσνίτσα)

Galium rotundifolium L. (Σουσνίτσα)

Galium verum L. (Αμάραντος, Δίστρατο)

Putoria calabrica (L. fil.) DC. (Αμάραντος)

Rutaceae

Dictamnus albus L. (Αμάραντος, Εξοχή, Μπουραζάνι, Στόμιο)

Haplophyllum boissieranum Vis & Pancic (Δίστρατο)

Haplophyllum coronatum Griseb. (Βίγλα, Κόνιτσα)

Haplophyllum patavivum L. (Κόνιτσα)

Ruta graveolens L. (Αμάραντος)

Salicaceae

Salix alba L. (Μόλιστα, Στόμιο)

Salix amplexicaulis Bory (Εξοχή, Σουσνίτσα)

Salix caprea L. (Σουσνίτσα)

Salix eleagnos Scop. (Στόμιο, Σουσνίτσα, Άρματα)

Sambucaceae

Sambucus ebulus L. (Σουσνίτσα)

Santalaceae

Thesium linophyllum L. (Πάδες)

Saxifragaceae

Saxifraga chrysosplenifolia Boiss. (Μόλιστα, Μπουραζάνι)

Saxifraga marginata Sternb. (Στόμιο)

Saxifraga paniculata Miller (Αμάραντος)

Saxifraga rotundifolia L. (Σουσνίτσα)

Scrophulariaceae

Chaenorhinum minus (L.) Lange (Αμάραντος, Κόνιτσα)

Digitalis ferruginea L. (Κάμενικ, Φούρκα, Σουσνίτσα)

Digitalis leavigata Waldst. & Kit.

Subsp. *graeca* (Ivanina) Werner (Εξοχή, Μπουραζάνι)

Kickxia spuria (L.) Dumort

Subsp. *integrifolia* (Brot.) Fernandes (Εξοχή)

Linaria genistifolia (L.) Miller

Subsp. *dalmatica* (L.) Maire et Petitmengin (Σουσνίτσα)

Linaria genistifolia (L.) miller

Subsp. *genistifolia* (Βίγλα, Σουσνίτσα)

Linaria peloponessiaca Boiss. & Heldr. (Αμάραντος, Στόμιο, Σουσνίτσα, Δίστρατο)

Melampyrum heracleoticum Boiss. & Orph. (Στόμιο)

Odontites verna (Bell.) Dumort

Subsp. *serotina* (Dumort) Corb. (Βίγλα, Πάδες)

Parentucellia latifolia (L.) Carnel (Μπουραζάνι)

Rhinanthus pindicus (Sterneck) Soo (Κάμενικ, Κόνιτσα)

Scrophularia canina L.

Subsp. *bicolor* (Sibth. & Sm.) Greuter (Μπουραζάνι)

Scrophularia canina L. *suber canina* (Κάμενικ)

Scrophularia laciniata Waldst. & Kit. (Κόνιτσα)

Scrophularia scopolii Hoppe (Κάμενικ)

Verbascum baldacii Degen (Αμάραντος, Σουσνίτσα)

Verbascum epixanthinum Boiss & Heldr. (Σουσνίτσα)

Verbascum graecum Heldr. & Sart. (Άρματα)

Verbascum ningrum L.

Subsp. *abietinum* (Borbas) Ferguson (Μπουραζάνι)

Verbascum pulverulentum Vill. (Αμάραντος, Φούρκα)

Veronica anagallis - aquatica L. (Μπουραζάνι)

Veronica beccabunga L. (Κάμενικ)

Veronica chamaedrys L.

Subsp. *chamaedrioides* (Bory & Chaub.) Fischer (Μπουραζάνι, Σουσνίτσα)

Veronica cymballaria Bodord (Μπουραζάνι)

Veronica hederifolia L. (Μπουραζάνι)

Veronica officinalis L. (Σουσνίτσα)

Veronica orsiniana Ten. (Κάμενικ)

Veronica verna L. (Μπουραζάνι)

Solanaceae

Atropa bella-dona L. (Αμάραντος, Στόμιο, Σουσνίτσα)

Solanum dulcamara L. (Κλειδωνιά)

Thymelaeaceae

Daphne laureola L. (Στόμιο)

Tiliaceae

Tilia cordata Miller (Σουσνίτσα)

Tiliaw tomentosa Moench (Στόμιο)

Ulmaceae

Ulmus sp. (Σουσνίτσα)

Umbelliferae

Angelica sylvestris L. (Παλαιοσέλι)

Anthriscus nemorosa (Bieb.) Sprengel. (Κάμενικ, Μπουραζάνι)

Athamanta macedonica (L.) Sprengel (Κάμενικ, Αμάραντος)

Berula erecta (Hudson) Coville (Κλειδωνιά)

Bupleurum falcatum L.

Subsp. *cernuum* (Ten.) Arcangeli (Αμάραντος, Βασιλίτσα)

Bupleurum flavicans Boiss. & Heldr. (Αμάραντος)

Bupleurum karglii Vis. (Αμάραντος)

Bupleurum praecultum L. (Κάμενικ)

Carum graecum Boiss. & Heldr. (Βίγλα)

Chaerophyllum aromaticum L. (Κάμενικ, Σουσνίτσα)

Chaerophyllum aureum L. (Φούρκα, Σουσνίτσα)

Chaerophyllum temulentum L. (Στόμιο, Πάδες)

Cnidium silaifolium (Jacq.) Simonkai (Κάμενικ, Εξοχή, Σουσνίτσα)

Daucus carota L. (Βίγλα)

Eryngium amethystinum L. (Σουσνίτσα)

Eryngium palmatum Pancic et Vis. (Κάμενικ, Αμάραντος)

Ferulago sylvatica (Besser) Reichenb. (Κόνιτσα, Σουσνίτσα)

Foeniculum vulgare (Miller)

Subsp. *piperitum* (Ucria) Coutinho (Βίγλα, Μπουραζάνι)

Heracleum sphondylium L.

Subsp. *pyrenaicum* (Lam.) Bonnier et Layens (Κάμενικ, Σουσνίτσα)

Huetia cynapioides (Guss). P.W. Ball.

Subsp. *macrocarpa* (Boiss. et Spruner) P.W. Ball (Μπουραζάνι, Στόμιο)

Laser trilobum (L.) Bork. (Στόμιο)

Laserpitium siler L.

Subsp. *garganicum* (Ten.) Arcangeli (Δίστρατο)

Malabaila aurea (Sm.) Boiss. (Στόμιο)

Malabaila involucrata Boiss. et Spruner (Μπουραζάνι)

Myrrhoides nodosa (L.) Cannon (Μπουραζάνι)

Orlaya dáucorlaya Murb. (Εξοχή)

Orlaya Kochii Heywood (Μπουραζάνι, Κόνιτσα)

Pastinaca sativa L.

Subsp. *sativa* (Κάμενικ, Φούρκα, Κλειδωνιά, Σουσνίτσα)

Pastinaca sativa Subsp. *urens* (Req.) Celak (Σουσνίτσα, Δίστρατο)

Peucedanum aegopodioides (Boiss.) Vandas (Πάδες)

Peucedanum arenarium Waldst. & Kit. (Πυρσόγιαννη, Σουσνίτσα)

Peucedanum austriacum (Jacq.) Koch (Κάμενικ, Αμάραντος)

Peucedanum schottii Besser ex DC. (Πάδες)

Pimpinella saxifraga L. (Αμάραντος)

Pimpinella tragium Vill.

Subsp. *polyclada* (Boiss. et Heldr.) Tutin (Κάμενικ, Φούρκα, Σουσνίτσα).

Sanicula europaea L. (Μόλιστα, Σουσνίτσα)

Scandix australis L. (Μπουραζάνι, Στόμιο)

Η ΟΞΥΑ ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΛΗΓΜΑ

10 ώρες πριν συμπληρωθούν τρία χρόνια από τότε που έπεσε το 19χρονο βλαστάρι του χωριανού μας Νίκου Ζούκη ο Τασούλης, την ώρα που άρχιζε το γλέντι στο χωριό το 1996, ακριβώς και φέτος 10 ώρες πριν αρχίσει το πανηγύρι στην Οξύα, ξετυλίγονταν η ίδια τραγωδία. Ο σεβαστός 86χρονος Τόλης Αθανασόπουλος άφηκε την τελευταία του πνοή, σφραγίζοντας μ' αυτόν τον τρόπο τη ματαίωση της πατριωτικής εκδήλωσης -για δεύτερη φορά- που θα γίνονταν στο χωριό το βράδυ 16 Αυγούστου.

Το Κ.Σ. του συλλόγου, απ' το Γενάρη ακόμα, δηλαδή αμέσως μετά την εκλογή του, καταπιάστηκε με την οργάνωση και καλή προετοιμασία της εκδήλωσης που θα γίνονταν στο χωριό το δεκαπενταύγουστο. Τα παιδιά -όλα τα παιδιά και κορίτσια- ήταν έτοιμα να κάνουν οτιδήποτε που θα βοηθούσε για να γίνει μια εκδήλωση της προκοπής.

Έντεκα απ' αυτά -αγόρια και κορίτσια- συγκρότησαν χορευτικό συγκρότημα με τοπικές στολές κι όταν όλα βρέθηκαν στο χωριό, έκαναν πρόβες ακατάπαυστα. Είχαν πάρει όλα τα μέτρα, είχαν προβλεφθεί όλα τα απρόσπτα και όλα έδειχναν ότι τραβούμε για μια πετυχημέ-

νη εκδήλωση.

Επειδή το χωριό μας έχει -ευτυχώσ- καλή φήμη για πετυχημένες εκδηλώσεις, ξέρουμε ότι θάχουμε μουσαφιριδιάους απ' τα γύρω χωριά, είχε παρθεί κάθε μέτρο να τους ικανοποιήσουμε όλες τις επιθυμίες τους. Απ' το χωριό, όλα τα σπίτια θα ήταν παρόντα στο πανηγύρι κι όλοι μας ήμασταν αισιόδοξοι ότι η εκδήλωσή μας όχι μόνον θα πετύχαινε, αλλά θάσπαγε

ρεκόρ. Δυστυχώς απ' αυτό το απρόβλεπτο, τα σχεδιά μας ανατράπηκαν. Για ειρωνία της τύχης μας, ο εκλεπτός, ήταν πατέρας του προέδρου του Δ.Σ. του Συλλόγου μας Κώστα Αθανασόπουλου ο οποίος παρά το πλήγμα που δέχθηκε από το χαμό του πατέρα του, είπε να συνεχιστεί η εκδήλωση, αλλά ποιός είχε όρεξη να πάει στο πανηγύρι όταν

όλοι ξέραμε ότι σε ένα σπίτι είναι νεκρός ένας άνθρωπος δικός μας, το οποίο φυσικά και δεν έγινε.

Η σκέψη όλων μας πήγε στα παιδιά που είχαν όρεξη να χορέψουν και να διασκεδάσουν και όχι να βλέπουν πένθιμες εκδηλώσεις. Ο Σύλλογος έκανε ότι επιβάλλονταν για να μαλακώσει τη στενοχώρια τους. Μετά από δυο μέρες οργά-

νωσε βραδυά της νεολαίας, αφιερωμένη στη μνήμη του εκλιπόντος Α. Αθανασόπουλου. Πρώτα έγινε η κλήρωση του λαχειου και μετά αρχίζει ο χορός. Στην αρχή χωρίς όρεξη. Σιγά-σιγά αγόρια και κορίτσια του χορευτικού συγκροτήματος αρχίζουν να ξεθαρρεύουν. Ο κόσμος από κάτω απαιτεί τα παιδιά να χορέψουν με τις στολές του.

Πραγματικά τα παιδιά ντύνονται και χορεύουν το ένα καλύτερα από το άλλο με πρώτον και καλύτερο το 9χρονο μπόμπιρα Χρηστάκη Παπαχρήστο που σέρνει πρώτος το χορό ντυμένος βλάχικα με την αγκλίτσα. Ο χορός συνεχίζεται και απ' τα σπίτια άρχισαν νάρχονται πλούσια εδέσματα. Τα παιδιά του εκλιπόντος παρόντα. Ο χορός γενικεύεται, χορεύουν όλοι καθαρά ελληνικότατα τους χορούς

απ' την αρχή ως το τέλος, δηλαδή ως τις έξι παρά 10.

Δυο-τρείς οικογένειες δεν ήρθαν, δεν έκαναν καλά. Φύγαμε όλοι καταευχαριστημένοι με τις καλύτερες εντυπώσεις. Το συμπέρασμα είναι ότι εάν δεν μας έβρισκε το θανατηφόρο πλήγμα και χωρίς υπερβολή, η εκδήλωση θα ήταν μια απ' τις καλύτερες στα χωριά μας, για να μην πω ότι θα ήταν η καλύτερη.

Είμαι σίγουρος ότι, όταν με τό καλό ξανακάνουμε ψυχαγωγική εκδήλωση δε θα μας φτάσει κανένας. Είμαι υποχρεωμένος να απευθύνω ένα μεγάλο ευχαριστώ στο χορευτικό συγκρότημα και ένα ΕΥΓΕ σε όλους όσους δούλεψαν για την επιτυχή προετοιμασία αυτής της εκδήλωσης.

**Οξυά, Αύγουστους 1999
Θανάσης Πορφύρης**

Ευχαριστήριο

Hεπιτροπή του Συλλόγου Οξυάς “Ο Άγιος Νικόλαος” θεωρεί υποχρέωσή της να εκφράσει και δημόσια τις ευχαριστίες της προς τους συμπατριώτες μας Τσούμπανο Παντελή και Βαδάση Νίκο γιατί, απαντώντας στην έκκλησή μας να μας βοηθήσουν για την επιτυχία της πατριωτικής μας εκδήλωσης που θα γίνονταν στην Οξυά στις 16 Αυγούστου, προθυμοποιήθηκαν και μας πρόσφεραν υλικά για 28 τραπέζια με 10 άτομα το κάθε τραπέζι και υλικά για ανάλογα καθίσματα. Ανεξάρτητα από την τραγική έκβαση που είχε η εκδήλωσή μας, εμείς αναγνωρίζουμε και τιμούμε την προσφορά τους γιατί, τέτοιες πατριωτικές χειρονομίες τους τιμούν και βοηθούν στην ανάπτυξη αδελφικών σχέσεων μεταξύ μας και ενθαρρύνουν τους ανθρώπους που δουλεύουν στο σύλλογο, όχι μόνον να συνεχίζουν το φιλόπονο έργο τους, αλλά και να αναπτύσσουν περισσότερη δραστηριότητα για ακόμη μεγαλύτερες επιτυχίες του συλλόγου μας.

Ευχή μας είναι το παράδειγμα του Τσούμπανου Παντελή και Βαδάση Νίκου που δε ζουν στο χωριό, να το μιμηθούν και άλλοι χωριανοί μας.

Οξυά 17 Αυγούστου 1999

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής Θανάσης Ζούκης

Ο Γραμματέας Θανάσης Πορφύρης

10Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΡΕΙΒ. ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΔΥΤ. ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

Στις 18-19 Σεπτέμβρη πραγματοποιήθηκε η 10η συνάντηση Ορειβ. Συλλόγων Δ. Ελλάδας-Ηπείρου στο Πάπιγκο. Στις 18 το απόγευμα με πούλμαν και I.X συγκεντρώθηκαν ορειβάτες από Γιάννινα, Άρτα, Πρέβεζα, Μεσολόγγι, Αγρίνιο, Ναύπακτο, Βρυσοχώρι, Πάπιγκο και Κονιτσα (με 11μελή ομάδα).

Σε δίωρη συζήτηση οι πρόεδροι των Συλλόγων ασχολήθηκαν με θέματα που αφορούν γενικά και ειδικά την ορειβασία και στο τέλος εξέδωσαν ψήφισμα που δημοσιεύεται πιο κάτω.

Κατόπιν προβλήθηκαν διαφάνειες από τη χλωρίδα και πανίδα της Τύμφης και επακολούθησε δεξίωση με νόστιμα εδέσματα της ζαγορίσιας μαγειρικής.

Το πρωί της 19ης μετά το ρόφημα (τσάι βουνίσιο) που πρόσφερε ο Σύλλογος Παπίγκου, οι ορειβάτες ξεκίνησαν για το καταφύγιο της Αστράκας κι από εκεί στη Δρακόλιμνη, σύμφωνα με το

πρόγραμμα.

Το μεσημέρι στη θέση "Παναγιά" προσφέρθηκε η καθιερωμένη σ' αυτές τις περιπτώσεις φασολάδα και μετά αναχώρησαν I.X και λεωφορεία για την επιστροφή στις έδρες τους.

Το επόμενο αντάμωμα θα γίνει στα Τζουμέρκα με διοργανωτή τον Ορειβ. Σύλλογο Άρτας.

10Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΣ-ΗΠΕΙΡΟΥ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Εμείς, οι εκπρόσωποι των Ορειβατικών Συλλόγων Δυτικής Ελλάδας-Ηπείρου, που συγκεντρώθηκαμε σήμερα 18 Σεπτεμβρίου στο Πάπιγκο Ζαγορίου Ιωαννίνων στα πλαίσια της 10ης ετήσιας συνάντησής μας, επισημαίνουμε την ανεκτίμητη οικολογική αξία των οικοσυστημάτων του Εθνικού Δρυμού Βίκου-Αώου και της ευρύτερης περιοχής της οροσειράς της Τύμφης, καταγγέλλουμε την συνεχιζόμενη υποβάθμισή τους και ζητούμε:

- την άμεση ίδρυση ειδικού φορέα διαχείρισης του Δρυμού -έστω και 27 χρόνια έπειτα από την ίδρυσή του- στε-

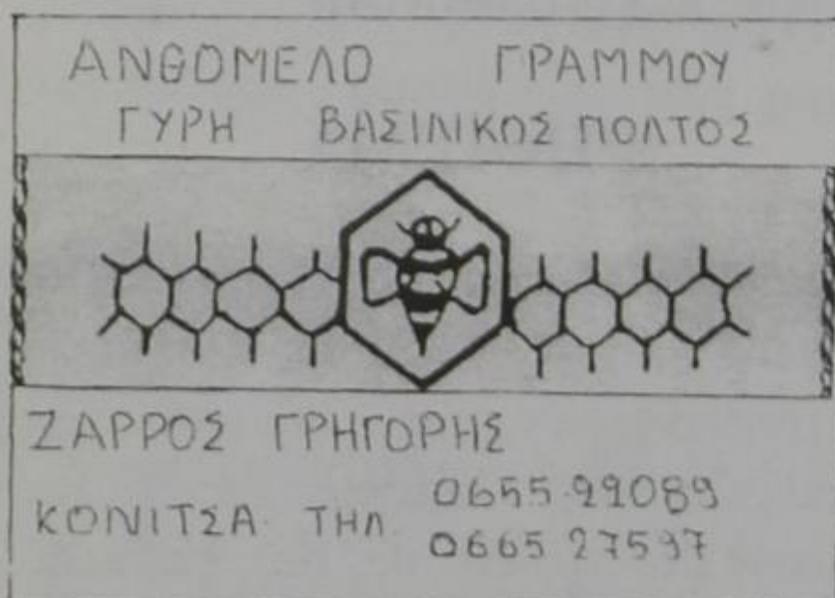
Από την σύσκεψη των Προέδρων.

λεχωμένου με μόνιμο ικανό και κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό (επιστήμονες, φύλακες),

- την διατήρηση της περιοχής του Βοϊδομάτη στο ίδιο νομικό πλαίσιο με αυτό που ισχύει ως τώρα (πυρήνας Δρυμού) και όχι τον υποβιβασμό του σε ζώνη "B" (αντί "A" που αντιστοιχεί στον πυρήνα) όπως κατατάσσεται σύμφωνα με το πρόσφατο ολοκληρωμένο Διαχειριστικό Σχέδιο του ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε.
- την λήψη άμεσων μέτρων για την πάταξη του παρανομού κυνηγίου και

ειδικά του κυνηγίου του Αγριόγιδου στην ευρύτερη περιοχή του Δρυμού που, αν και προστατευόμενο είδος, απειλείται άμεσα με εξαφάνιση.

Κιτσόπουλος Βασίλ. Γραμ. Δυτ. Περ. Ηπείρου Ζώης Δημ. Πρόεδρος ΕΟΣ Ιωαννίνων Γώγος Ελευθ. Πρόεδρος ΕΟΣ Άρτας Ντελής Βασ. Πρόεδρος ΕΟΣ Αγρινίου Τσιγγρίδης Θεμ. Πρόεδρος ΕΟΣ Μεσολογγίου Νότης Δημοσθ. Πρόεδρος ΕΟΣ Βρυσοχώριου Κολλιόπουλος Πρόεδρος ΕΟΣ Πρέβεζας Κατσιγιάννης Βασ. Πρόεδρος ΕΟΣ Ναυπάκτου Τουφίδης Σωτ. Πρόεδρος ΕΟΣ Κόνιτσας Χριστοδούλου Δ. Πρόεδρος ΕΟΣ Παπύγκου

ΕΞΟΔΟΧΕΙΟ "Το Γεφύρι" Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπαρ, θέρμανση, πάρκινγκ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Άνω Λητού Κόνιτσας. Τηλ. 0655-2378

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Το τριώροφο κτίριο που στεγάζεται το Αστυνομικό Τμήμα Κονίτσης, πλήρως ανακαινισμένο και εκσυγχρονισμένο.

Εμβαδόν κτιρίου 380 τετρ. μέτρα.
Εμβαδόν οικοπέδου 1.300 τετρ. μέτρα.
Συντελεστής δομήσεως 0.80.
Οικοδομούνται συνολικά 1.040 τετρ. μέτρα συν τα ημιυπόγεια.

Πληροφορίες:

Τηλ. **01-7517136, 01-7525301**

Αποσυμφόρηση στην αγορά

Στο τεύχος Μαρτίου - Απριλίου 1998 με αριθ. 79 του περιοδικού Κόριτσα, έχω αναφερθεί ξανά στο μεγάλο πρόβλημα που δημιουργείται στην αγορά σχετικά με το παρανομό παρκάρισμα, που προσπαθεί ο κάθε ένας να παρκάρει το αυτοκίνητο του όσο μπορεί πιο κοντά στο κατάστημά του.

Βλέπουμε έτσι τα αυτοκίνητα να είναι με δύο τροχούς στο πεζοδρόμιο και άλλους δύο στον δρόμο κλείνοντας έτσι τον δρόμο και το πεζοδρόμιο και δεν υπολογίζει ο οδηγός από που θα περάσει ο πεζός που δικαιούται και αυτός έστω και το πεζοδρόμιο.

Έτσι δημιουργούμε μόνοι μας ένα μεγάλο κυκλοφοριακό κομφούζιο στην αγορά που είναι επικίνδυνο και εντελώς απαράδεκτο για τον τόπο μας.

Γιαυτό ο Δήμος θα πρέπει να συνεργαστεί με την τροχαία και να γίνουν συστάσεις πρώτα σ' αυτούς τους κατόχους I.X που παρκάρουν όπου τους γουστάρει και εφ' όσον δεν συμορφωθούν να αρχίσει το γράψιμο στα όρια της νομοθεσίας.

Η τροχαία είναι καλά να κάνει το χρέος της και να μην σβήνει κανέναν, οποιοσδήποτε αν είναι αυτός που επεμβαίνει για να σβήσει κάποιο.

Στο σημείο αυτό ίσως κάποιος κάτοχος I.X αυτοκινήτου κάνει το εξής ερώτημα.

Μα καλά, που θα σταθμεύουμε αφού δεν υπάρχει πάρκιν; Εδώ θα του πω εκείνη την παροιμία που λέει το εξής. Κάποτε ένας γαμπρός που ήταν συναχω-

μένος επισκέφθηκε τον πεθερό του. Τον ρωτάει ο πεθερός: "πάλι συναχωμένος"; απαντά ο γαμπρός: "είναι χειμώνας".

Του λέει ο πεθερός: "σε ξέρω από το καλοκαίρι". Έτσι και αυτούς τους ξέραμε και όταν ήταν το πάρκιν λεύτερο, πάλι τα ίδια έκαναν.

Όπως γνωρίζετε όλοι αγαπητοί αυτοκινητιστές δεν έχω καμιά εχθρότητα με κανέναν, αυτά που γράφω τα γράφω για το καλό όλων μας, γιατί τώρα οι δρόμοι της αγοράς και η ίδια η αγορά υποφέρει από το "αναπνευστικό" σύστημα.

Γιαυτό προτείνω μια πρόχειρη λύση να σταθμεύουν τα αυτοκίνητα μέχρι να απελευθερωθεί το πάρκιν, στο γνωστό χώρο, πιο κάτω από το πρατήριο του κ. Λώλου.

Η δε σφυρίχτρα του τροχονόμου να ακούγεται συνεχώς μέχρι οι οδηγοί να αποκτήσουν συνείδηση της κατάστασης.

Στο χέρι μας είναι λοιπόν να γίνουμε και εμείς και η πόλη μας καλύτερη.

Εάν παρ' όλα αυτά δεν συμορφωθούμε θα υποχρεώσουμε τον Δήμο να ελαττώσει τα έργα και να αγοράσει γερανό για να μπορεί να σηκώσει τα αυτοκίνητα.

Κατ' αυτόν τον τρόπο οι ιδιοκτήτες θα επιβαρύνονται περισσότερο διότι εκτός από το προβλεπόμενο πρόστιμο θα προστίθενται και τα έξοδα μεταφοράς του γερανού από τον Δήμο.

Καλά είναι ο καθένας να σκεφθεί λογικά και να διορθωθούμε πριν φτάσουμε σ' αυτά τα μέτρα.

Εξνεπίδης Λουκάς

Προς το περιοδικό ΚΟΝΙΤΣΑ

Αγαπητέ φίλε κ. Τουφίδη είδα διαβάζοντας σ' ένα περιοδικό κατά το τέλος του 1998 ότι έγινε στην Κόνιτσα ένα Συνέδριο Εκπαιδευτικής Περιβαλλοντικής συνάντησης Καθηγητών διαφόρων ειδικοτήτων κ.λ.π. Κατά τις συζητήσεις και προτάσεις είχαν κάποιες θετικές για την περιοχή σκέψεις.

Εκείνο όπου εμένα δεν μου άρεσε είναι ότι για μια ακόμη φορά ακούστηκε "χαράδρα και όχι Φαράγγι" η περιοχή του ΣΤΟΜΙΟΥ που διασχίζεται από τον ποταμό ΑΩΟ (ή Βουβουσοπόταμο) κύριοι δεν είναι απλά χαράδρα. Είναι Φαράγγι με πλούσια πανίδα και χλωρίδα που κανένα Φαράγγι στην Ελλάδα τουλάχιστον δεν έχει τέτοια χλωρίδα και Πανίδα. Κατόπιν τούτου περιγράφω παρακάτω το τι βρίσκεται στην περιοχή Στομίου.

ΧΛΩΡΙΔΑ

Ξεκινώντας από την γέφυρα Κονίτσης προς μοναστήρι ΣΤΟΜΙΟΥ, συναντάμε κονιθάμνους ΠΥΞΑΡΙ, ξύλο χρώματος κιτρίνου, τόσον το φύλλωμα, όσον και οι ρίζες αυτού παλαιότερα εχρησιμοποιείτο ως φάρμακο για κολπικές παθήσεις.

Βαδίζοντας και αφού περάσουμε την κακιά σκάλα συναντάμε θαμνοδάσος, εκεί μέσα θα δούμε κρανιές όπου τα κράνα χρησιμοποιούνται για διάφορα ποτά και φάρμακα για κολπικές παθήσεις και είναι ο μόνος θάμνος που ανθίζει πρώτος από όλους τους θάμνους.

Στο ίδιο αυτό θαμνοδάσος θα συναντήσουμε λεπτοκαριές "άγρια φουντούκια" άγρια μούσμουλα "Μέσκουλα" άγριες φράουλες, άγριες μολόχες, άλλα και πολλά αγριόχορτα. Βαδίζοντας προς το Μοναστήρι "το ιστορικό Μοναστήρι Στομίου και προτού φτάσουμε εκεί συναντούμε δέντρα ΔΡΥΣ. Φτάνοντας στο Μοναστήρι βλέπουμε ένα μικρό επίπεδο έμπροσθεν της μονής και ένα κρυστάλλινο νερό να κυλάει κρύο, κρύο, μοναδικός χώρος για παραθερισμό.

Προχωρούμε Βορειοανατολικά με κατεύθυνση προς θέση ΚΕΡΑΣΙΑ, συναντούμε Δάσος από Πεύκη, Ελάτη, μαυροπεύκη "Ρομπόλα" και διάφορα χόρτα με διάφορα χρώματα· στις αυτές πλαγιές θά βρούμε αγριόσκορδα και σαλέπι τα οποία γίνονται φάρμακα στη ΓΕΡΜΑΝΙΑ, αλλά και δω στην Ελλάδα.

Αυτά τα φυτά δεν βρίσκονται σε άλλα μέρη ή Βουνά στην Ελλάδα.

Φτάνοντας στην θέση Κερασιά εκεί συναντούμε ένα άλλο αγριόφυτο την αγριοκολοκυθιά η οποία δεν βρίσκεται σε κανένα άλλο βουνό της Ελλάδος.

Προχωρούμε άλλο πευκόδασος προς την θέση Αμάραντο· εκεί θα συναντήσουμε το ωραία ΤΣΑΪ, και την ΣΤΡΟΥΜΠΑΡΑ η οποία παλαιότερα εχρησιμοποιείτο ως εντομοκτόνο κλ.π.

- Όποιος ερευνητής επισκεφτεί αυτήν την περιοχή θα καταλάβει ότι βρίσκεται σ' ένα πανοραματικό τοπίο, θα θαυμάσει την χλωρίδα που υπάρχει εκεί.

ΠΑΝΙΔΑ

Στο δάσος και στη χλωρίδα που περιγράφω παραπάνω εκεί μέσα βρίσκεται η κατοικία και τροφή των αγρίων ζώων και πουλιών. Εκεί θα συναντήσουμε βερβερίτσες ψευτοκούναβα, ασβούς, γκρίζες αρκούδες, ελαφάκια, δορκάδες και αγριοκάτσικα. Εδώ κάνω μνεία, για να δει κανείς τα ελάφια τα δορκάδια και τα αγριοκάτσικα πρέπει να βρίσκεται το πρωΐ και τις 5-6 το απόγευμα. Πάντα κατά τους καλοκαιρινούς μήνες. Από αγριοπούλια συναντούμε τον υπερήφανο Αετό, τον γυπαετό, όρνια, τον γκιώνη, τον υγκογεώργιο, τον Μπούφο και το όμορφο μυρμηγκοφάγο. Στο κομμάτι του ποταμού ΑΩΟΥ από τη Γέφυρα έως και το πριόνι παλαιότερα εβρίσκετο μια ράτσα ψαριού "μωριάνα, πλοσίον της οικογένειας πέστροφας" δεν γνωρίζω σήμερα αν υπάρχει η ράτσα αυτή. Νερά της αυτής περιοχής κρύα κατά το καλοκαίρι και καθαρά και κρυστάλλινα.

- Επάνω από την μονή προς Κερασιά και Αμάραντο στις πλαγιές έχουν βρεθεί ψευτοκρύσταλλα· προφανώς προέρχονται από απολυθωμένα ξύλα, δεν γνω-

ρίζω αν ποτέ έχουν ερευνηθεί ή εξεταστεί.

Κατόπιν των παραπάνω συμπεράνω ότι αντί για χαράδρα να λέγεται Φαράγγι.

Ο υποφαινόμενος το τοπίο αυτό το έχει περπατήσει βήμα προς βήμα και γνωρίζει την πλούσια χλωρίδα και πανίδα της περιοχής Στομίου. Είναι το καμάρι της ΚΟΝΙΤΣΑΣ. Και ένεκα τούτου παρακαλώ να το προβάλετε όπου δει αυτό το τοπίο, όχι μόνο μέσω του περιοδικού, αλλά και με παραστάσεις σε φορείς και σε σενάρια.

Ο υποφαινόμενος θα εξακολουθήσει να γράφει και για την υπόλοιπη περιοχή τόσον για την χλωρίδα, όσον και για την πανίδα.

Νομίζω ότι αξίζει κανείς να γράφει τα όσα ξέρει και γνωρίζει για τον τόπο που κατάγεται για να ενημερωθούν οι νεότεροι και πέραν από τους ντόπιους να ενημερώνοται και οι επισκέπτες της αυτής ακριτικής περιοχής της Ελλάδος.

*Ευχαριστώ για την φιλοξενία
στο Περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ"*

*Ο Καβασιλιώτης
Γκούντας Πασχάλης*

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΛΙΝΤΕΡΗΣ
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ**

ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 421Β
ΠΛ. ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
Α Θ Η Ν Α

ΤΗΛ. 6390049

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ 1999

Γεν. Λύκειο Κόνιτσας

Γεράσης Δημ. Τ.Ε.Ι. Αυτοματισμού Χαλκίδας Γιαντσούλη Αναστασία Ραδ/Ακτ/γίας ΤΕΙ Αθήνας Κατσίλης Ιωαν. Μηχ/γίας ΤΕΙ Ηρακλείου Κυρίτσης Σωτ. Βιολογίας Πάτρας

Μακάριος Βασ. Ανθ. Αρχ. Τοπίου ΤΕΙ ΗΠ(ΑΡ) Νάκος Δημ. Οικονομικό (ΣΣΑΣ) Θεσ/νίκης Πασχάλη Μαρία Φιλοσοφ. Παιδαγ. Ψυχολ. Ιωαννίνων Τσιρώνη Χρυσούλα Νομικής Θράκης (Κομοτηνή) Χατζηρούμπη Βασιλική Νοσ/κής ΤΕΙ Λαμίας.

ΤΕΛ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Ζήση Μαρίνα Δασοπ. ΤΕΙ Λαμίας (Καπερνήσι) Ηλία Ανδρομάχη Πολ. έργων ΤΕΙ Ηρακλείου Κίτσιος Κων. Τμήμα Ανθ/πυραργών

Κυρτσόγλου Ιωάννα. Φ. Παρ/γής ΤΕΙ ΚΟΖ (Φλώρινα)

Μπόλου Σουλτάνα Δασοπ. ΤΕΙ Λαμίας

Μωυσίδου Ελένη Ανθ. Τοπίου ΤΕΙ ΗΠ (ΑΡ)

Ρίζου Παρασκευή Ανθ. Αρχ. Τοπίου ΤΕΙ ΗΠ (ΑΡ)

Τσιούτσιου Μαρία Ζωικ. Παραγ. ΤΕΙ ΚΟΖ(Φλωρ.)

"ΤΥΜΦΗ" ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Νέα επιτυχία του τμήματος ΤΟΞΟΒΟΛΙΑΣ του Σωματείου "ΤΥΜΦΗ" Κόνιτσας. Μετά το χάλκινο μετάλλιο που κατέκτησε η ομάδα εφήβων στα Γιάννενα στις 19/9/99 στην απόσταση 50-30 μ. στο Ιτς-Καλέ στο ομαδικό οι άνδρες στις 3-10-99 στη Θεσ/νίκη κατέκτησαν το χάλκινο μετάλλιο στο πρωτάθλημα στην απόσταση των 70 μ. με τους αθλητές ΚΑΚΑΡΑΝΤΖΑ-ΓΡΑΤΣΟΥΝΑ και ΧΟΥΣΟ.

Μετά την κατανομή αξιωμάτων το Δ.Σ. του Σωματείου έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κώστας Αγόρου

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Κώστας Γκούντας

ΤΑΜΙΑΣ: Χούσος Αιμίλιος

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Βλάχου Αμαλία

ΜΕΛΗ: Βαλτάς Απόστολος, Κίτσης Ευάγγελος, Λώλος Ανδρέας, Παγανιάς Κων/νος και Αναμολίδης Γεώργιος.

Μεγάλο ενδιαφέρον υπάρχει στο Τμήμα

Τοξοβολίας του Σωματείου με αποτέλεσμα τη δημιουργία δύο τμημάτων, τις προπονήσεις και τον έλεγχο των οποίων έχει ο πρόεδρος Κώστας Αγόρου.

Στις 28-29 Νοεμβρίου το Σωματείο θα συμμετέχει σε δυο Πανελλήνια Πρωταθλήματα.

1ον) Το τμήμα Τοξοβολίας στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα κλειστού χώρου 18 μ. στο Βόλο.

2ον) Το Τμήμα Καγιάκ στην πρώτη πανελλήνια συνάντηση στον Εύηνο ποταμό μετά τη σύσταση ομοσπονδίας Καγιάκ.

Το Δ.Σ. του Σωματείου ευχαριστεί το Δήμο Κόνιτσας για τη συνδρομή του στην οικονομική ενίσχυση καθώς επίσης και τους φίλους - μέλη για τις προσφορές τους.

Στο Σωματείο εκτός της Τοξοβολίας - Καγιάκ λειτουργούν επίσης τμήματα ποδόλατου βουνού, αλεξίπτωτο πλαγιάς, σκι βουνού, ορειβατικό τμήμα.

Για πληροφορίες ή εγγραφές μελών μπορείτε να απευθύνεστε στα τηλ. (0655 - 23162, 23226 στους υπεύθυνους Αγόρου Κ. Γκούντας Κ.).

Bράβευση

Διαχειριστική Επιτροπή του κληροδοτήματος "Ηρακλή Γ. Παπαχροστίδη" ανακοινώνει, ότι απένειμε και φέτος βραβεία στους 36 αριστούχους μαθητές του Γυμνασίου, Λυκείου και Τεχνικού Λυκείου Κόνιτσας, σχολ. έτους 1998.99.

Η βράβευση έγινε μετά το πέρας της τελετής του Αγιασμού κατά την έναρξη του Σχολ. έτους 1999-2000. Τα σχετικά βιβλιάρια καταθέσεων, 50.000 δρχ. το καθένα, απένειμε στους αριστούχους ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτσης κ.κ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΡΕΝΤΖΟΣ
Χειρομάργος Οδοντίατρος

ΚΟΡΑΗ 8 ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ 39817
ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛ. ΣΠΙΤΙΟΥ 70153
Διάχεται καθημερινά: Πρωί 9.30 - 12 -- Απόγευμα 5.00 - 9.30
και Σάββατο 8.30 π.μ. - 1.30 μ.μ. με ραντεβού

ΠΕΤΡΟΣ ΑΠ. ΠΑΠΑΝΩΤΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ

Ομήρου 6, 2ος όροφος τηλ.: 3242626
ΑΘΗΝΑΙ Τ.Κ. 105 64 τηλ. - Fax: 3244988
κιν.: 094-676109

ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ - ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΥΤ. ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΕΠΙΣΤ. ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΟΥ "ΥΓΕΙΑ"

ΙΑΤΡ. ΘΕΜΙΔΟΣ 4 - 151 24 ΜΑΡΟΥΣΙ
ΟΙΚΙΑ ΦΛΟΙΑΣ 23 - 151 25 ΜΑΡΟΥΣΙ
ΔΕΧ. ΔΕΥΤ., ΤΕΤ., ΠΕΜΠ. 6 - 8 Μ.Μ.
ΜΕ ΡΑΝΤΕΒΟΥ

ΤΗΛ. ΙΑΤΡ. 61 22 823
ΤΗΛ. "ΥΓΕΙΑ" 68 27 940
ΤΗΛ. ΑΝΑΓΚΗΣ 36 47 021
ΟΙΚΙΑ - FAX 61 22 908
ΤΗΛ. ΚΙΝΗΤΟ 094 392 273

Ανδρέας.

Από τα έσοδα του Κληροδοτήματος προικοδοτήθηκαν δυο ορφανά κορίτσια, που τέλεσαν το γάμο τους εντός του έτους 1999, με το ποσό των 500.000 το καθένα.

Η Διαχ. Επιτροπή εύχεται στους βραβευθέντες αριστούχους να αριστεύουν πάντοτε σε κάθε τους προσπάθεια και στα προικοδοτηθέντα κορίτσια, κάθε χαρά κι ευτυχία.

Εύχεται επίσης να είναι αιωνία η μνήμη του δωροποίη αειμνήστου Ηρακλή Γ. Παπαχροστίδη.

Από τη Διαχ. Επιτροπή

Ζεύγιδοστα
Βογαντινά & Λαϊκά Τέχνες
Γιάννης Σινάνης

Επτάχωρι
Τηλ. 0467-84137 & 84127

ΚΥΡΙΤΣΗ ΕΛΕΝΗ
Επίσημος Αντιπρόσωπος
Κινητής Τηλεφωνίας
MOBITEL PANAFON

Κόνιτσα Τηλ. (0655) 22.434

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ
ΔΟΜΙΚΩΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ

ΜΠΟΥΛΙΟΦΣ - ΦΟΡΤΩΤΕΣ ΤΣΑΠΕΣ
ΚΟΜΠΡΕΣΕΡ - GRADAR - ΟΔΟΙΣΤΡΩΤΗΡΕΣ
ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΣΥΓΚΛΙΣΙΣ ΓΕΝΙΚΩΣ

ΣΩΤ. ΛΑΟΤΟΣ & Β. ΧΑΙΖΗΜΕΛΕΤΙΟΥ
ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ 10 - ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ
ΤΗΛ 5138315

ΣΧΟΛΙΑ

“Τι έχεις Γιάννη τι είχα πάντα”. Με τις νεροποντές γέμισαν οι δρόμοι της Κόνιτσας από αμμοχάλικο. Κι άλλες φορές το είπαμε: ξεφορτώνονται ολόκληρα αυτοκίνητα με οικοδομικά υλικά δίπλα στους δρόμους και το νερό τα σαρώνει σκορπίζοντάς τα εδώ κι εκεί.

Ας το καταλάβουμε τέλος πάντων, κάποτε.

- Το Δημαρχείο είχε φτιάξει παγκάκια, μπασκέτες κ.λπ. στην τοποθεσία του Αϊ-Γιάννη. Φαίνεται όμως ότι τα παιδιά μας από την πολλή καλοπέραση δεν έχουν τρόπους εκτόνωσης και ξεσπούν στα άψυχα αντικείμενα.

Ξεχαρβάλωσαν πάγκους και παγκάκια και λυπάσαι να τα βλέπεις. Κρίμα!

- Η Νομαρχιακή Επιτροπή της Ν.Α.Ι. σε συνεδρίαση της πάρε την απόφαση για απομάκρυνση της σιδερένιας γέφυρας του Αώου (στην Κόνιτσα).

Ας ελπίσουμε ότι η απόφαση αυτή θα υλοποιηθεί, επιτέλους, γιατί μισό αιώνα τα σίδερα δεν άφηναν τους επισκέπτες να θαυμάσουν το πέτρινο γεφύρι σ' όλο του το μεγαλείο.

Το περιοδικό μας από την αρχή της έκδοσής του στην Κόνιτσα και ο γράφων από πολλά χρόνια πριν δεν έπαυσαν να αγωνίζονται για την απόσυρση της σιδερένιας γέφυρας.

Η τωρινή απόφαση της Ν.Ε μας δικαιώνει.

Επιτέλους θα μπορούμε να καμαρώνουμε αυτό το αρχιτεκτονικό δημιούργημα των προγόνων μας χωρίς τα παλιοσίδερα...

Σ.Τ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Με λίγη βροχούλα μας ήρθε ο Σεπτέμβρης.

- Στις 7/9 σεισμός έπληξε την Αθήνα, θυμίζοντας στους Κονιτσιώτες το χτύπημα του εγκέλαδου πριν τρία χρόνια στην περιοχή...
- Στις 8/9 γιόρτασε το Μοναστήρι της Στομιώτισσας με την προσέλευση κόσμου από την παραμονή.
- Στις 20/9 με τον καθιερωμένο αγιασμό έγινε η έναρξη των μαθημάτων στα Σχολεία της πόλης μας.
- Την ίδια μέρα άνοιξε και το ετήσιο πατροπαράδοτο “παζαρόπουλο”.
- Την ίδια μέρα συνεδρίασε και η Συμβουλευτική Επιτροπή Κέντρου Περιβαλλοντικής εκπαίδευσης Κόνιτσας με θέμα τον προγραμματισμό των δραστηριοτήτων του Κ.Π.Ε. κατά το σχολικό έτος 1999-2000, καθώς και την ανταλλαγή απόψεων για την πιο πέρα πορεία του.
- Έξι εκατομμύρια περίπου ήταν τα έσοδα του Δήμου Κόνιτσας από το παζαρόπουλο.
- Άθραχος και ξηρός ήταν και ο Σεπτέμβρης στην περιοχή μας.
- Επιτέλους ποιοτική βροχή έπεσε στις 19 και 22/10 με το πρώτο χιονάκι στις ψηλές κορφές των βουνών που μας πεοειδοποιεί για τον ερχομό του Χειμώνα.
- Δημοπρατήθηκε το Τελωνείο Μέρτζιανης με χρηματοδότηση 1 δις 617 εκατομ. δρχ. από το πρόγραμμα INTERREG.
- Άρχισε η κατασκευή της γέφυρας Αώου ανάμεσα στο Παλιοσέλι και

Βρυσοχώρι, να δούμε όμως πότε θα τελειώσει, γιατί με τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή μας από φθινόπωρο ως την άνοιξη, είναι αμφίβολο αν προχωρήσει το έργο...

- Άρχισε η συγκομιδή του καλαμποκιού στον κάμπο της Κόνιτσας από τις αρχές του Οκτώβρη και συνεχίζεται.

- Πάνω από 300 κιλά χασίς κατασχέθηκε από την Αστυνομία στην περιοχή του Δήμου Μαστοροχωρίων όπου το είχαν μεταφέρει Αλβανοί με σκοπό να το διοχετεύσουν στην ελληνική αγορά.

- Ο Οργανισμός παιδικών και εφηβικών βιβλιοθηκών ίδρυσε παιδική και εφηβική βιβλιοθήκη στην Κόνιτσα. Στο διαγωνισμό για την πρόσληψη μιας υπαλλήλου για τη λειτουργία της, έλαβαν μέρος 60 άτομα και πέτυχε η Λαμπρινή Ν. Φίλιου.

- Με τις καθιερωμένες ομιλίες στα Σχολεία και καταθέσεις στεφανιών στα μνημεία άρχισαν οι γιορταστικές εκδηλώσεις στην Κόνιτσα για την επέτειο της εθνικής γιορτής της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Σπίτια και καταστήματα σημαιοστολίστηκαν και το πρωί της γιορτής τελέστηκε δοξολογία στον Άγιο Κοσμά με τη συμμετοχή επισήμων, κόσμου και μαθητικής νεολαίας.

Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση στο μνημείο έξω από το Δημοτικό μέγαρο και αμέσως μετά έγινε η παρέλαση μαθητών και Στρατού μπροστά από τις Αρχές στην κεντρική πλατεία της Πόλης. Στις 12 π.μ. η καθηγήτρια αγγλικών του Α' Δημ. Σχολείου κ. Ειρήνη Μήτση εκφώνησε στην αίθουσα τελειών του Δημαρχείου τον πανηγυρικό της ημέρας

και ακολούθησε δεξίωση.

Το απόγευμα στο αμφιθέατρο του Γυμνασίου, τα παιδιά των Σχολείων έκαναν γιορτή με ποιήματα και σκέτς πατριωτικού περιχομένου.

- Στις 28/10 έγινε στο Καλπάκι παρουσία Αρχών και πλήθους κόσμου αναπάρασταση της μάχης του 40.

- Όπως κάθε χρόνο, κι εφέτος στο τέλος Οκτώβρη - αρχές Νοέμβρη δούλεψαν τα καζάνια για την παραγωγή του τσίπουρου.

Μ' αυτόν τον τρόπο η κάθε οικογένεια εξασφαλίζει το ρακί της χρονιάς, ένα γνήσιο προϊόν που τελευταία άρχισε να βρίσκει πολλούς πότες και στις πόλεις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Στις 13/9 ο Ματίας Γιόν και η Μάρθα Σπύρου απόχτησαν στη Γερμανία κοριτσάκι που πήρε το όνομα Μαρίνα.

- Ο Κώστας και η Αντωνία Φασούλη στην Κόνιτσα απόχτησαν το δεύτερο αγοράκι τους στις 20/9.

- Στις 23/10 ο Ανδρέας και η Βασιλεία Τζάλλα απόχτησαν κοριτσάκι στην Κόνιτσα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ:

Στις 15/8 ο Χρήστος και η Κατερίνα Γκίκα βάφτισαν το αγοράκι τους στην Κόνιτσα. Όνομα Νικόλαος.

- Ο Θανάσης και η Μαρία Χριστοπούλου βάφτισαν στην Κόνιτσα το αγοράκι τους στις 21/8. Όνομα Δημήτριος.

- Στις 4/9 ο Αντώνης και η Μαρία Ζούνη βάφτισαν στην Αθήνα την κορούλα τους. Όνομα Ευαγγελία.

- Στις 5/9 το ζεύγος Δημητρίου Χαλκιά βάφτισαν το γιό τους. Όνομα Γεώργιος.
- Στις 22/8 ο Βαγγέλης και η Δήμητρα Αντωνίου βάφτισαν στην Κόνιτσα το αγοράκι τους. Όνομα Νικόλαος.
- Ο Βασίλης και η Ειρήνη Πίσπα βάφτισαν στην Κόνιτσα στις 11/9 την κορούλα τους. Όνομα Σταυρούλα.
- Στις 26/9 η Βικτωρία Σταυρίδου-Τσαληγοπούλου βάφτισε το γιό της στη Θεσσαλονίκη. Όνομα Δημήτριος.
- Ο Θεοχάρης Τσαραούσης και η Ελένη Στέφου βάφτισαν στην Κόνιτσα την κορούλα τους στις 26/9. Όνομα Ευθαλία.
- Στις 26/9 ο Χρήστος Ρούθαλης και η σύζυγός του βάφτισαν στην Κόνιτσα το αγοράκι τους. Όνομα Νικόλαος.
- Ο Νίκος και η Ευφροσύνη Γαϊτανίδη βάφτισαν στην Κόνιτσα στις 17/10 το αγοράκι τους. Όνομα Θωμάς.
- Ο Θωμάς Χήρας βάφτισε στις 17/10 το αγοράκι του. Όνομα Άγγελος.
- Στην Αθήνα, ο Αποστόλης και η Αγγελική Λέτσιου βάφτισαν στις 2/10 το αγοράκι τους. Όνομα Βασιλείος.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ:

Στην Κόνιτσα αρραβωνιάστηκαν στις 11/9 ο Γρηγόρης Βλάχος και η Μάρθα Χήρα από την Καλλιθέα.

ΓΑΜΟΙ:

Στις 31/7 έγιναν οι γάμοι του Δημήτρη Καρακατσάνη και της Νεκταρίας Λώλου.

- Στις 22/8 παντρεύτηκαν στην Καλλιθέα ο Χρήστος Ντίνος και η Ελισσαβετ Ορφανίδου.
- Στις 4/9 ο Κώστας Κολιός και η Σωτηρία Γαϊτανίδη στην Κόνιτσα.

- Στις 11/9 ο Χαράλαμπος Ζώνης από τη Ναύπακτο και η Ρούσα Ντεντοπούλου από την Κόνιτσα.
- Στις 11/9 ο Σωτήρης Ντελής και η Λαμπρινή Χήρα στην Κόνιτσα.
- Στις 18/9 ο Βαγγέλης Στράτος και η Ελευθερία Χατζηρούμπη στο Μάζι Κόνιτσας.
- Στις 4/9 ο Κυριάκος Πετρόπουλος από την Αθήνα και η Αθηνά Ντίνη από τη Λαγκάδα Κόνιτσας, στην Αθήνα.
- Στις 16/10 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Βασιλη Χατζηεφραιμίδη και της Λαμπρινής Βαγγελή.

ΘΑΝΑΤΟΙ:

Στα Γιάννινα η Ευδοκία Παπαδοπούλου ετών 92 από το Ανδονοχώρι, στις 13/9.

- Στην Κόνιτσα πέθανε ο Γιώργος Λουδας ετών 69 στις 3/9.
- Στις 7/9 πέθανε στη Μεταμόρφωση Απτικής η Βασιλική Ρόβα ετών 82 από το Νικάνορα.
- Στην Κόνιτσα πέθανε στις 8/9 ο Χρήστος Ανδονόπουλος ετών 81.
- Στις 25/9 πέθανε στην Κόνιτσα ο Χρήστος Ρεμπέλης ετών 33.
- Στις 28/9 πέθανε στην Πηγή η Όλγα Θ. Ζώτου ετών 85.
- Στις 2/10 πέθανε στο Κιάτο Κορινθίας ο Χρήστος Σιώμος από την Αγ. Παρασκευή ετών 88.
- Στις 13/10 πέθανε στα Γιάννινα η Μαρία Σακκά από το Ελεύθερο ετών 82.
- Στις 15/10 πέθανε στην Αθήνα η Σοφία Σκαλωμένου από την Αγ. Παρασκευή ετών 85.
- Στις 16/10 πέθανε στην Κόνιτσα ο Λάζαρος Βαρβάτης ετών 74.

• Στη μνήμη του Ανδρέα Ζώτου από την Πηγή που πέθανε στις 30/8, η σύζυγος του Αριάνδη και ο Ηλίας Δήμου προσφέρουν στον περιοδικό "KONITSA" από 5.000 δρχ. και 5.000 στο Γηροκομείο Κόνιτσας.

• Ο Μνώνας Πορέτσης από την Εξοχή, στη μνήμη της γιαγιάς τους Λεβάντως, προσφέρει 5.000 δρχ. στο περιοδικό "KONITSA".

• Ο Νικόλαος και η Άννα Ρεμπέλη στη μνήμη του γιού τους Χρήστου, που πέθανε στην Κόνιτσα στις 25-9-99, προσέφεραν 50.000 δρχ. στο περιοδικό KONITSA.

Το ποσό των 200.000 δρχ. που συγκεντρώθηκε από τους στενούς συγγενείς, αντί στεφάνων, και κατά παράκληση της οικογένειας, παρεδόθη στον Συμβουλευτικό Σταθμό OKANA (οργανισμός καταπολέμησης ναρκωτικών) Ιωαννίνων, υπέρ των ευγενών σκοπών του Ιδρύματος.

Η κ. Βασιλική Αθ. Τσούνη στη μνήμη του ανεψιού της Χρήστου Ρεμπέλη προσφέρει 5.000 δρχ. στο περιοδικό "KONITSA".

• Με τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το θάνατο του Γιάννη Βίλλη, η σύζυγος και τα τέκνα του προσφέρουν στο περιοδικό "KONITSA" 10.000 δρχ.

Στις 28.8.1999 ο Γεράσος Γ. Γεράσιμος και η Χριστίνα Ζολώτα, αγόρι.

Στις 30.8.1999 ο Δημήτρης Α. Μάιπας και η Ιμέρη Μαρινέλλα, αγόρι.

Στις 24.9.1999 ο Ιωάννης Ε. Παπαευθυμίου και η Υπαπαντή Τριψιάνου, αγόρι.

ΘΑΝΑΤΟΙ:

Στις 8 Ιουλίου 1999 πέθανε ξαφνικά ο Ιωάννης Τάσιος σε ηλικία 72 ετών.

- Άρχισε το νέο σχολικό έτος με το Δημοτικό μας σχολείο να έχει 14 μαθητές και το νηπιαγωγείο 5 νήπια. Αισθητή η μείωση των παιδιών. Δυστυχώς το σχολείο μας ακολουθεί τη μοίρα όλων των σχολείων της περιφέρειας.

- Το όνειρο των Διστριαπιωτών έγινε πραγματικότητα. Ο δρόμος Δίστρατο-Βασιλίσσα-Γρεβενά ασφαλτοστρώθηκε. Η πρόσβαση πλέον προς το χιονοδρόμιο και προς τα Γρεβενά όπου οι κάτοικοι από παλιά πραγματοποιούσαν τις εμπορικές τους συναλλαγές, έγινε εύκολη και σύντομη. Όμως ο δρόμος Κόνιτσα Δίστρατο "γεφύρι της Άρτας". Παρά τις βελτιώσεις παραμένουν 9 χιλιόμετρα χωματόδρομου, γεγονός που αποθαρρύνει τους επισκέπτες αλλά και τους ταλαιπωρεί.

- Βελτιώθηκε η υποδομή στο Εθνικό Χιονοδρόμιο Βασιλίσσας. Ασφαλτοστρωμένες διαμορφώσεις χώρων, θέσεις παρκαρίσματος, σήμανση, εγγυώνται καλύτερες συνθήκες και υπηρεσίες εξυπηρέτησης.

- Άρχισαν οι εργασίες υλοποίησης του κανονισμού 2078 που αφορά τη δημιουργία οικολογικού πάρκου, στην περιοχή Λίμνη-Μπότσια.

Οι πρώτες εργασίες, μετά την πάροδο διετούς αγρανάπαυσης, αφορούν δεν-

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΣΤΡΑΤΟ

Tou Κώστα Γ. Παγανιά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Απέκτησαν τέκνα: Στις 6.5.1999 ο Χρήστος Π. Σπανός και η Αγόρου Ηλιάνα, κορίτσι.

Στις 25.8.1999 ο Ευθύμιος Ι. Γαλάνης και η Καλλιόπη Παχελάκη, αγόρι

δροφυτεύσεις, καλλιέργειες βοτάνων, δημιουργία χώρων αναψυχής.

Η έκταση του δημιουργημένου οικολογικού πάρκου, είναι 700 στρέμματα.

- Στο στάδιο της υλοποίησης βρίσκεται το πρόγραμμα ήπιες μορφές πλεκτρικής ενέργειας με τη δημιουργία μικρού υδροπλεκτρικού εργοστασίου στον Κουκουμάντρη ποταμό.

- Ο χωριανός μας Αχιλλέας Παπαευθυμίου, επιχειρηματίας στη Βασιλίτσα, επεξέτεινε τις δραστηριότητές του.

Εκτός από το σκί και τη χιονοσανίδα, η ιππασία με ειδικά εκπαιδευμένα άλογα στις χιονισμένες πλαγιές, το ποδήλατο βουνού και η τοξοβολία αποτελούν καινούργια αντικείμενα που υπόσχονται αξέχαστες στιγμές απόλαυσης και εμπειρίες.

- Πολύ πετυχημένη ήταν η προσπάθεια αναβίωσης του παραδοσιακού πανηγυριού τον 15 Αύγουστο. Χορευτική ομάδα 46 μελών πλικίας 6 έως 40 ετών με τοπικές ενδυμασίες, χόρεψαν στο προαύλιο της εκκλησίας το πρωί και στην πλατεία του χωριού το απόγευμα.

Οι παλιοί δάκρυσαν, οι νεότεροι ενθουσιάστηκαν και όλοι μαζί δεσμεύτηκαν για κάλυτερη ακόμη παρουσία το επόμενο καλοκαίρι.

- Έντονη οικοδομική δραστηριότητα αναπτύσσεται στο χωριό μας. Η ανέγερση ενοικιαζομένων δωματίων και μικρών βιοτεχνιών επεξεργασίας ξύλου, που εντάχθηκαν σε ευρωπαϊκά προγράμματα, καθώς και τα δάνεια λόγω σεισμών συντέλεσαν στην ανέγερση νέων οικοδομών.

- Το ποσό των 200.000 δρχ. δώρισε στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου η επιχείρηση ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΑΛΥΚΕΣ Α.Ε.

- Από το πρόγραμμα ΕΠΤΑ, σύμφωνα

με απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου, θα διατεθούν 79.000.000 δρχ. για εσωτερική οδοποιΐα 45.000.000 δρχ., για προμήθεια μηχανήματος πολλαπλών χρήσεων (αποχιονισμός - οδοστρωσία)

- Ο αποχαρακτηρισμός δασικής έκτασης στη Βασιλίτσα για την κατασκευή του ΣΑΛΕ, βρίσκεται στο τελικό στάδιο.

Ακολουθεί η δημοπράτηση του έργου, προϋπολογισμού 250.000.000 δρχ. που είναι ενταγμένο στο ειδικό αναπυξιακό επαρχίας Κόνιτσας.

ANAKOINΩΣΗ

Ο Ορειβατικός Σύλλογος Κόνιτσας καλεί όσους επιθυμούν να γίνουν μέλη του να απευθύνονται για την εγγραφή τους στο Γιάννη Λαζαριάννη (Εμπ. Τράπεζα) και στο Σ. Τουφίδη (τηλ. 22464).

Με ποικίλο πρόγραμμα εκδρομών και αναβάσεων στα βουνά μας τα μέλη του Συλλόγου θα αποδαύσουν ανεπανάληπτες χαρές, όλες τις εποχές του χρόνου, στην ζωοδότρια φύση".

(Από το Σύλλογο)

ΕΝΩΣΗ ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΩΝ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

"ANAKOINΩΣΗ"

Σας γνωρίζουμε την έναρξη λειτουργίας της "ΕΝΩΣΗΣ ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ" που εδρεύει στην οδό Ασωπίου 12 από την ΤΕΤΑΡΤΗ 6-10-99 και κάθε Τετάρτη από ώρα 18.00 όπου λειτουργεί, κυλικείο, εντευκτήριο, και αίθουσα αναψυχής.

Εκ του ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Αυτός που έφυγε.

Χρήστος Νικολάου Ρεμπέλης

“... Μας ήρθε η άνοιξη πικρή, το καλοκαίρι μαύρο...”.

Μάθαμε την θλιβερή είδηση από την εφημερίδα που έγραψε πως στις 15 του Σεπτεμβρη του 1999 βρέθηκε νεκρός στο πατρικό του σπίτι στην Κόνιτσα, όπου και κηδεύτηκε ο Χρήστος Νικολάου Ρεμπέλης πλικίας 33 χρόνων.

Η είδηση αυτή, όπως ήταν φυσικό μας άφοσε άφωνους και έκπληκτους. Τον άντρα δεν τον γνωρίζαμε, ήταν όμως γιός της παλιάς συμμαθήτριάς μας στο Γυμνάσιο, της Άννας και του δασκάλου μας - καθηγητή Νικολάου Ρεμπέλη.

Άνθρωπος με αρχές, με υψηλή καθηγητική μόρφωση και επαγγελματική συνείδηση πονούσε και ενδιαφερόταν όχι μόνο για τα παιδιά της τάξης μας, που ήταν και η Άννα αλλά και όλο το Γυμνάσιο, γι' αυτό είχε την εκτίμηση και τον σεβασμό μας.

Γαλουχημένος με τις καλύτερες παραδόσεις και σφυρυλατημένος μέσα στο καμίνι της δουλειάς, διαμόρφωσε τους χαρακτήρες των δύο παιδιών τους με αξίες και αρετές. Τα σπούδασε και τα δυο το μεν ένα δικηγόρο, το δε άλλο τον άτυχο Χρήστο Φαρμακοποιό.

Νέοι με ζηλευτά προτερήματα αφού ανατράφηκαν, μεγάλωσαν και σπούδασαν μέσα σε τέτοιας υψηλής ποιότητας οικογενειακού περιβάλλοντος.

Τα αίτια του τόσο άδικου θανάτου του νέου άντρα δεν τα γνωρίζουμε. Η ουσία

είναι ότι ένα παλληκάρι, ένας τόσο νέος άντρας, έφυγε ξαφνικά και άδικα, όταν σκεφτεί κανείς ότι είχε όλα τα προτερήματα με μια ζηλευτή επαγγελματική καριέρα και οικογενειακή ευτυχία. Η ζηλόφθονη όμως μοίρα, άλλα του πρόριζε, δεν τον άφοσε να χαρεί τα νιάτα του και την ζωή.

Εμείς οι παλιοί συμμαθητές σου Άννα και οι μαθητές σου δάσκαλε, σαν γονείς που είμαστε, καταλαβαίνουμε και νιώθουμε τον βαθύτατο πόνο σας, συμμετέχουμε και πενθούμε μαζί σας τον άδικο χαμό του ακριβού παιδιού σας. Ευχόμαστε στον Ύψιστο όπως τάξει την ψυχούλα του, σε σκηνές δικαίου και σε τόπο χλοερό και δροσερό.

*Αιώνια η μνήμη του
Οι παλιοί συμμαθητές και μαθητές
Δημήτρης (Τάκης) Σαμαράς
Θόδωρος Νάνης*

ΕΥΛΑΒΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Στον ΙΩΑΝΝΗ ΒΙΛΛΗ

(Συνταξιούχο Εκπ/κό)

Πριν από ένα χρόνο 28.10.98 έφυγε για πάντα από κοντά μας, ο αλησμόνητος σε όλους μας Δελβινακιώτης, Γιάννης Βίλλης, εγκαταλείποντας τόσο ξαφνικά τον μάταιο τούτον κόσμο, που αγάπησε με πάθος.

Σωριάστηκες, σε χρόνο ανύποπτο, φίλε Γιάννη, κι έπεσες, νέος ακόμη, στο κρεβάτι του πόνου, χτυπημένος βαριά από τα βέλη της επάρατης νόσου, χωρίς να προλάβουμε καλά-καλά να συνειδητοποιήσουμε την τραγική σου αυτή κατάληξη. Κι έφερες από τη μια μέρα στην άλλη τον πόνο και τη θλίψη στην οικογένειά σου και σ' όλους εμάς που έτυχε να σε γνωρίσουμε.

Φαίνεται αγαπητέ μου Γιάννη, πως βάσκανο μάτι σε φθόνησε. Ήσουν τόσο άνετος, τόσο καλός ανάμεσά μας. Κι άνοιξε τη βλοσερή διάθεσή του ο χάροντας να γίνεις βορά του... Να φύγεις απ' τη ζωή τόσο πρόωρα, προτού εκπληρώσεις πολλές από τις λαχτάρες που έντονα σε απασχολούσαν κι έδιναν νόημα στη ζωή σου.

Μόλις που άνοιξαν την πόρτα του σπιτιού σου οι δυο σου νύφες, που με αγωνία περίμενες να τις δεις στο πλευρό των παιδιών σου... Μόλις που πρόλαβες να

ατενίσεις, τα γλυκά χαμόγελα, τα πανέμορφα ματάκια της εγγονούλας σου Φρόσως. Να την πάρεις στην αγκαλιά σου, να της χαϊδέψεις τα ξανθά της μαλλιά.

Γιάννη. Να είσαι σίγουρος, στους ουρανούς ψηλά που είσαι, πως όλοι εμείς που σε zήσαμε από κοντά και γνωρίσαμε το μεγαλείο της ψυχής σου, την αξιοπρεπή παρουσία σου σ' αυτόν τον κόσμο, θα σε θυμόμαστε με αγάπη. Παράκληση θα κάνουμε στο Θεό να απαλύνει όσο είναι εφικτό, τον πόνο της γυναίκας σου και των παιδιών σου.

Ήσουν άνθρωπος με πολλά χαρίσματα. Αξιοπρεπής, διακριτικός, έντιμος, εργατικός άνετος στις σχέσεις σου με τον κόσμο, υποδειγματικός οικογενειάρχης.

Σαν εκπαιδευτικός, υπηρέτης την Στοιχειώδη εκπαίδευση με υπερβάλλοντα zήλο, αφήνοντας πίσω σου ανεξίπλα τα σημάδια της επαγγελματικής σου δραστηριότητας.

Σου αξίζει "ο της δικαιοσύνης στέφανος".

Γεώργιος Θεοδ. Μπούρης

ΣΤΟ ΓΙΑΝΝΗ ΒΙΛΛΗ

Πέρασε ένας ολόκληρος χρόνος, από την ημέρα, που ο αξέχαστος και αξιαγάπητος ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΙΛΛΗΣ, έφυγε για πάντα από κοντά μας, αφήνοντας πίσω του, απαρηγόρητους, την λατρευτή του γυναίκα, τα αγαπημένα του παιδιά, ένα πραγματικό αγγελούδι, την εγγονούλα του, τους συγγενείς του και τους πολλούς φίλους και γνωστούς του.

Κλάψαμε όλοι τον άδικα πρόωρο χαμό του και όσο περνάει ο καιρός, τόσο συνειδητοποιούμε τη μέγιστη απουσία της πολύτιμης παρουσίας του, γιατί ο αείμνηστος ήταν ένας άνθρωπος πραγματικά ξεχωριστός με πλούσια χαρίσματα απεριόριστης καλοσύνης, κοινωνικής δράσης και προσφοράς, ευγένεια ψυχής και κυρίως πρωτοφανούς αφοσίωσης και υπευθυνότητας στο έργο που κάθε φορά αναλάμβανε.

Η ζωή του λατρευτού μας φίλου ήταν ένας διαρκής αγώνας γεμάτος επιτυχίες, προσφέροντας πραγματική ευτυχία στην πολυαγαπημένη του οικογένεια, υπεύθυνη μόρφωση και ελληνοπρεπή διάπλαση χαρακτήρων στους μαθητές του, τόσο σε διάφορα Δημ. Σχολεία, όσο και κυρίως στον Α' Κόνιτσας, όπου για πολλά χρόνια διετέλεσε Δ/ντης του, κερδίζοντας επάξια τη συμπάθεια, την αγάπη και την κοινωνική αναγνώριση των προϊσταμένων του, των συναδέλφων του και όλων όσων έρχονταν σε επικοινωνία και συνεργασία μαζί του.

Είναι αδύνατο με λόγια, να σκιαγραφήσουμε την πολυσήμαντη προσωπικότητα του καλού μας φίλου, όπως είναι επίσης αδύνατο να εκφράσουμε και να εξωτερικεύσουμε τη βαθειά μας θλίψη, την οδύνη

και το βουθό μας πόνο.

Όντως χάσαμε έναν άριστο οικογενειάρχη, έναν εξαιρετό δάσκαλο, έναν καλό φίλο, έναν αξιοπρεπή και αξιοσέβαστο άνθρωπο. Χάσαμε τον αλησμόνιτο Γιάννη με το ανοιχτόκαρδο γέλιο του και με τη μεγάλη του ψυχή, που την κέρδισε για πάντα η αιωνιότητα.

Εύχομαι το έλεος και η ευσπλαχνία του Πανάγαθου Θεού να αναπαύσει την αγνή και μακαρία ψυχή του προσφιλή μας Γιάννη, να χαρίσει στην αγαπημένη του οικογένεια την εξ ύψους παρηγοριά και να την οπλίσει με υπομονή, καρτερία και πίστη για τη ζωή, γιατί είμαι βέβαιος ότι αυτή είναι και η επιθυμία του αείμνηστου Γιάννη.

27-1-1999 Ε.Ε.

ΕΥΑΝΘΙΑ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ

Την 1η Οκτωβρίου συμπληρώνεται ένας χρόνος από τότε που έφυγε για πάντα από κοντά μας η ακριβή μας μάνα και γιαγιά ΕΥΑΝΘΙΑ 88 χρονών. (Κυπαρίσση).

Στη μνήμη της τα παιδιά και τα εγγόνια της προσφέρουν στο περιοδικό ΚΟΝΙΤΣΑ 20.000 δρχ. για να συνεχίζει το φιλόπονο πατριωτικό του έργο.

Οξυά Αύγουστος 1999

Τα παιδιά της Βασίλης Αθανασία, Ευθαλία, Λευκοθέα.

Τα εγγόνια, τα δισέγγονά της.

Dr ΚΩΣΤΑΣ Β. ΝΟΥΤΣΗΣ

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
Τ. ΙΑΤΡΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ 'ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ'
ΕΠΙΜΕΛ. ΝΟΣΟΚ. "ΛΟΙΜΩΔΩΝ ΝΟΣΩΝ"

ΙΑΤΡΕΙΟ: ΣΟΛΩΝΟΣ 86
(ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΑΠΟ ΤΗ ΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ)
ΤΗΛ. 3802 986 (106 80)
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ 5-8 Μ.Μ.
ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΟΙΚΙΑ ΚΑΣΑΝΔΡΑΣ 10
ΑΝΔΡΑΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
ΤΗΛ. 9701 286

ΔΙΑΓΝΩΣΗ

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ
ΕΛΕΥΘ. (ΚΛΑΙΡΗ) Α. ΔΕΣΚΑ - ΖΗΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ (ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΣ)

ΜΕΤΕΚΠΛΑΙΔΕΥΘΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΝΔΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ
ANDROLOGY DEPT. ΤΟΥ UNIVERSITY HOSPITAL OF GENT, BELGIUM.
ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΠΚΕΣ, ΒΙΟΧΗΜΙΚΕΣ, ΟΡΜΟΝΙΚΕΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΠΚΕΣ, ΑΝΟΣΟΛΟΠΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΠΝΕΤΑΙ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΑΝΔΡΙΚΗΣ ΓΟΝΙΜΟΤΗΤΑΣ.

ΤΗΛ.-FAX Ιατρείου: 47447
ΤΗΛ. Οικείας: 47124

ΔΟΔΩΝΗΣ 24, 45221
ΙΩΑΝΝΙΝΑ (έναντι ΞΕΝΙΑ)

ΜΑΡΙΚΑΙΤΗ-ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ-ΜΑΤΙΝ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ · ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ · ΟΓΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΡ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΜΕΤΕΚΠΛΑΙΔΕΥΘΕΣΑ ΣΤΗΝ ΟΓΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΩΔΠΟΣΚΟΠΗΣ
ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ
• THE BIRMINGHAM AND MIDLAND HOSPITAL FOR WOMEN ·
BIRMINGHAM ΑΓΓΛΙΑ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΥ 'ΑΝΤΟ'

ΔΕΧΕΤΑΙ: ΔΕΥΤΕΡΑ · ΤΕΤΑΡΤΗ · ΠΕΜΠΤΗ 6-8 Μ.Μ. ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΡΑΝΤΕΒΟ
ΙΑΤΡΕΙΟ
ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΥ 2 & ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
ΓΚ 151 26 ΠΕΡΙΟΧΗ Ν. ΛΕΣΒΟΣ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΤΗΛ. 8031 52

**ΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ
ROOMS FOR RENT**

(1500 μ. από την είσοδο στην πόλη)
Με θέρμανση, μπάνιο κλπ.

ΘΩΜΑΣ ΝΙΤΣΑΣ

Τηλ. 22065

**ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ
ΚΙΝΗΤΟ 093 771060
π ΟΙΚΙΑΣ: 22113
ΚΟΝΙΤΣΑ**

Pension

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΑ ΔΩΜΑΤΙΑ
ΜΕ ΑΤΟΜΙΚΟ ΜΠΑΝΙΟ, ΙΔΙΩΤΙΚΟ ΠΑΡΚΙΝ

Δεμερτζής Ευάγγελος

ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΚΟΖΑΝΗΣ
ΤΗΛ.: 0655-22867 ΚΟΝΙΤΣΑ

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ**

Ερμού 73 - Πλατεία Αγ. Σοφία
Τηλ. 269342 - Θεσ/νίκη.

Ενοικιαζόμενα δωμάτια με ατομικά
μπάνια και με ιδιωτικό πάρκιν

- Παραδοσιακό Στυλ

ΧΟΥΣΟΣ ΚΩΝ(ΝΟΣ

Τηλ. (0655) 23288

Κόνιτσα

Σ Y N Δ P O M E S

Τσάγκας Χρήστος Αυστραλία	Δολ. 100	Καραγιάννης Σπυρ. Αθήνα	3.000
	Δρχ.	Παναγιώτου Στεφ. Αθήνα	2.000
Lena Thodos U.S.A.	22.000	Καπακλής Παναγ. Αθήνα	2.000
Παπακώστας Αγνο. Ελβετία	10.000	Κόφας Ελευθ. Αθήνα	2.000
Ζηκόπουλος Αχιλ. Αμερική.	6.000	Ζιακόπουλος Δημ. Αθήνα	5.000
Κυρίτσης Γεωργ. Αυστραλία	6.000	Ρόθας Βασ. Αθήνα	5.000
Λέκκας Μιχ. Αυστραλία	6.000	Βαρδάκης Θεοφ. Αθήνα	2.000
Δημητρούλης Νικ. Καναδάς	6.000	Κώστας Γρηγ. Αθήνα	5.000
Στεφανή Κατερίνα Γερμανία	6.000	Λιόλιος Αποστ. Αθήνα	3.000
Τζάλλας Γεωργ. Γερμανία	6.000	Κατσαούνης Νικ. Αθήνα	10.000
Γκίνη Ευανθία Αμερική	10.000	Πετρόπουλος Βασ. Αθήνα	10.000
Βλάχος Αθαν. Γερμανία	6.000	Αθανασόπουλος Κων. Αθήνα	3.000
Γιαννακός Γεωργ. Ελβετία	8.000	Δήσιος Βασ. Αθήνα	4.000
Μωϋσίδης Χρ. Γερμανία	6.000	Λέτσιος Γεωργ. Αθήνα	5.000
Καρανίκας Ηλίας Γερμανία	6.000	Ανδόνης Αναστ. Αθήνα	3.000
Πάντος Κώστας Γερμανία	6.000	Μουτσάκης Εμμ. Αθήνα	4.000
Κωστάκης Δημ. Σουηδία	6.000	Ντίνης Θεοφ. Αθήνα	2.000
Σουλιέ Γιάννα Αθήνα	5.000	Βλάχος Ανδρέας Αθήνα	2.000
Ζιώγας Ιωαν. Αθήνα	3.000	Ντίνης Παναγ. Αθήνα	2.000
Λασπονίκου Λουκία Αθήνα	2.000	Κούσιου Μαίρη Αθήνα	2.500
Κίτσιος Κων. Αθήνα	5.000	Κούσιου Λουίζα Αθήνα	2.500
Χατζή Ευαγγελία Αθήνα	2.500	Μπλιθικιώτης Σπυρ. Αθήνα	5.000
Παπαδημητρίου Γεωργία Αθήνα	2.000	Συνδ. Βούρμπιανης Αθήνα	5.000
Πετσίνης Γεωργ. Αθήνα	3.500	Γιαννόπουλος Γεωργ. Αθήνα	5.000
Παπανικολάου Νικ. Αθήνα	3.000	Μπεκιάρης Μένης Αθήνα	3.000
Μπλιθικιώτης Νικ. Αθήνα	2.000	Βεκρή Θεοδώρα Αθήνα	5.000
Σιούλης Αριστ. Αθήνα	2.000	Μανώλης Πασχ. Αθήνα	15.000
Μουκοβίνας Γεωργ. Αθήνα	2.000	Κωσταρέλη Βασ. Αθήνα	5.000
Τέλλης Δημ. Αθήνα	2.000	Φασούλης Στεφ. Αθηνών	5.000
Σδούκος Δημ. Αθήνα	2.000	Τσίου Αγόρω Αθήνα	2.000
Λάμπρου Ευθ. Αθήνα	2.000	Νικολάου Γαβριήλ Αθήνα	2.000
Τσιατσιάς Βασ. Αθήνα	2.500	Μιχώτας Κων. Αθήνα	5.000
Νόκος Παναγ. Αθήνα	5.000	Πουλάκου Ουρανία Αθήνα	2.000
Φάνης Απόστ. Αθήνα	5.000	Ευαγγελίδη Βάσω Αθήνα	5.000
Κοκοβές Παναγ. Αθήνα	3.000	Κατσαρός Κων. Αθήνα	5.000
Βυζούρης Βασ. Αθήνα	2.000	Δάγκος Θωμάς Αθήνα	3.000
Λούδας Αθαν. Αθήνα	2.500	Σπανός Βασιλης Αθήνα	2.000
Ζώτος Αλεξ. Αθήνα	2.000	Σπανός Σπυρ. Αθήνα	2.000
Τζήμος Παναγ. Αθήνα	5.500	Κώστας Ευαγγ. Αθήνα	2.000
Λωλίδης Νικ. Αθήνα	3.000	Κουτσούκης Παναγ. Αθήνα	4.000

Κόριτσα

Σακκά Ανθούλα Αθήνα	2.000	Καρράς Χρυσοστ. Γιάννινα	2.000
Γκότζος Θωμάς Αθήνα	5.000	Λέτσιος Δημ. Θεσ/νίκη	3.000
Γεράσης Αθαν. Αθήνα	2.500	Μάτσικα Νίτσα Θεσ/νίκη	3.000
Μικρογιαννάκη Βασ. Νίκαια	2.000	Χαρίσης Νικ. Θεσ/νίκη	2.000
Αράπογλου Ελευθ. Νίκαια	2.000	Χατζής Σωτ. Θεσ/νίκη	2.000
Σπέλλας Δημ. Αγριά Βόλου	2.000	Κοτολούλης Γεωργ. Θεσ/νίκη	2.000
Νάκος Στεφ. Κιάτο	5.000	Ιερ. Ευθυμίου Δημ. Θεσ/νίκη	2.000
Χουλιαράς Σόλων Καλαμάτα	10.000	Βυρτσώνη Μελπομένη Θεσ/νίκη	4.000
Σκίρτας Ιωαν. Καθάλα	2.500	Σούγγαρης Θωμάς Θεσ/νίκη	5.000
Καπλάνη Βασιλική Λάρισα	2.000	Παπαγιάννη Μαρία Θεσ/νίκη	5.000
Γιάκκας Γεωργ. Λάρισα	3.000	Γκράσσος Γεωργ. Θεσ/νίκη	4.000
Νίκου Θωμάς Βόλος	2.000	Παπαχρήστου Χρυσούλα Θεσ/νίκη	5.000
Καρπούζης Κων. Καματερό	4.000	Παπαζήσης Ζήσης Θεσ/νίκη	2.000
Μπαλασοπούλου Ελένη Ρίο	2.000	Παπαζήσης Κων. Θεσ/νίκη	2.000
Λωλίδης Δημ. Μενίδι	2.000	Κληματάς Χαραλ. Θεσ/νίκη	2.000
Μπιμπίκα Μαρία Χαλκίδα	2.000	Κουκέσην -Ξηρομερίτη Ε. Κατερίνη	10.000
Τσούκας Χαραλ. Παλλήνη	2.000	Πανταζής Νικ. Αίγιο	2.000
Παπαγάννη Αγγ. Πάτρα	10.000	Σταυρίδης Αθαν. Βέροια	5.000
Κώτσικου Αγλαΐα Χαλκίδα	10.000	Τασούλα Παναγιώτα Τρίκαλα	2.000
Κοντογιάννης Ανέστης Λάρισα	2.000	Παπαϊωαννίδης Δημ. Άρτα	5.000
Βούρης Πέτρος Αλιβέρι	10.000	Σουφλέρης Κων. Χαλκίδα	5.000
Τσιλίφης Ιωαν. Αίγιο	2.500	Δήσιος Παναγ. Μέγαρα	5.000
Ζαφείρης Νίκος Τρίκαλα	2.000	Κληματάς Κων. Ξάνθη	6.000
Γκάσιος Γεώργ. Κόρινθος	2.000	Μπλιθικιώτης Αριστ. Λαγκάδα	5.000
Τσούνη Βασιλική Γιάννινα	2.000	Φασούλης Χρ. Κεφαλοχώρι	5.000
Βιλλη Φρόσω Γιάννινα	3.000	Πάντος Κων. Ηλιόρραχη	2.000
Γιαννούσης Χρ. Γιάννινα	2.000	Βουρδούκας Ευθύμ. Πηγή	2.000
Σουτόπουλος Γεωργ. Γιάννινα	2.000	Μπάρμπας Κων. Δίστρατο	5.000
Νίκου Χρήστος Γιάννινα	2.000	Σπανού Πελαγία Πηγή	2.500
Εξάρχου Ευθαλία Γιάννινα	2.000	Μάντζιος Παύλος Ηλιόρραχη	2.000
Ντάφλη Αγνή Γιάννινα	5.500	Μπόμπολας Ιωαν. Ελεύθερο	2.000
Μάντζιος Ανδρ. Γιάννινα	5.000	Ματσής Γεωργ. Ελεύθερο	5.000
Φλίνδρη Βασιλική Γιάννινα	2.000	Λωλίδης Βασ. Τράπεζα	2.000
Φλίνδρης Βασ.	2.000	Κεφάλας Θεοδ. Ηλιόρραχη	2.000
Αποστόλου Κων. Γιάννινα	4.000	Καπακλής Κων. Κόνιτσα	2.000
Κληματάς Παύλος Γιάννινα	2.000	Ζδράθος Δημ. Κόνιτσα	2.000
Μπούνας Πέτρος Γιάννινα	2.000	Μουρεχίδης Ιωάννης Κόνιτσα	3.500
Μάρμπας Αθαν. Γιάννινα	3.000	Ζδράθου Γεωργία Κόνιτσα	2.000
Ζήνδρος Βασ. Γιάννινα	5.000		

ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ελαχ. θερμ.	10,6°	5,6°
Μεγ. θερμ.	33,6°	27,8°
Σχ. υγρ.	61%	64%
Υψ. βροχής	18,8m.m.	82,4m.m.